ÁRA: 19 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1992. OKTÓBER 28. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 48. ÉVFOLYAM, 44. SZÁM

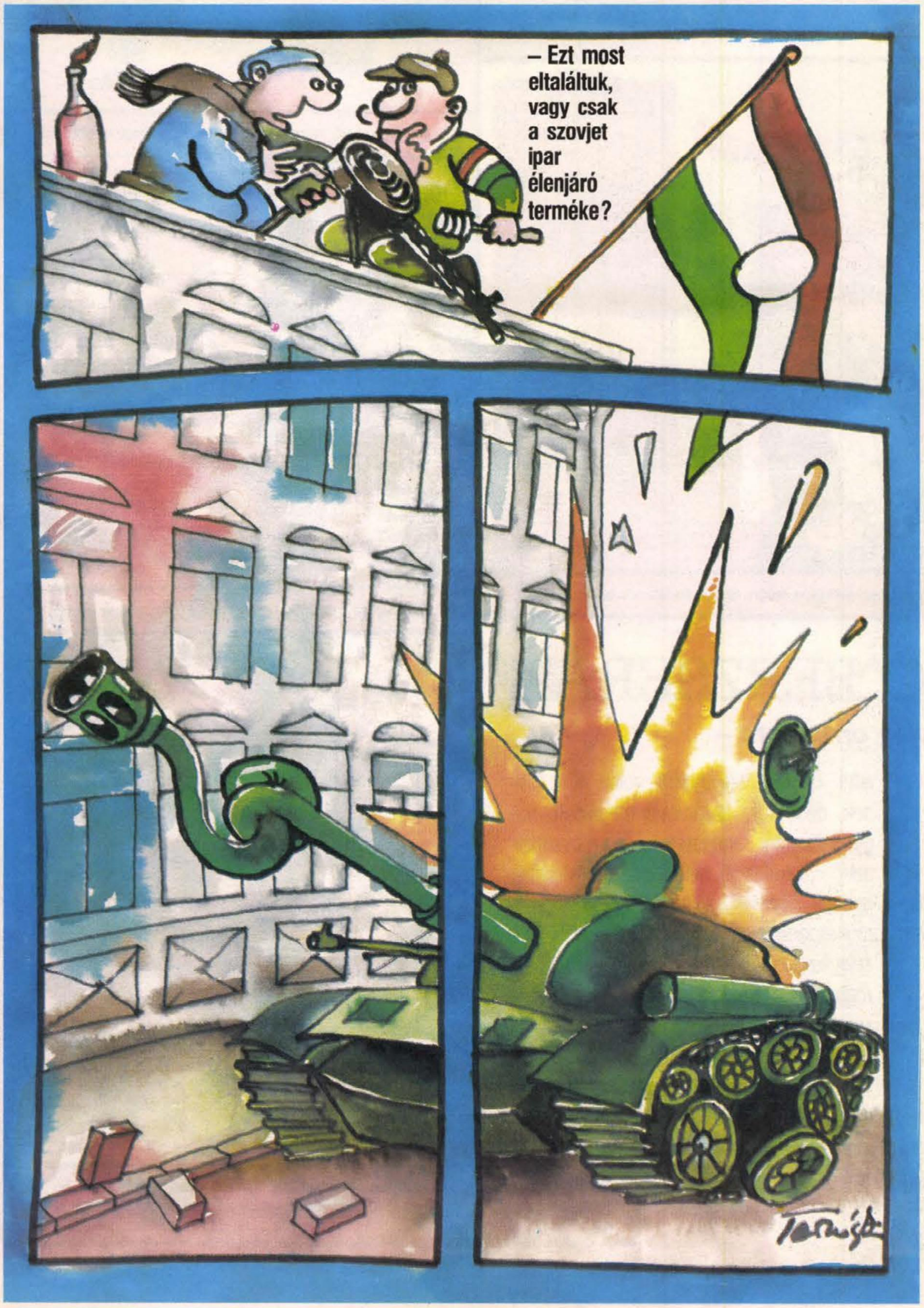
– Ezt most eltaláltuk, vagy csak a szovjet ipar élenjáró terméke?

TARNÓCZY ZOLTÁN RAJZA

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Becsei Miklós
Bodnár Gyula
Dalmáth Ferenc
Galambos Szilveszter
G. Szabó Judit
Gádor Béla
Héger László
Safrankó Gábor
Szűcs József
Váradi Balogh László
Vidrányi Raimund
Walter Béla

és rajzolói:

Antal József
Balogh Lajos
Dunai Imre
Farkas Lajos
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Kertész N. László
Lakatos Ferenc
Lehoczki Károly
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Szmodis Imre
Dr. Tarnóczy Zoltán

MAGYAR MURPHYK

SHIRLEY ANTINEKROLÓGJA EGY ARTISTA HALÁLÁRA

Trapézon repülni nemcsak szeretni, tudni is kell.

*

PAUL A KAKUKKTOJÁSRÓL

Amatőr fotós, amatőr csillagász, amatőr színjátszó, amatőr politikus.

*

STREETMAN VÉLEMÉNYE ASZFALT SZINTEN

A befektetői kedv még nem egyenlő a jókedvvel.

*

NAESER INTÉSE CIRKUSZIGAZGATÓKHOZ

Ha túlfizeted a bohócot, a te lelkeden szárad, ha örömében a többieket nem engedi szóhoz jutni.

*

JACOBS A KOMMUNIKÁCIÓ DIADALÁRÓL

Sokan beszélnek, de kevesen értik egymást.

*

LIEBERMANN EGY RÉGI SZÓLÁS FELÚJÍTÁSÁRÓL

Inkább tíz pofon a parlamentben, mint egyetlen lövés az utcán.

*

WRIGHT ÉRDEKVÉDELMI TÖRVÉNYE

A te érdekeidet képviselők mindig kisebbségben vannak.

*

FERGUSON MINIKRITIKÁJA EGY VÁLOGATOTT JOBBSZÉLSŐ EMLÉKIRATÁRÓL

Írása tanulmány értékű.

BECSEI MIKLÓS

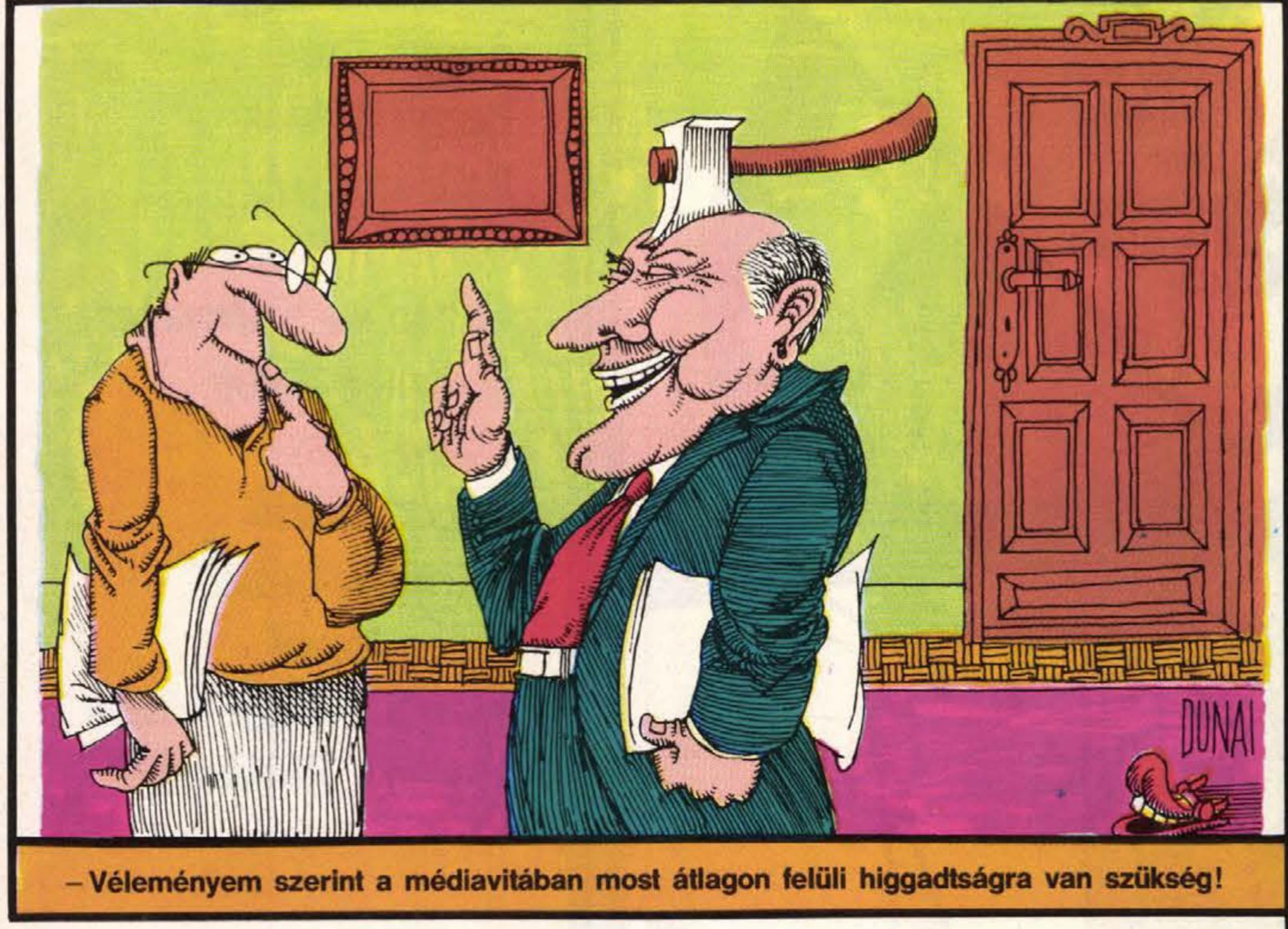

– Véleményem szerint a médiavitában most átlagon felüli higgadtságra van szükség!

SZIRÁNÓ DŐ BERZSERÁK

– Orrmonológ orrhangra –

Szereplők:
SZIRÁNÓ, nagy orral
A VIKOMT, nagy garral

(A színpad falán egy poén lóg. A szakma íratlan szabályai szerint a darab végén el kell sülnie.)

A VIKOMT:

„Önnek az orra... hm... az orra... nagy.”

SZIRÁNÓ:

Na! Ezt azért mondhatta volna szebben, kis lovag. Nevezhetett volna például aláváló bolsevista bérencnek. A nemzeti egységet bomlasztó kisebbség ügynökének. Parlamenti szónoknak, akinek hordót kellene adni. Esetleg szólíthatott volna ellenzékinek, destruktív hajlammal megáldott, vagyonátmentő, megátalkodott gazembernek; vitakultúrát nélkülöző, ideológiailag gyanús alaknak. Avagy egyszerűen demokráciaellenes, felforgató elemnek. *De hogyha önben annyi lelemény lett volna mégis, hogy kivágja szépen mindazt, amit most összehordtam én,* akkor úgy magára uszítottam volna az Esti Egyenleget, a Nap TV-t, meg a Demokratikus Chartát, hogy megnézhetné magát! Volt szerencsém!

(A függöny egyelőre a helyén marad.)

SZŰCS JÓZSEF

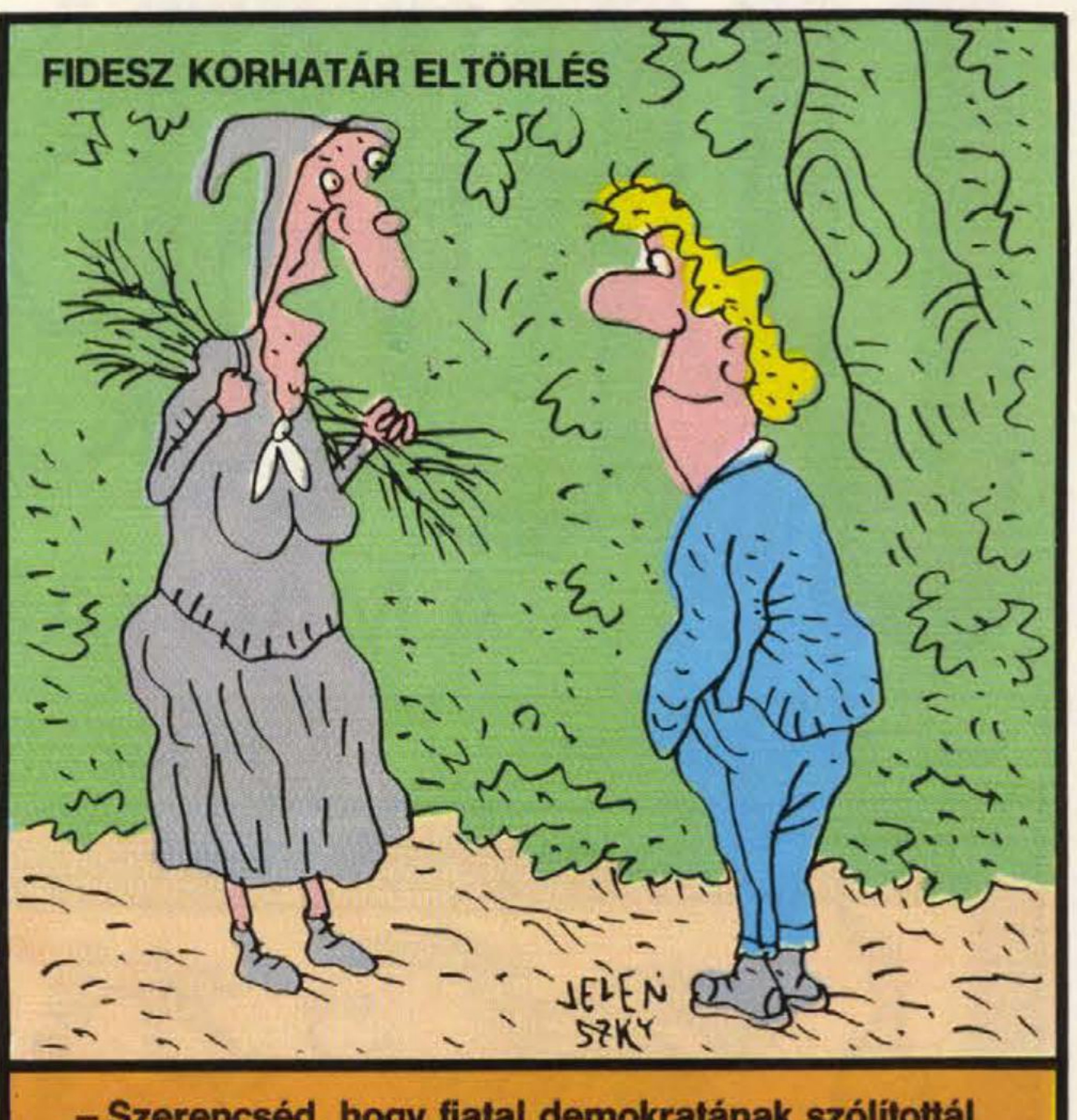

– Szerencséd, hogy fiatal demokratának szólítottál

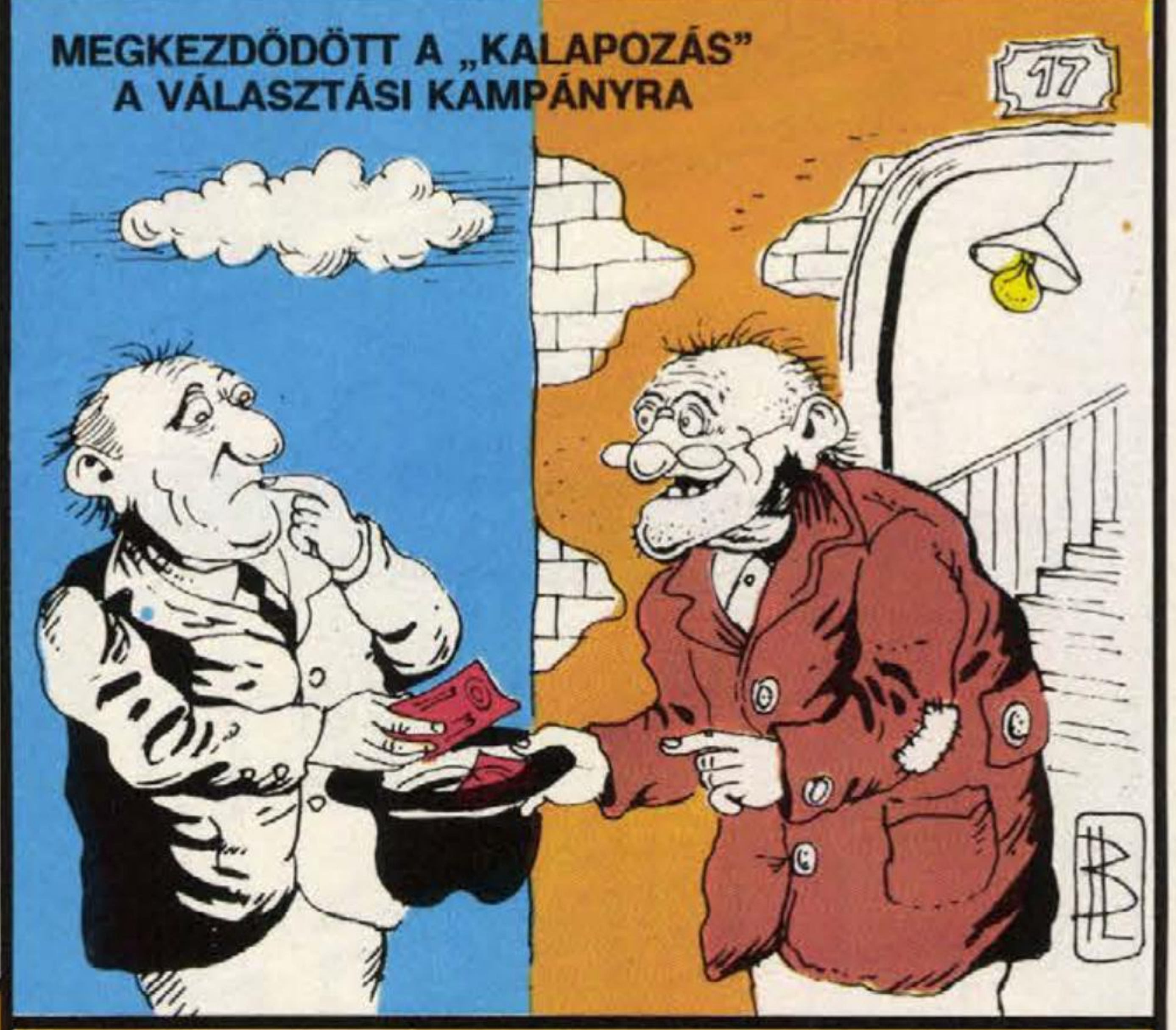
MEGKEZDŐDÖTT A „KALAPOZÁS” A VÁLASZTÁSI KAMPÁNYRA
17

– Higgye el, uram, a pártkasszába kerül a pénz!

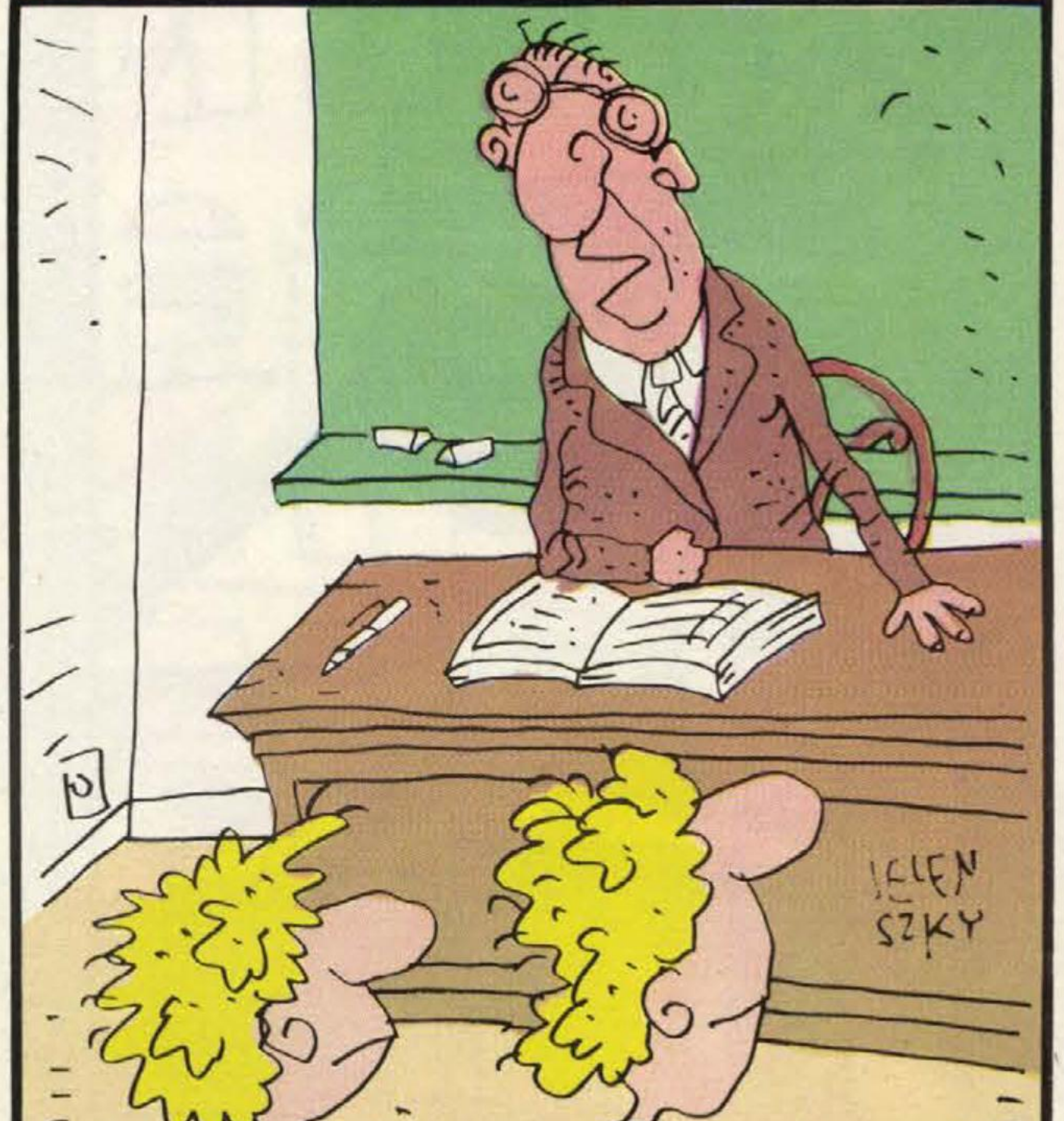

– Utoljára kérdezem, ki terjeszti az iskolában azt a népszerűségi listát, melyen az utolsó helyen szerepelek?!

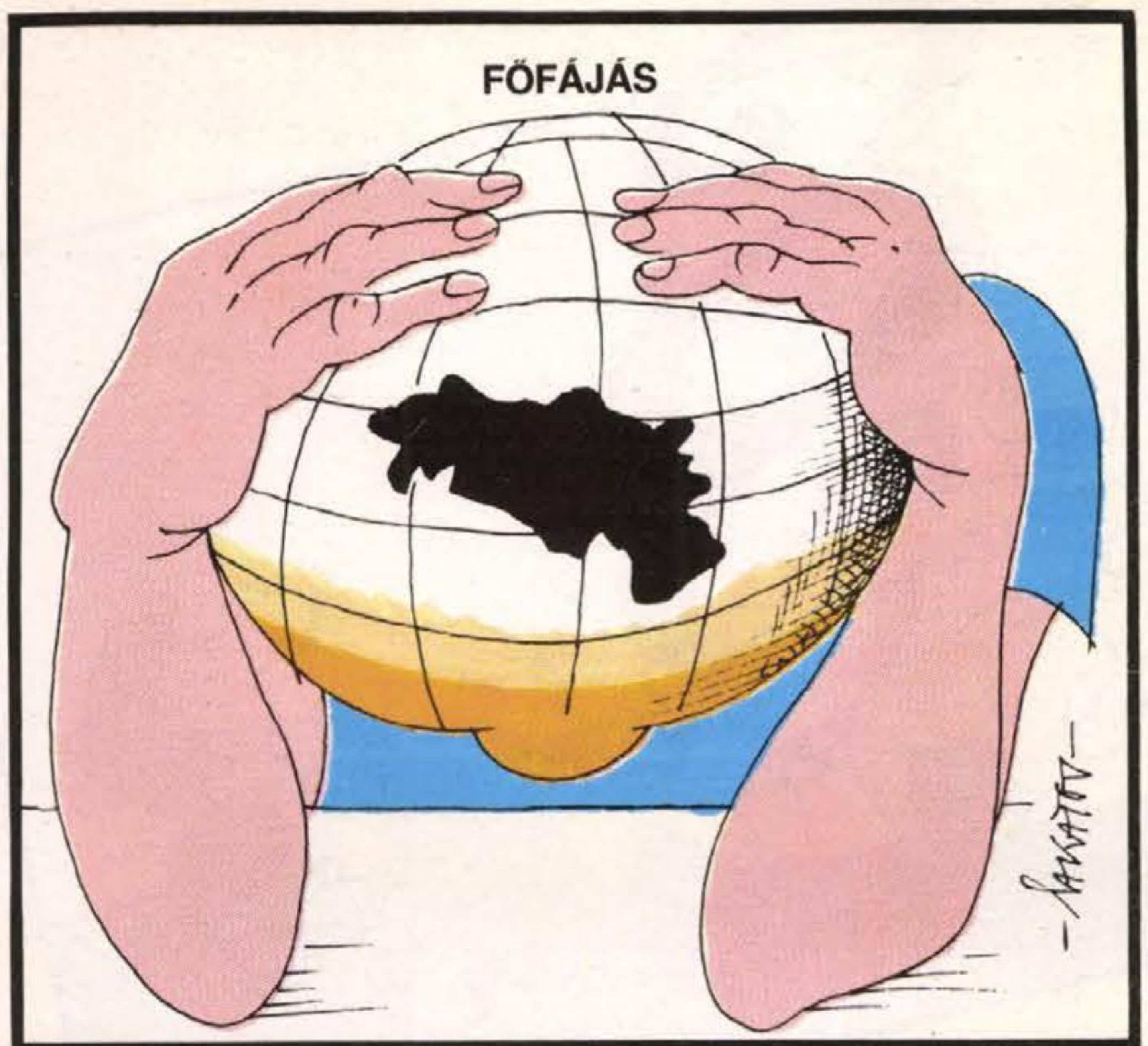

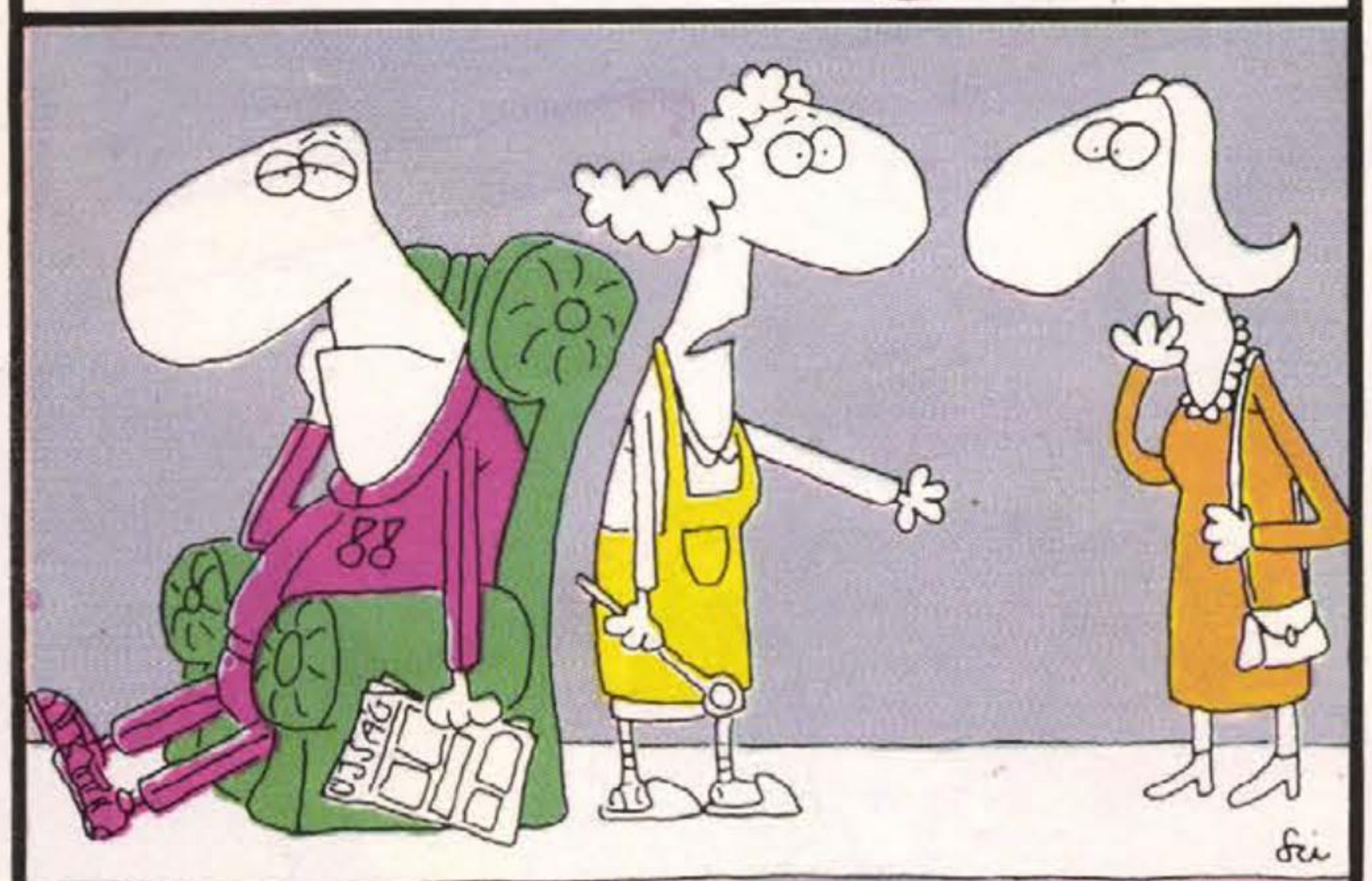

– Szegény, teljesen összeomlott, amikor megtudta, hogy mégsem ez a harc volt a végső…

A BÉKE SZIGETÉN

A béke szigetén csücsülünk, mondogatják, lábunkat lógázzuk vidáman a *térség* közepén.

Úgy tetszik, meghallgattatott a fohász: lassú léptű balsorsunk elhozta végre a víg esztendőket – na ja, bűnhődtünk eleget. Szabadságra vetettségünk inflációs-bankcsődös-deficites mámorában pártok és médiák halálos sebeket okozni hálisten képtelen vásári petárdái durrognak csupán, össze-összerezzenünk *azért.*

Közéletünk rutinos turistái megadóan cepelik *régi* hátizsákjaikat, friss kollégáik pedig tanácstalanul pöcögtetik iránytűiket: mi van evvel a vacakkal, megbolondult?

Mondogatják továbbá, hogy mi, egyszerű polgárok, a hallgatag többség kiábrándultunk a *nagypolitikából,* talán magából a rendszerváltásból is.

Göncz és Antall utaznak a vonaton, önfeledten gyönyörködnek a tovasuhanó tájban.

– Hopp! Valami mozgást látok arra észak felé – formál szemellenzőt tenyeréből a miniszterelnök.

– Déli irányból meg puskaropogást hallok – fülel Göncz Árpád. – Keleten pedig, hajjaj.!

– Milyen szerencsénk, hogy ilyen nyugodt kupéban utazhatunk – mondják egyszerre, s teszik hozzá a poént:…

Nos, a legtöbbünk erre a poénra vár, azt hiszem.

Néhány hete kisfiam született. Ő már a harmadik évezred polgára lesz. Lesz okos és ostoba, hűséges és csalfa, gyáva és bátor, jóságos és gonoszkodó – egy szóval: Ember.

Drukkolok néki, hogy lehessen *minden,* s egész életében szabadon járjon-keljen.

A béke szigetein.

WALTER BÉLA

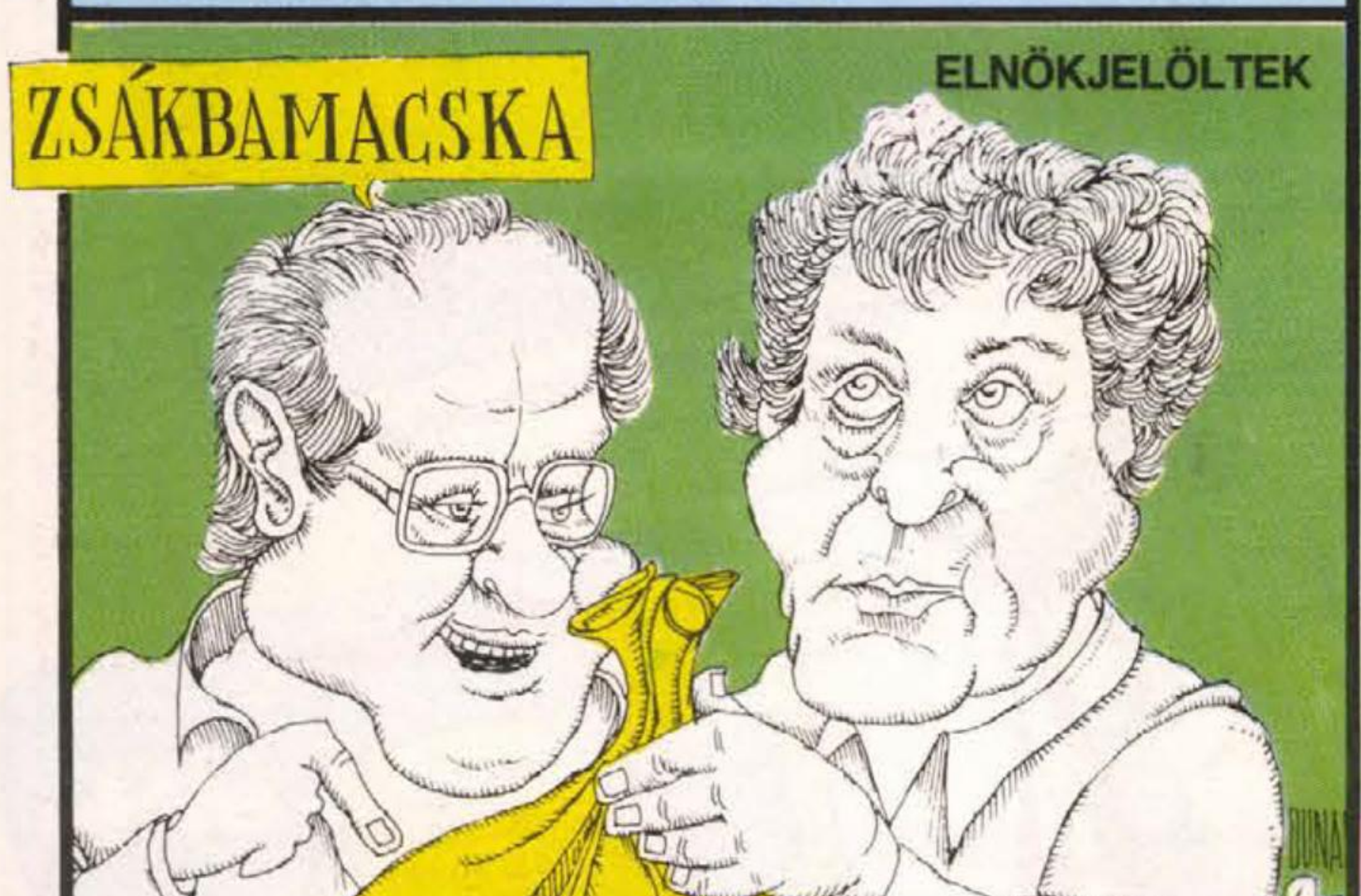

– Áruld el már, Iván! Csak nem egy újabb jelölt van a zsákban?

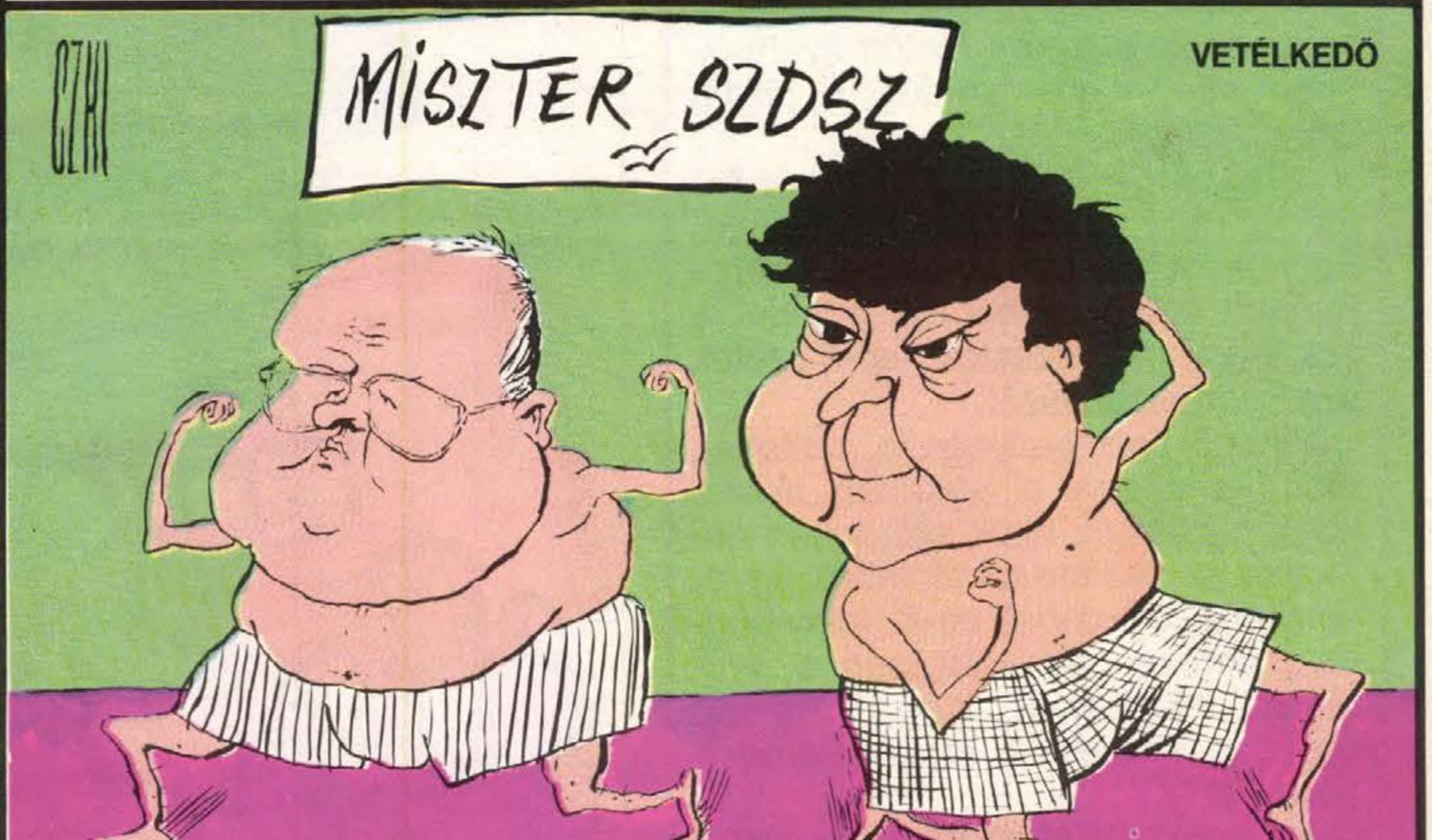

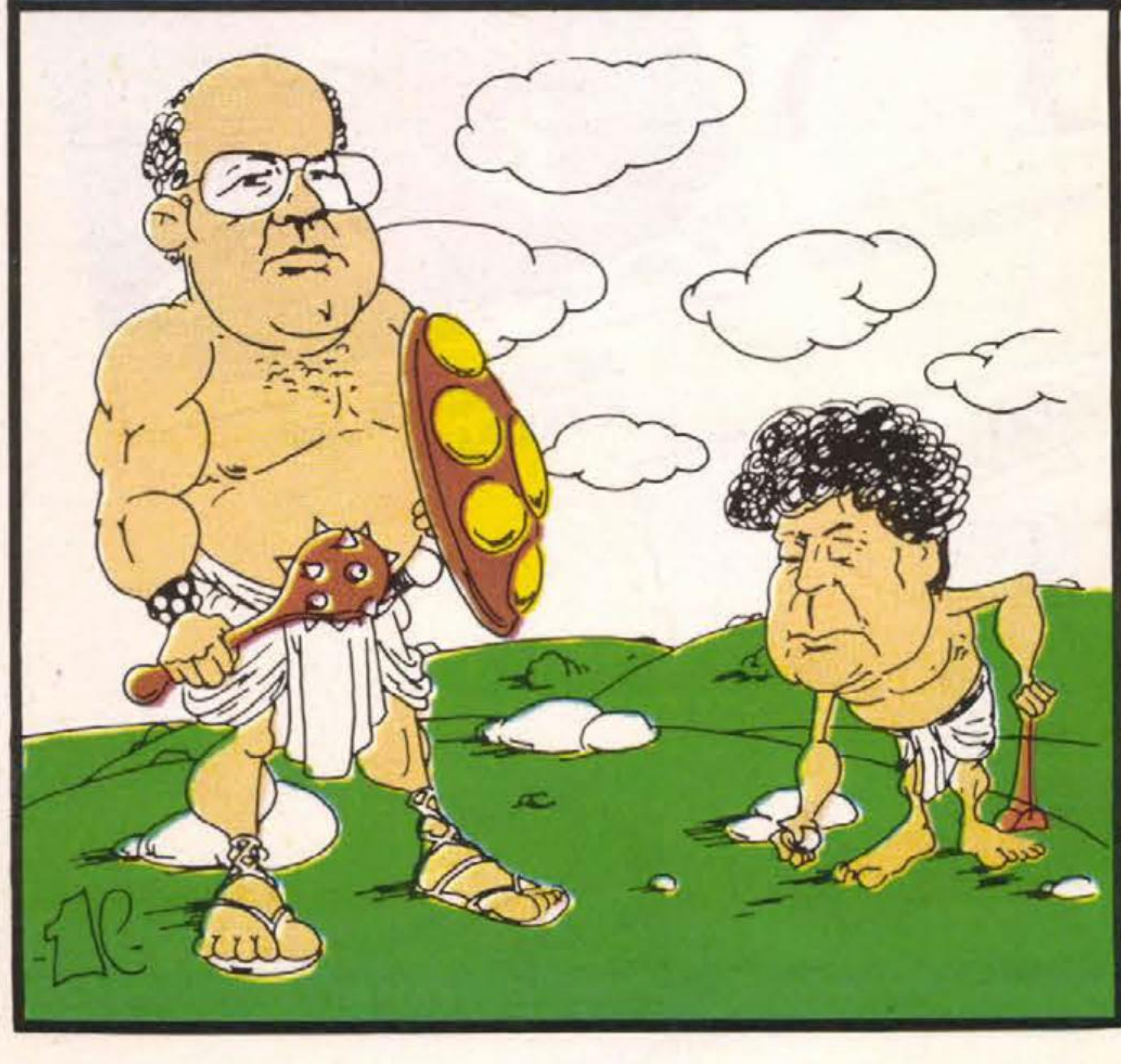

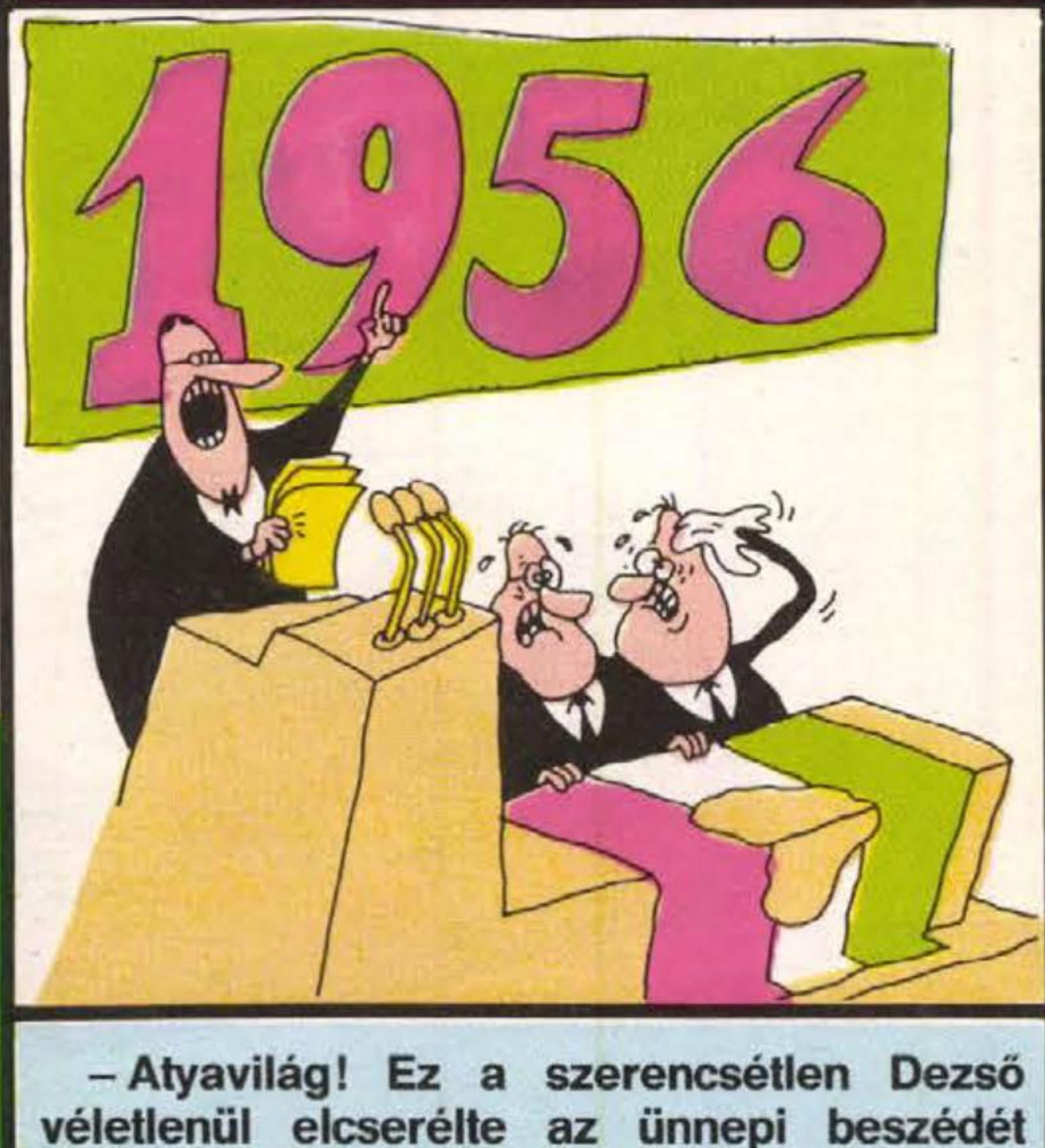

– Atyavilág! Ez a szerencsétlen Dezső véletlenül elcserélte az ünnepi beszédét a Berecz egyik régi tanulmányával!…

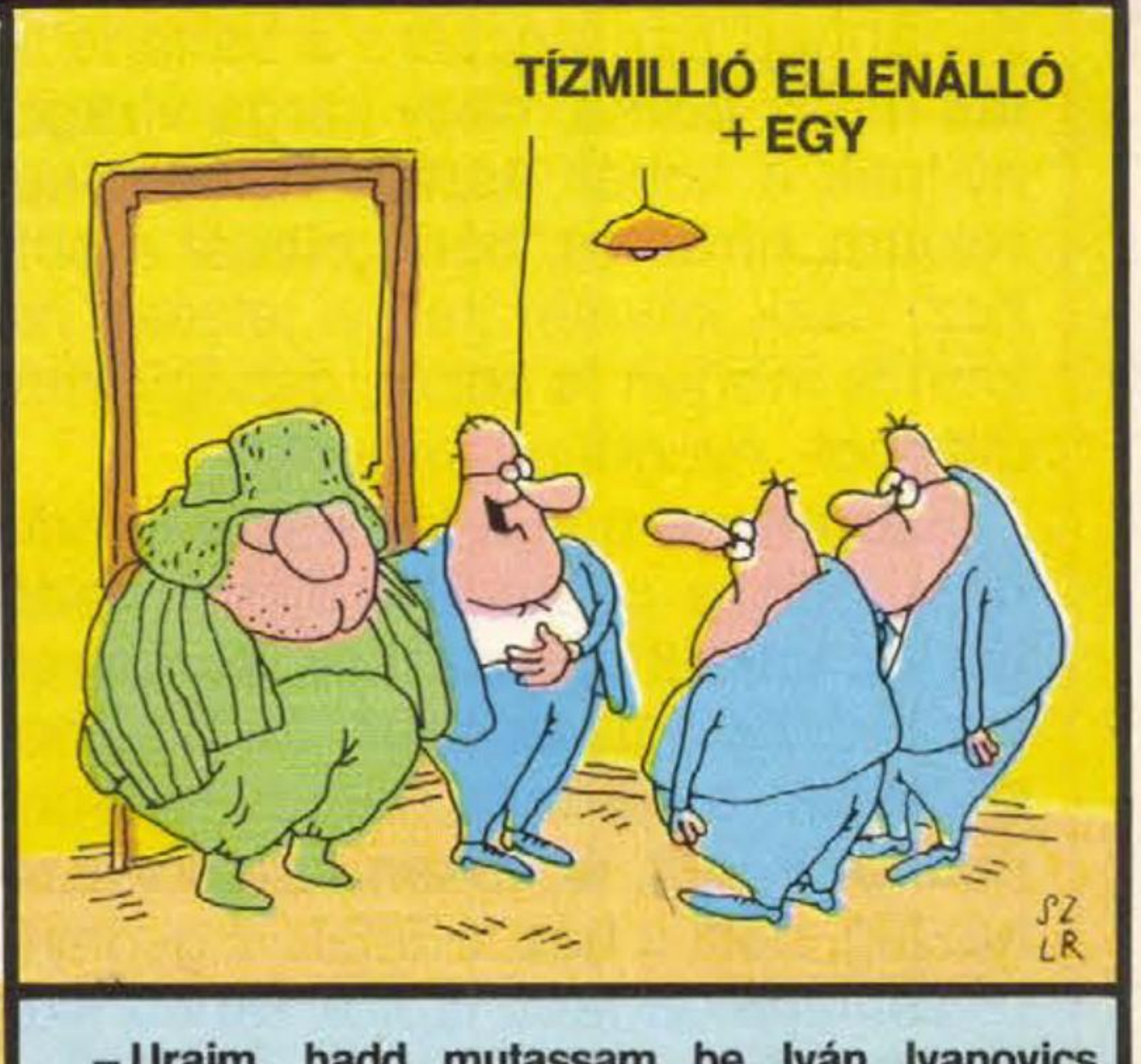

– Uraim, hadd mutassam be Iván Ivanovics Ivanovot, a nyíregyházi menekültszállásról. Képzeljék, azt mesélte, hogy 56-ban átmenetileg ő is Magyarországon tartózkodott és harckocsizóként küzdött a magyar szabadságért…

NE KUKORICÁZZUNK!

Mi persze soha nem szemetelünk, más, sajnos annál inkább!

Van a gyorstüzelő. Lép le buszról, villamosról, száll napvilágra metró mélyéből, két ujja közt ott az immár fölösleges jegyecske. Szórakozottan szorongatja, aztán a markában gyűrögeti, készül a kis gombóc zsemlyemorzsa nélkül. Végül mafla képet vág, mint aki nincsen is a világon, s amikor hisz neki a környezet, csípőmagasságból gyorstüzeléssel messze lövi. Messze a szeméttárolótól.

A legzseniálisabb szemetelő a dohányos. Egy pillanat az egész, szemmel alig követhető, ahogy az ellobbant gyufát a járda mellé dobja, kiürült skatulyát zutty a kapud alá, majd egy mozdulattal ejti a csikket, másikkal ráhág, volt parázs, nincs mese, őmiatta nem kell hívni a tűzoltókat! A szemetesek meg úgyis maguktól gyönnek.

A gyerek is hamar megvan vele! Vágtat ki a Cukrosvíz Fagylaltozóból, ragyog a szeme, boldog a vigyora, nézi, irigykedik-e a többi gézengúz? Csak addig, míg botlik a lába, kedvenc kénsárgára föstött nyalánksága attól fogva szintén a járdát díszíti, tölcsérestől.

– – Te dinnye! Minek szemetelsz? – röhög rajta a fal mellől a banda. Egyébként rágót szotyogtatnak, sorra minden szemet kibontva, s indul a sok tarka, meg ezüstös papír, szelek szárnyán, szanaszét.

Vihogó tinik battyognak, hallottak már harangozni a vitaminos nyerskoszt csodáiról, ujjuk szorgosan hámozza az őszibarackot, lábuk ügyesen kerüli a ledobált héját, felnyihognak, amikor földre toccsan a gyümölcs, hámoznak megint, le ne ejtsd, te tökéletlen, lopja faterod a pénzt?!

Bezzeg azelőtt ez nem így ment! Valaha csak jaj, de csúszott az a banánhéj! Szerencsére a banánellátás ma is príma, nagy sárga virágok nyílnak a kopár aszfalton, nem kell reklám, hirdetés, bárki eltalál a pulthoz, csak követni kell a jelzést, nekem is mérjen le kettőt, dehogy kilót, darabot, nyugdíjas vagyok!

Szerencsére itt a főtt kukorica idénye, főzik a gázon, hordják lepedővel bélelt ruháskosárban serényen, veszi-eszi-rágja-dobálja boldog-boldogtalan, s ha arra hágsz, lépegetned sem kell, sebesen korcsolyázol hazáig, neki a ház falának, s gyönyörű csillagokat látsz a sok randa szemét helyett!

G. SZABÓ JUDIT

CSAPÁS

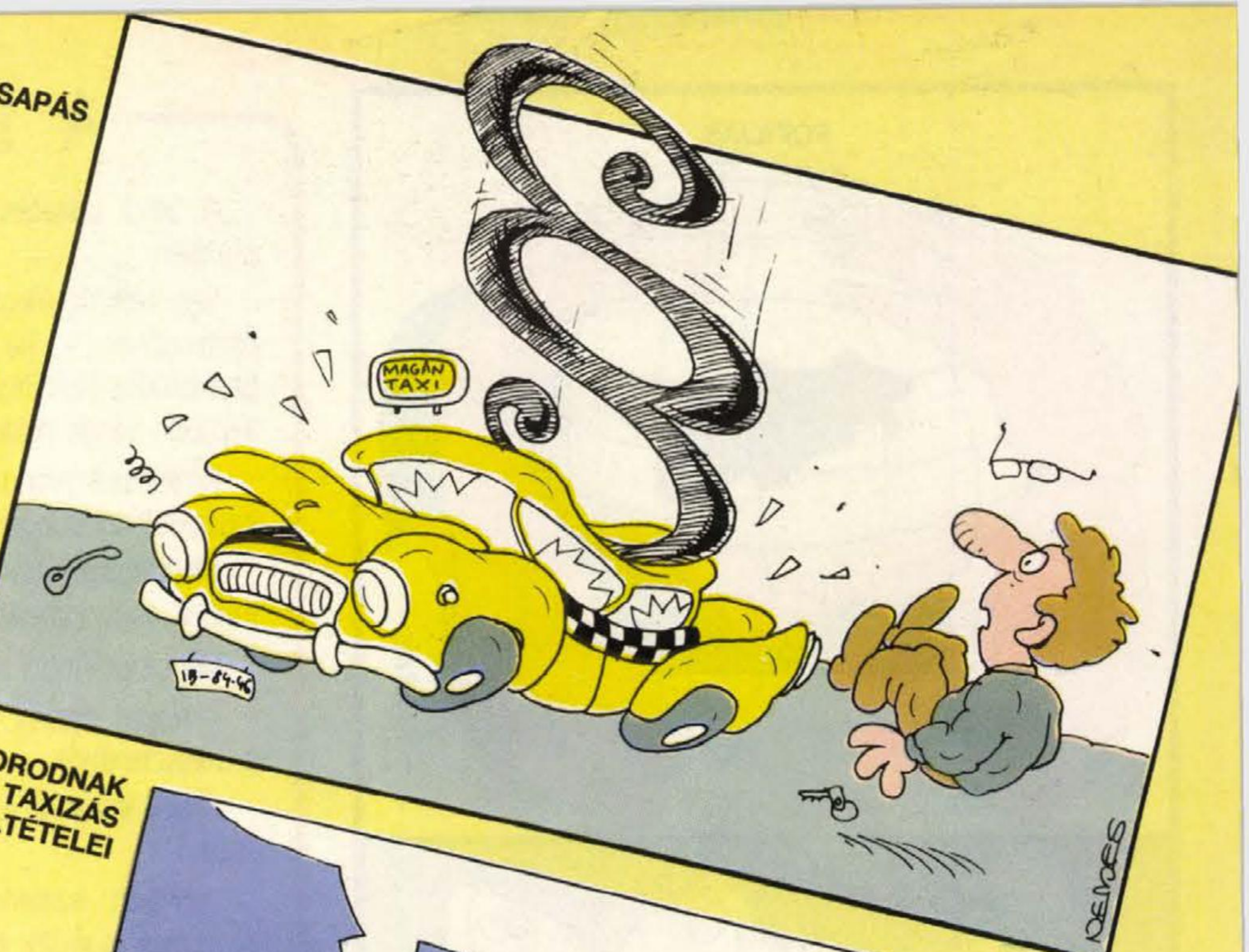

SZIGORODNAK A TAXIZÁS FELTÉTELEI

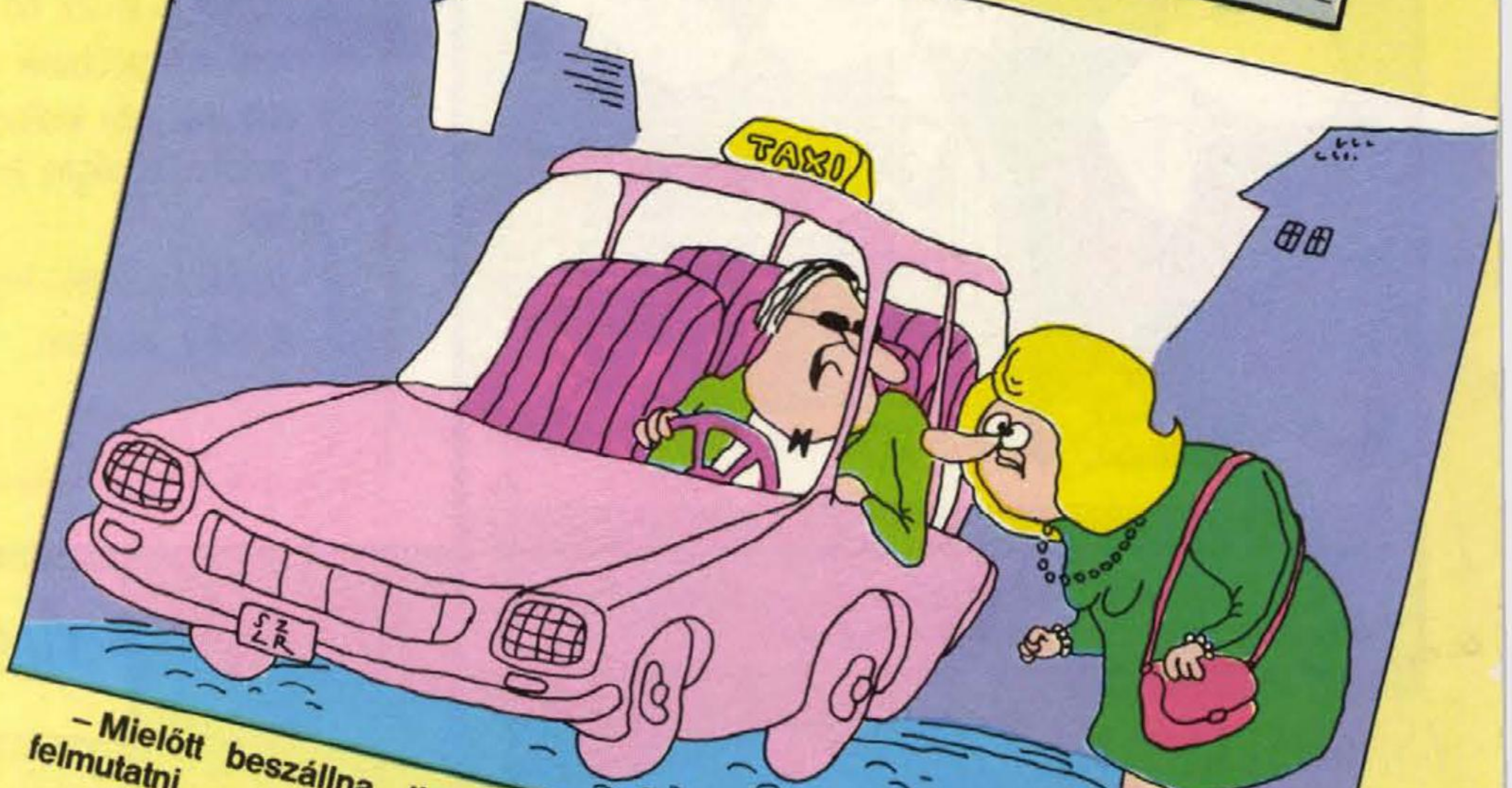

– Mielőtt beszállna, tisztázzuk, hölgyem, milyen vagyoni biztosítékot tud felmutatni

ÚJ TAXIZÁSI FELTÉTELEK

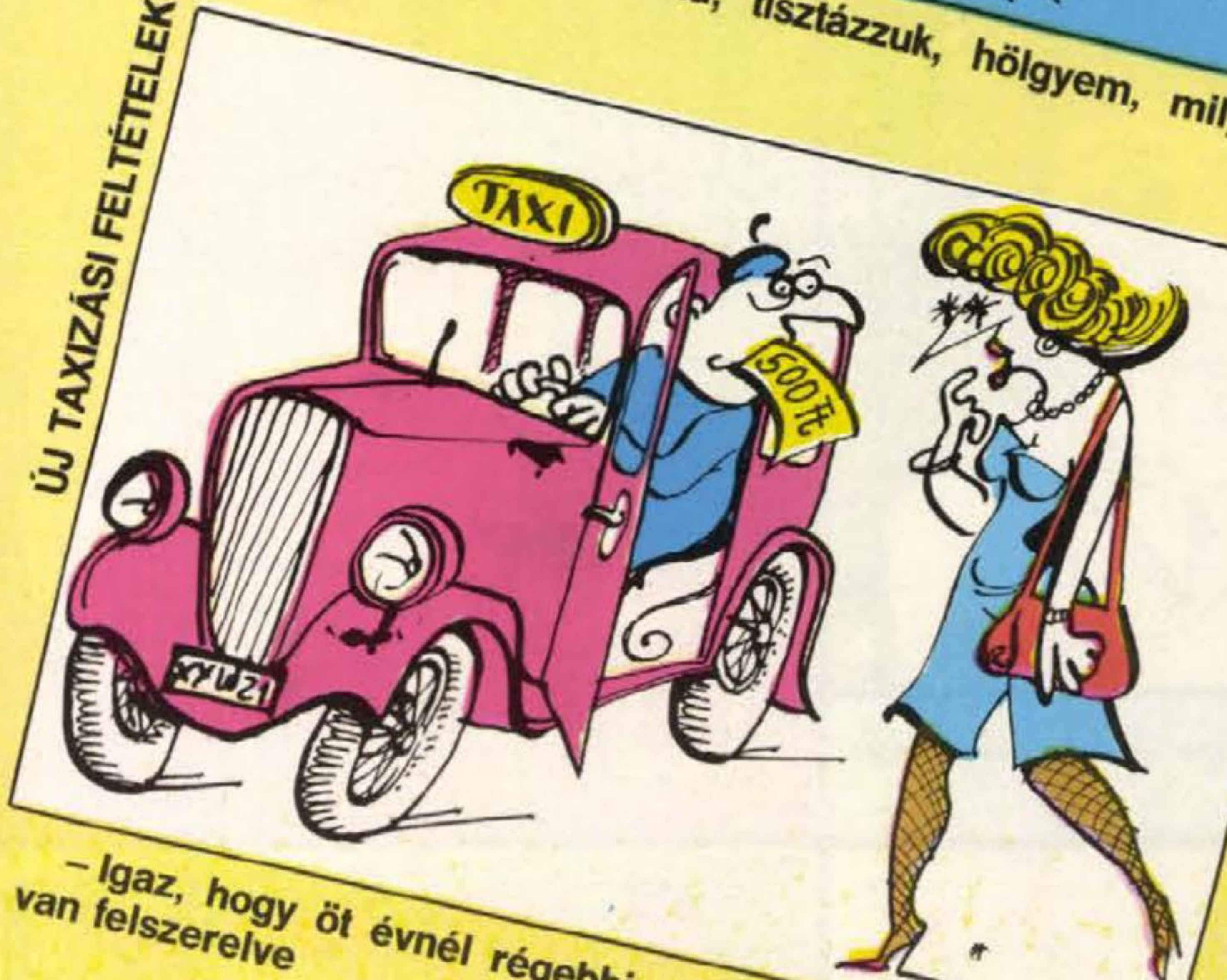

– Igaz, hogy öt évnél régebbi, viszont számlaadó órával van felszerelve

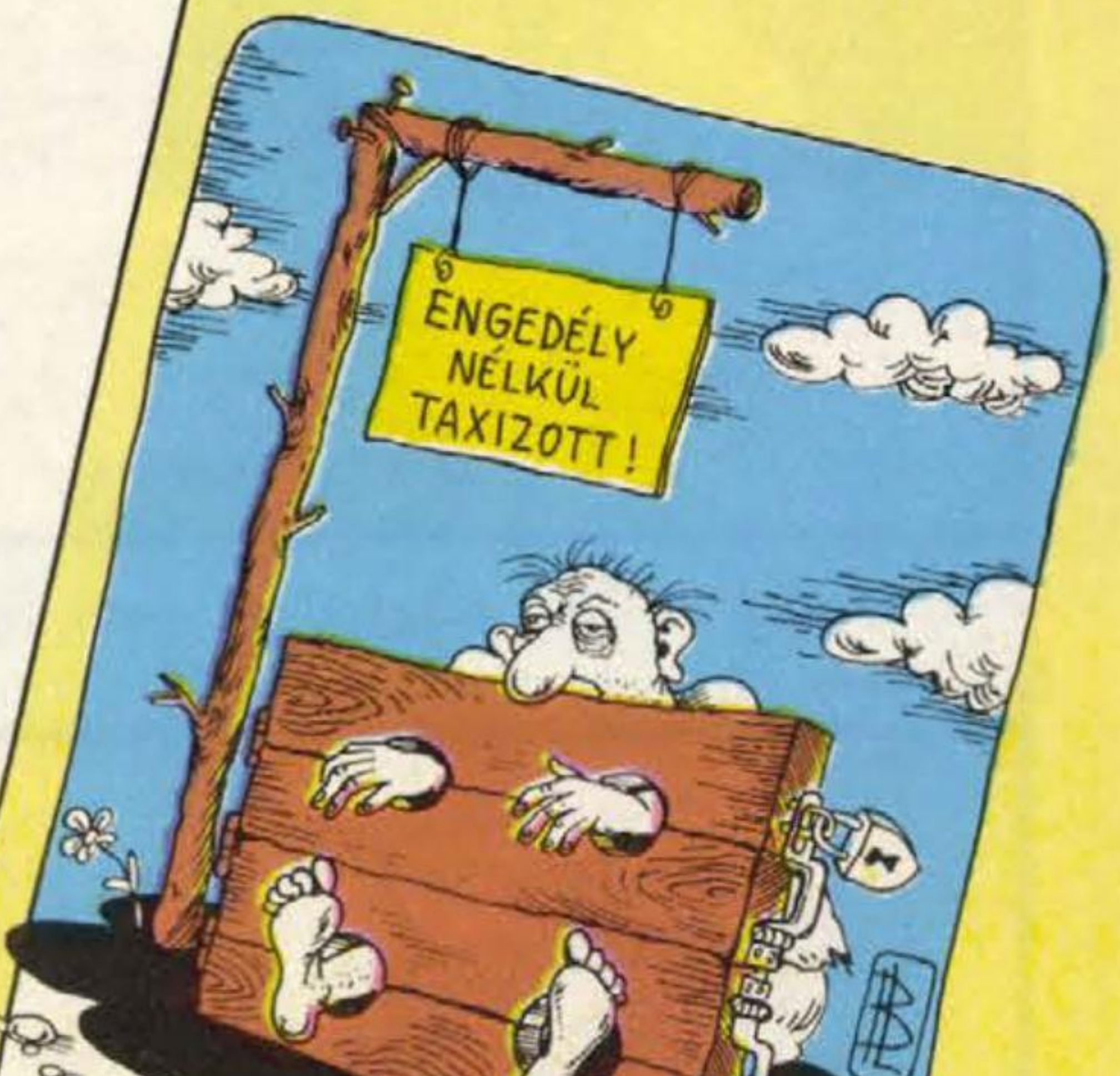
ENGEDÉLY NÉLKÜL TAXIZOTT!

MEGSZIGORÍTJÁK A TAXIZÁST

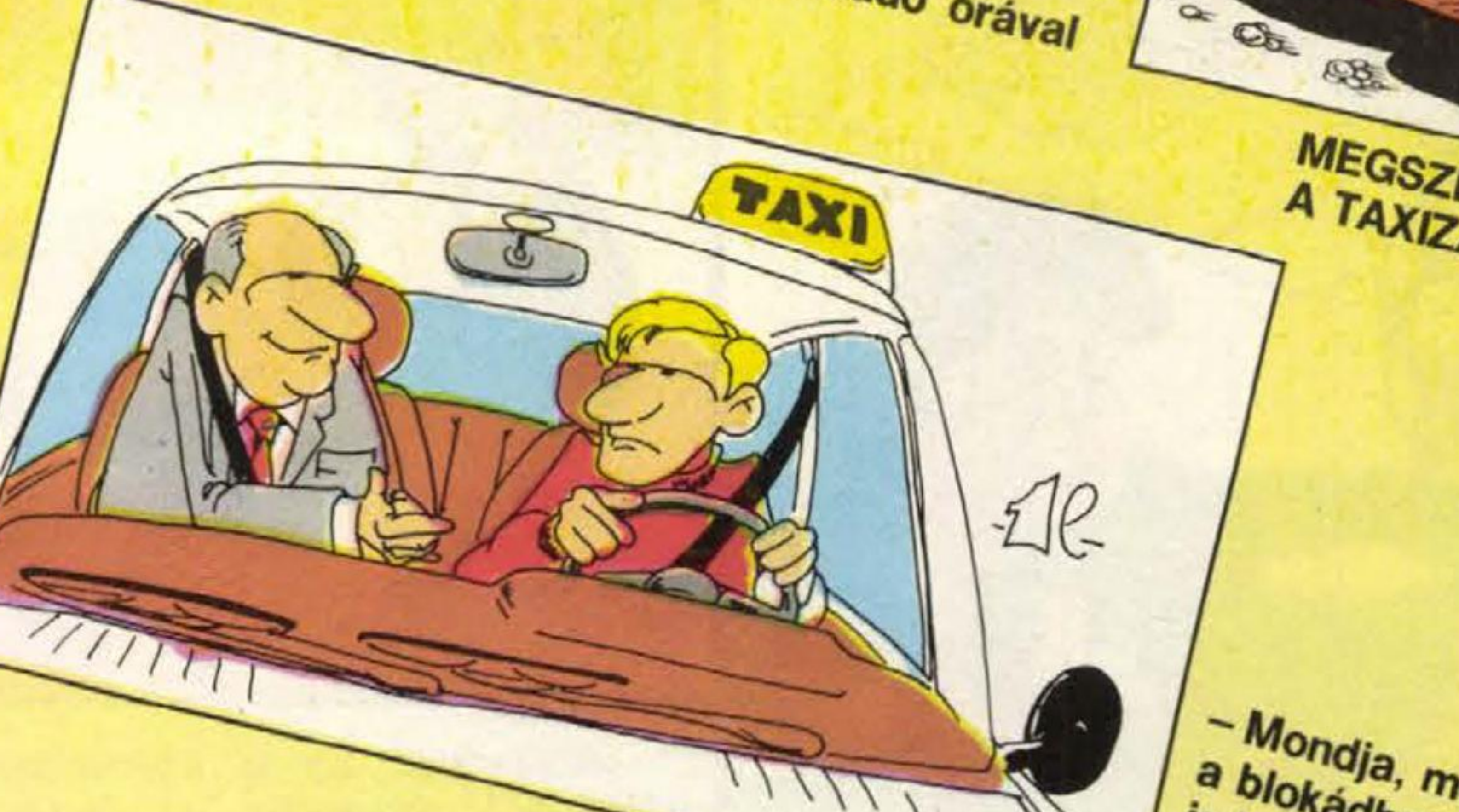

– Mondja, mester, a blokádhoz is kell vagyoni biztosíték?

– A bérletem, Pubikám? Én meg a jogsidat kérem ellenőrzésre!

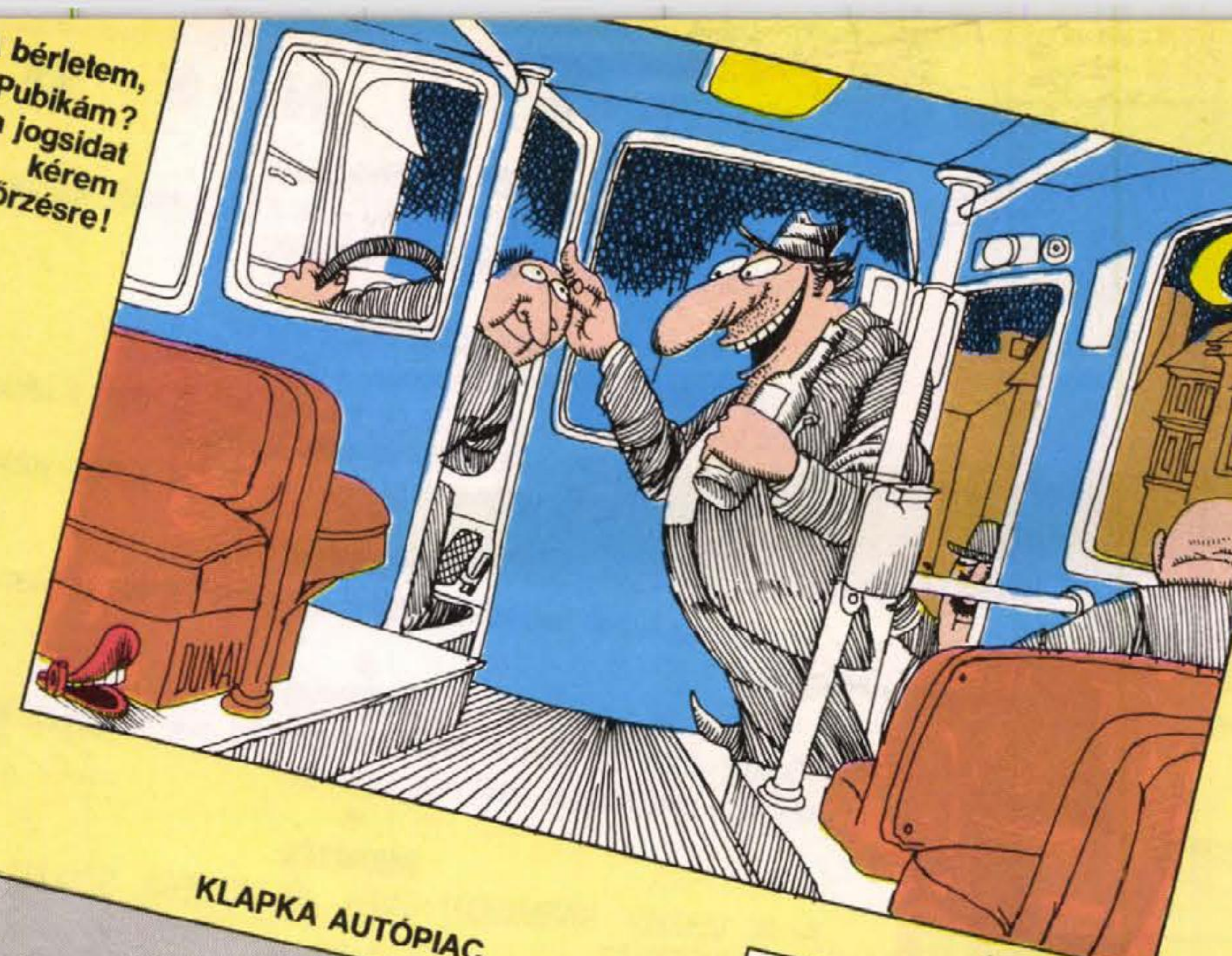

KLAPKA AUTÓPIAC

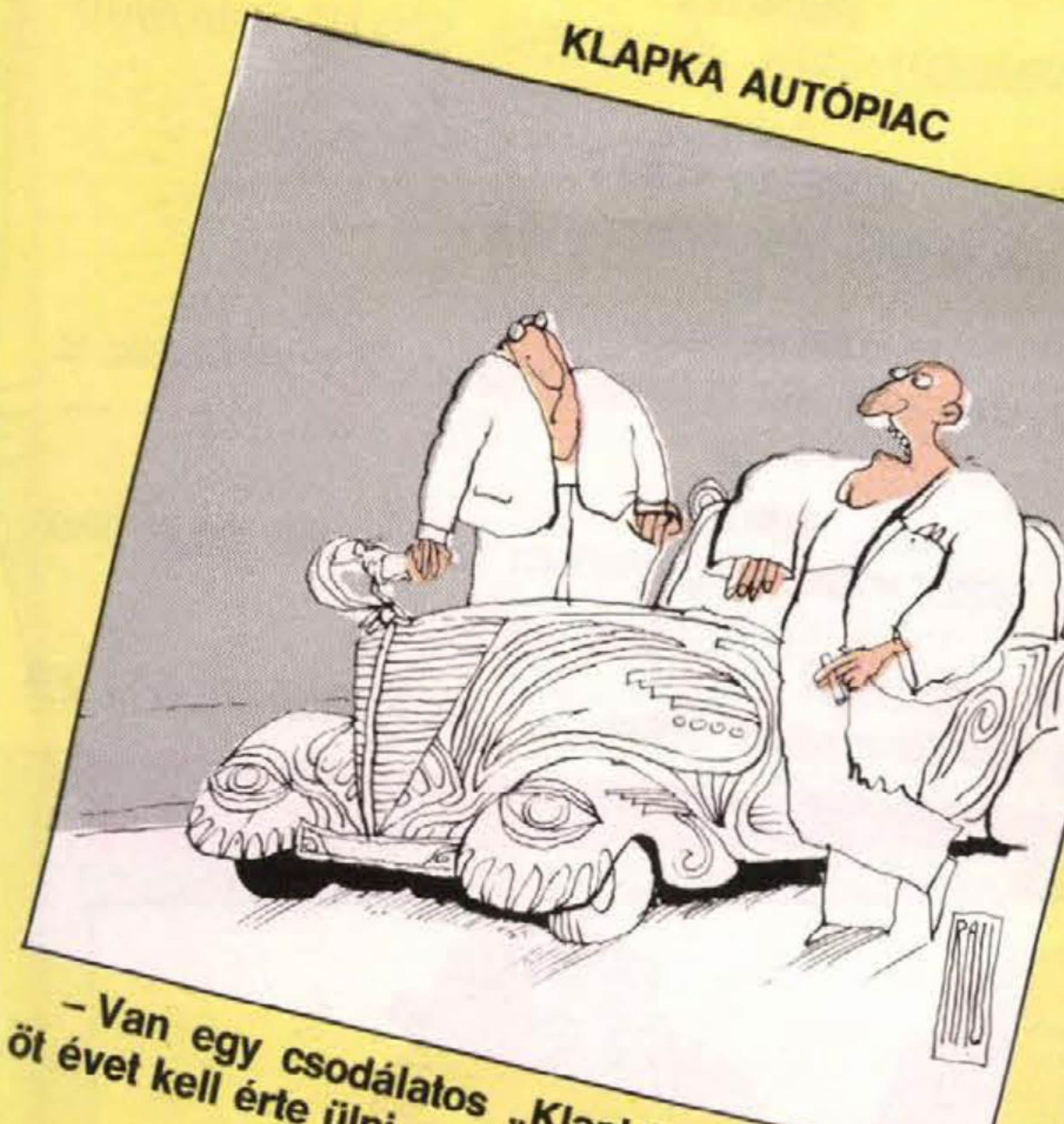

– Van egy csodálatos „Klapkám", féláron, de öt évet kell érte ülni

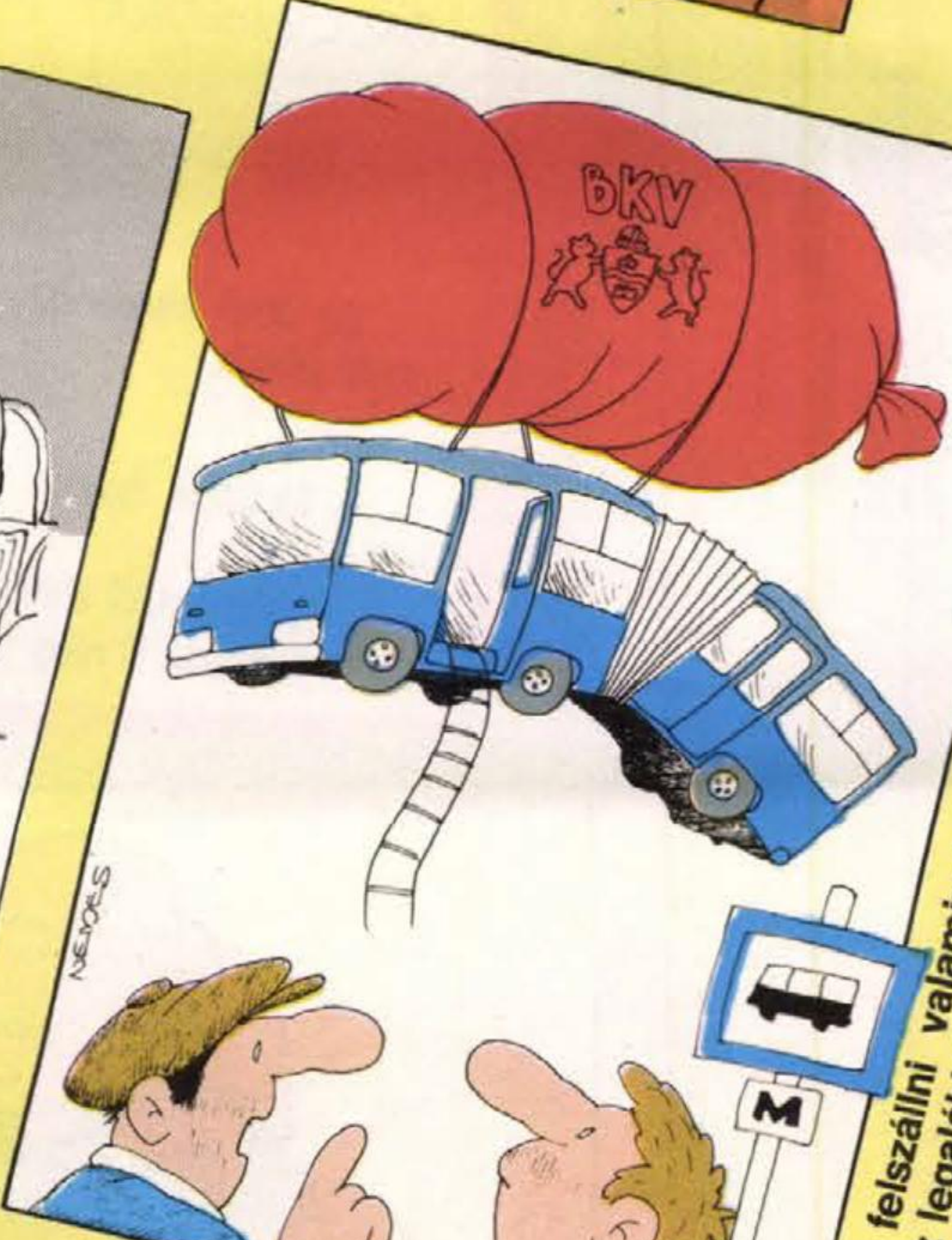

– Hát felszállni valamivel nehezebb rá, de ez legalább környezetbarát

MEGVÁLTOZIK A TAXIZÁS

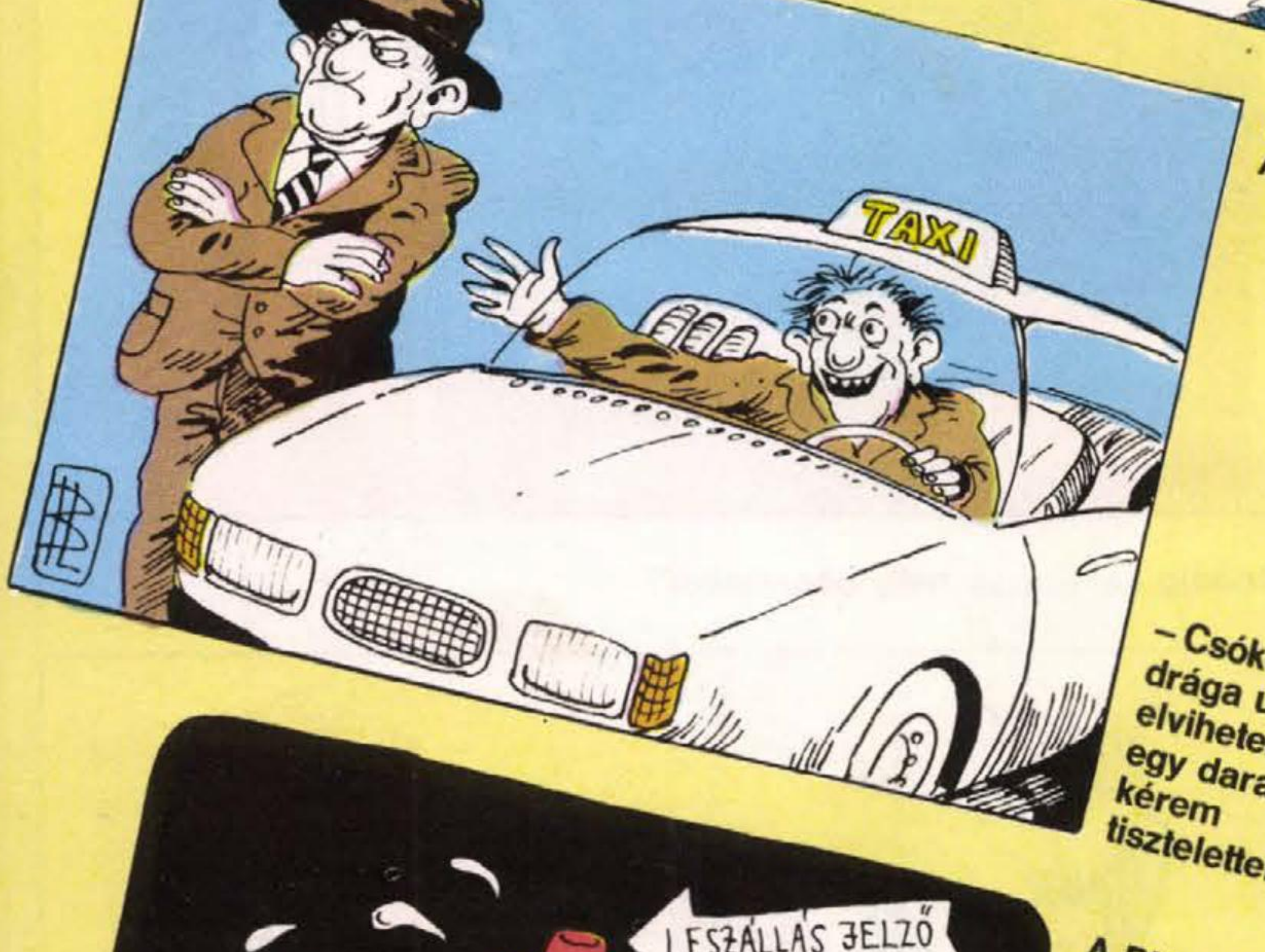

– Csókolom a kezét, drága utas, elvihetem egy darabig, kérem tisztelettel?

A BKV-ELLENŐR RÉMÁLMA

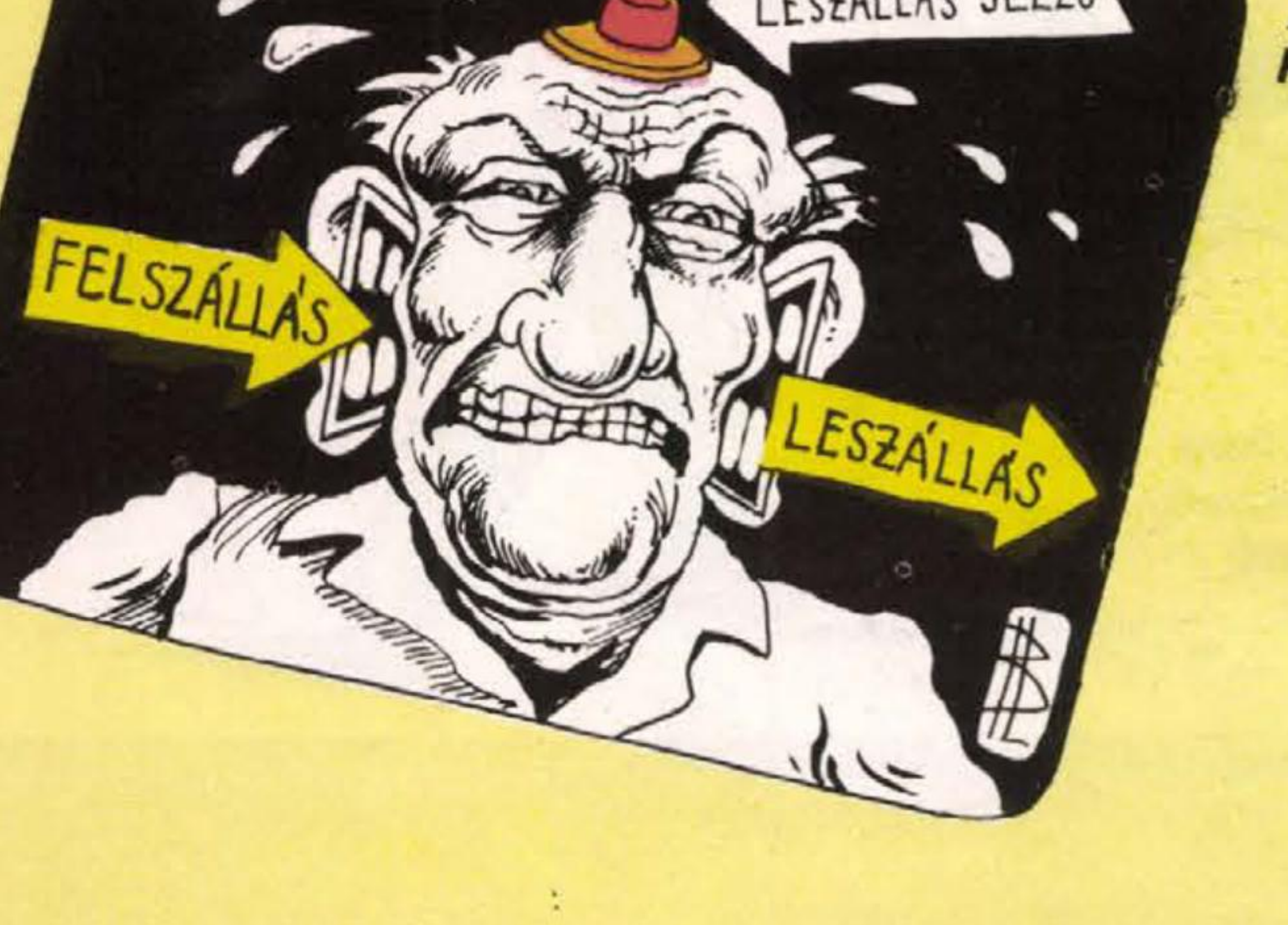

Üzemorvosnál

– Doktor úr, én szédületes karrier előtt álltam, amikor beütött a baj.

– Üzemi baleset érte? Beteg lett?

– Sokkal súlyosabb! Alkalmasabbat találtak nálam…

SZUHAY BALÁZS:

Gondolatok egy női hölgyről

Meglepő hírt hallok a *magyar* televízió híradójában: egy autótolvaj banda főnöke egy *hölgy* volt.

Leesik az állam. Márpedig az állam én vagyok. Vagyis a tévéhíradónak köszönhetően le vagyok ejtve.

Mert erre még nem volt példa! Hölgy mint bandavezér!

Már az is ritkaság, ha egy banda élén nő áll. Az ilyesmi férfifoglalkozás, akár a bányász, a kohász vagy a nőgyógyász. Az effajta, nehéz testi munkát kívánó mesterségeket többnyire az erősebb nem sajátítja ki magának. (Csak zárójelben jegyzem meg: különös, hogy a női nőgyógyász, vagyis a nőgyógyásznő éppen annyira fehér holló, mint a bábaférfi avagy kanbába – nem is tudom, hogyan nevezzem a hímnemű bábaasszonyt. Ismeretségi körömben csak egyetlen ilyet tudok említeni. Bába, de a keresztneve Iván, és foglalkozására nézve külügyi államtitkár-helyettes.)

De térjünk vissza a bandafőnöknőhöz, akinek – mint említettem – már a neme is szokatlan. De hogy noch da zu (=ezen felül) még hölgy is legyen – ez világviszonylatban egyedülálló eset! Mert a bandavezér lehet nő, asszony, lány, nőszemély, régiesen asszonyi állat, a durva meghatározásokat nem is említve, csak egy nem lehet: hölgy.

Ugyanis ez a fránya magyar nyelv ezzel az egytagú szóval egyébként csak nehezen körülírható fogalmat jelöl. A hölgy tiszteletreméltó, feddhetetlen, lelki előkelőséget sugárzó nő. Ha becsületén a legkisebb folt esik – már eleve nem lehet hölgy.

Ennek még az sem mond ellent, hogy némelykor nem hölgyeket is hölgyként kezelnek. „Hölgyeim és uraim!" – hangzik a megszólítás, az ártatlanság vélelme alapján. Magam is így szólítom a kedves közönséget, még akkor is, ha tudom, hogy a nézőtéren ott ül a többszörösen börtönviselt, közismert prostituált is. Mert furcsán hangzana, ha így kezdeném a színpadon mondókámat, hogy: „Hölgyeim és uraim – meg maga ott…"

Mint ahogy a nők részére fenntartott nyilvános illemhelyekre is merő udvariasságból írják ki: „hölgyek"… Bemehet oda az is, aki… de ezt hadd írjam körül inkább egy ismert történelmi anekdotával.

A második világháború alatt Winston Churchill a Kremlben tárgyalt Sztálinnal, amikor múlhatatlan ingert érzett arra, hogy felkeresse azt a helyet, ahova a király miniszterelnöke is gyalog jár. Megkérdezte házigazdáját, merre menjen. Sztálin elmagyarázta: kimegy ezen az ajtón, balra fordul, a folyosón a harmadik ajtó; majd a szocreál propagandafilmekből jól ismert huncut mosolyával hozzátette: „Számítottunk önre, ezért ki is írtuk az ön monogramját: W. C." – Másnap a tárgyalást az angol követségen folytatták. Sztálin ugyanabba a helyzetbe került, mint előző nap Churchill: most ő érdeklődött, merre van az a bizonyos, neki most egyáltalán nem mellékes helyiség. Churchill elmagyarázta, majd hozzátette: „ne haragudjon, nem számítottunk önre, ezért az van kiírva: for gentlemen – de csak használja nyugodtan…"

Magyarán: egy bandavezérnő úgy lehet hölgy, ahogy Sztálin gentleman…

Ezt persze illene tudnia annak a riporternek, akinek a magyar nemcsak anyanyelve, de munkaeszköze is. Mert ha a híradóban, komoly hírként hallom, hogy nálunk hölgynek tekintik a bűnözők főnöknőjét, elkeseredem.

Kit tekintsek akkor alávaló nőszemélynek?!

DROGELLENES KAMPÁNY

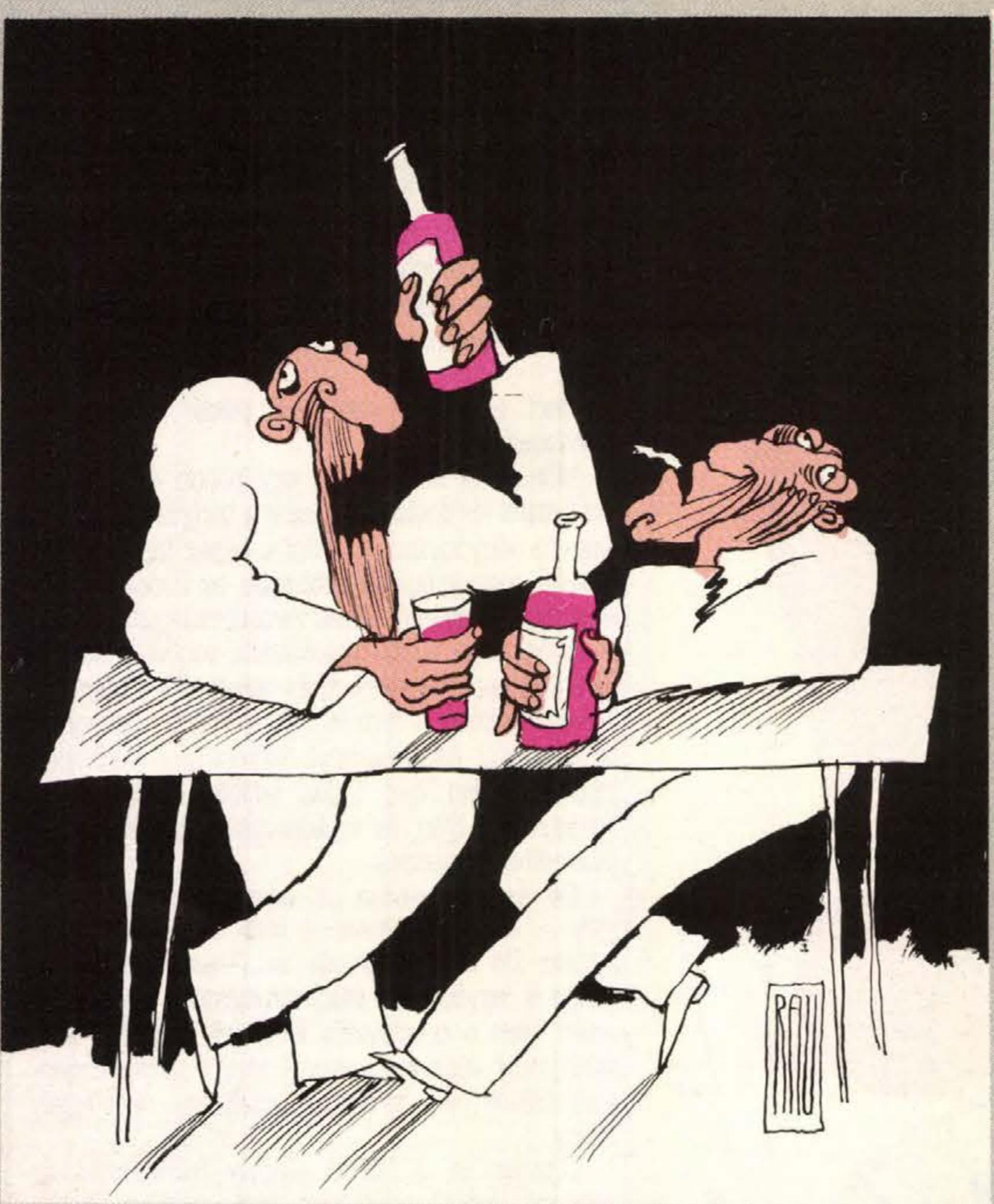

– Le az átkozott droggal, éljen a kadarka…

SZILÁNKOK

KÖRZETI RENDELŐ

– Ne haragudjanak, de én jöttem előbb – mondta a fáradt, megviselt orvos és az ápolónővel beadatott magának egy injekciót.

*

ANYAKÖNYVVEZETŐNÉL

– Kívánja-e feleségül venni Dobrocsányi Verát?
– Tiszta szívből mondhatom, hogy nem. Dehát tetszik tudni, a lakás…
– És ön kíván-e házasságra lépni Csuhajda Árpáddal?
– Nem és nem! De hát negyvenéves múltam. Meddig vártam volna még?

*

NŐI DOLGOK

– Én csak az őszülő halántékú férfiakat szeretem. Feltéve, ha nem idősebbek húszévesnél.

*

TÖRZSVEVŐ

– Mindig ebbe az üzletbe járok vásárolni. Itt már körülbelül tudják, hogy mennyi az a gorombaság, amit még elviselek.

*

HIRDETÉS

APJA LENNÉK HARMINCÖT ÉVES, JÓL KERESŐ, SZÜLEIT TÁMOGATÓ FIATALEMBERNEK!

*

SZERÉNY TERV

– Csináltatok négy útlevélképet, aztán itthon maradok.

*

SZÉLHÁMOS

Az illető mindenütt színésznek adja ki magát. Még abban a színházban is, ahol játszik.

*

MULATÁS

– Mulatós, bohém ember voltam világéletemben. Minden nap reggel ötkor járok haza.
– És mit szól ehhez a felesége?
– Semmit. Ő még olyankor is mulat valahol.

GALAMBOS SZILVESZTER

MÉRGES OLDALUNK

FEJCSERE

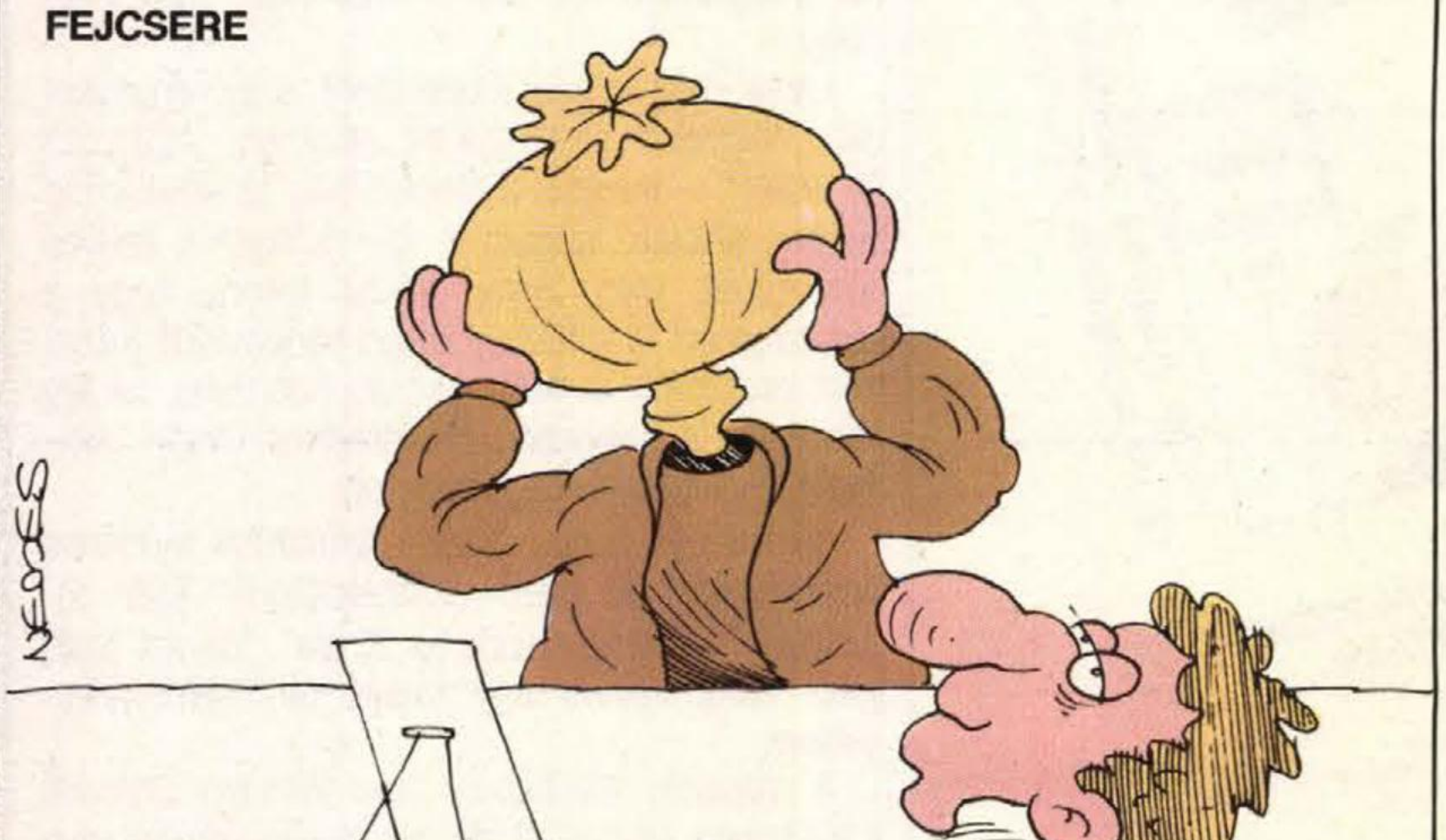

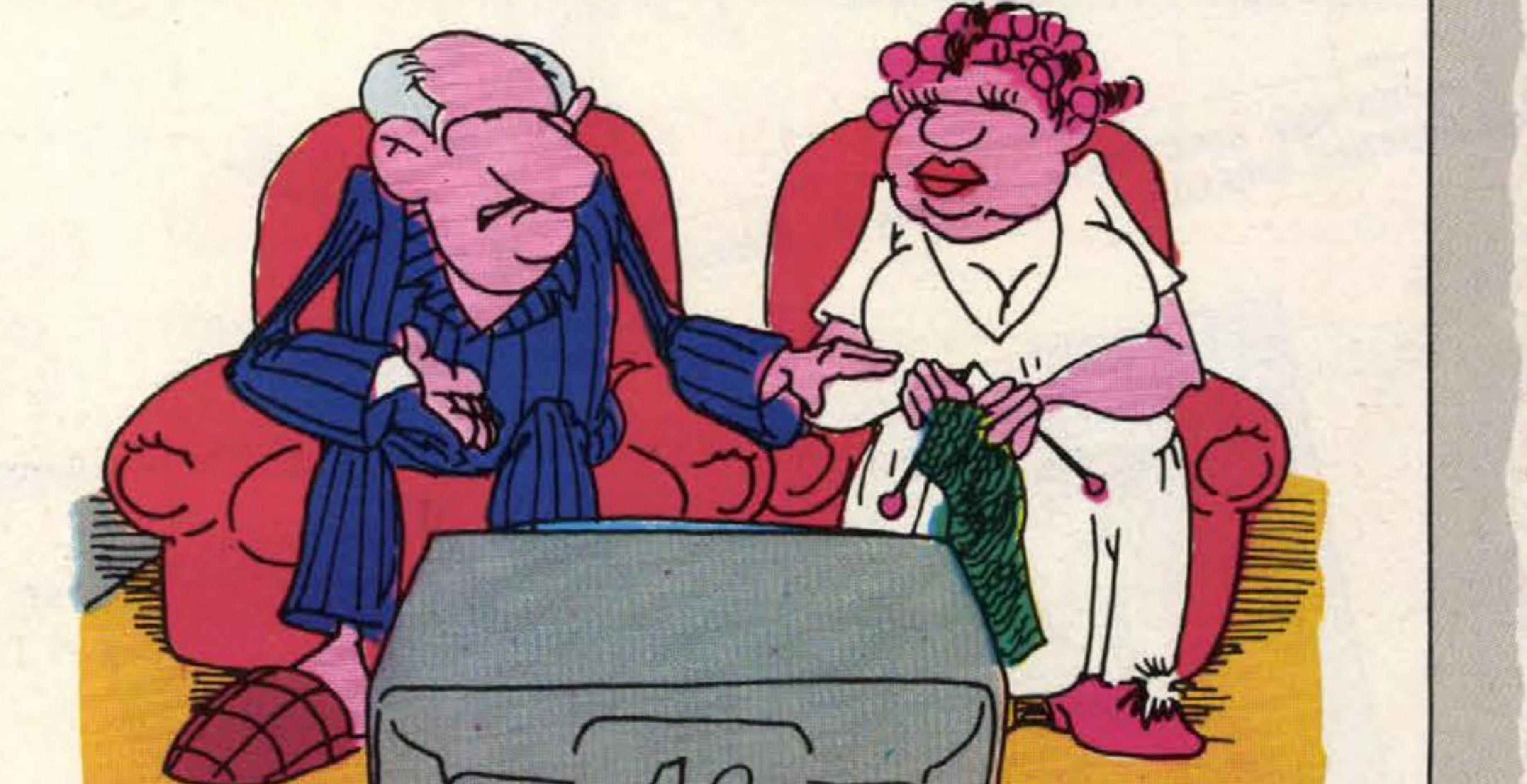

– Meddig kábítanak még bennünket?

DOPPING

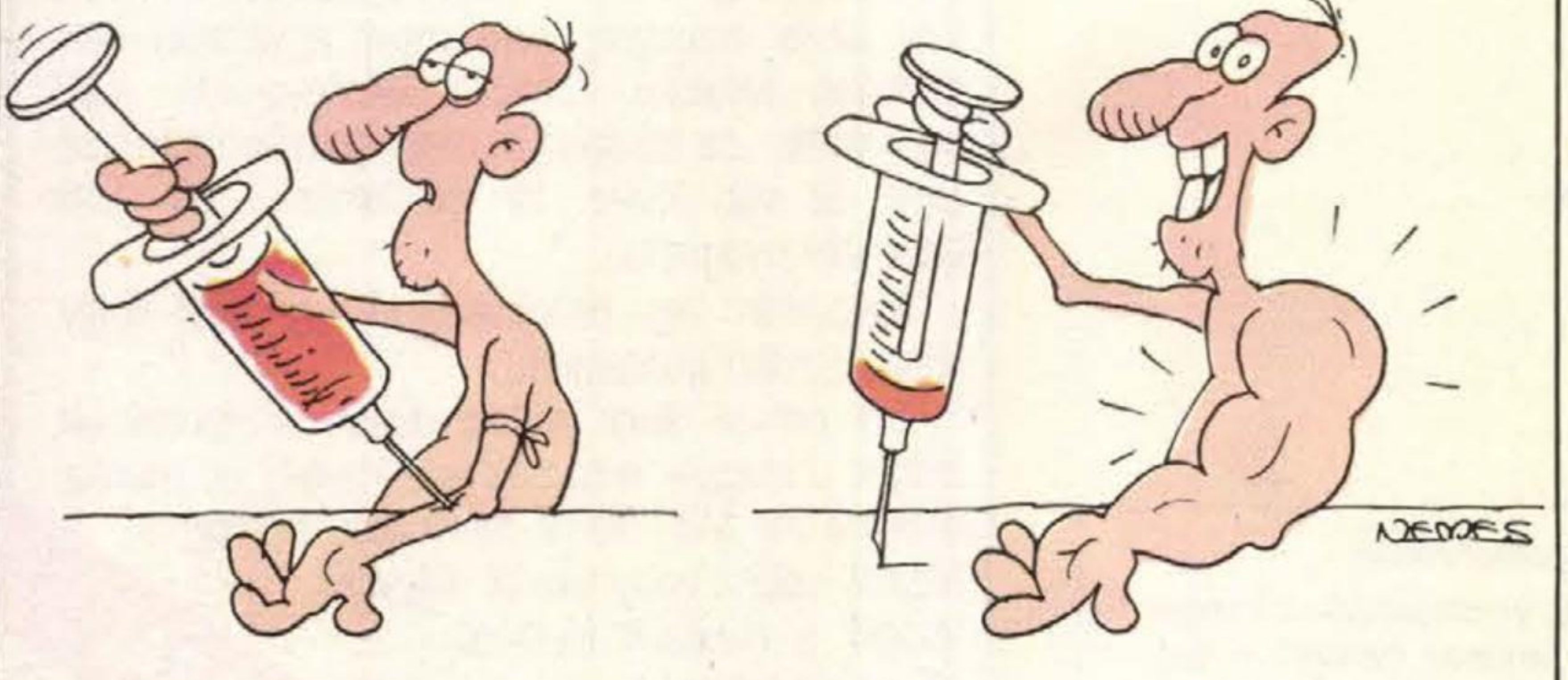

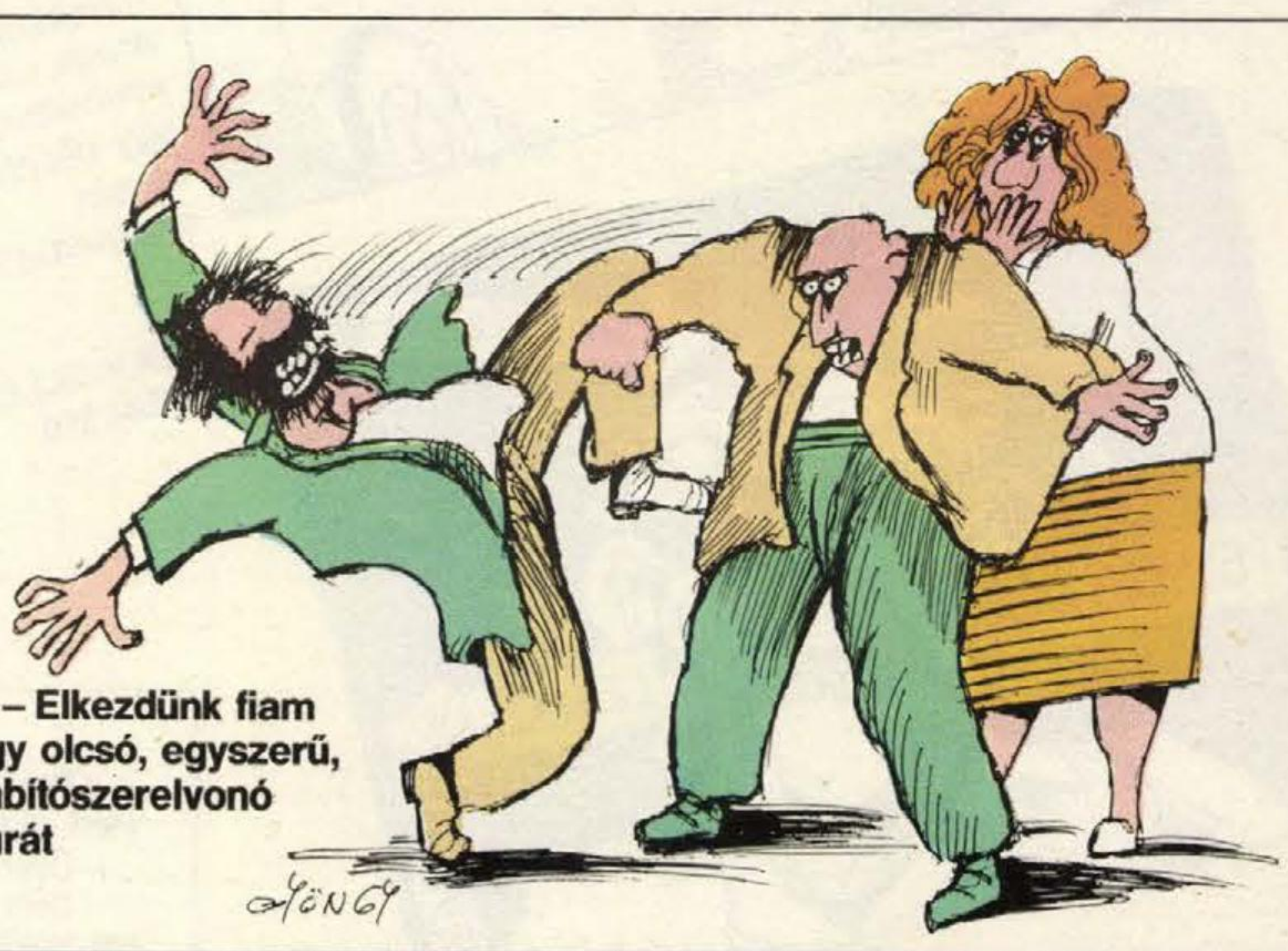

– Elkezdünk fiam egy olcsó, egyszerű, kábítószerelvonó kúrát

ELŐDEINK ÍRTÁK

GÁDOR BÉLA:

FELESÉG A BEMUTATÓN

A harmadik csöngetés után a híres színész felesége könnyed csókot lehel férje parókájára, és nesztelenül kioson az öltözőből. Az előcsarnokban találkozik a híres színésznő férjével. Némán kezet szorítanak, és megállnak egymással szemben, zölden, mint két szem szilva egy száron. A férj kivesz a zsebéből egy fiolát, és odakínálja a feleségnek.

– Parancsol Belloidot?

Mindketten lenyelnek két-két szemet az idegcsillapítóból, még nézik egymást egy darabig eszelős tekintettel, aztán bemennek a nézőtérre.

A feleség a második sorban ül középen, nem néz se jobbra, se balra, a fekete függönyt nézi, amely mindjárt szétnyílik, hacsak ki nem gyullad a színház, vagy valami más csoda nem történik... Feje zsibog az álmatlan éjszakáktól. Körültötte profán csevegés folyik moziról, szabónőről, lottóról. Könnyű nekik, nincs más gondjuk. Hol van már a színházból az igazi áhítat!... A szorongás, amely eddig a torkával játszadozott, most lejjebb kúszik, és keményen megmarkolja a gyomrát. Mögötte megszólal egy női hang:

– Tokaji is játszik...

Ez az ő férje. Izgatottan fészkelődik, szeretné a fülét egyszerre kinyitni és be is csukni. Egy férfihang unottan mondja:

– Hogy megöregedett az az ember...

– Megöregedett a keresztanyád térde... – mondja keserűen és bevesz egy Bormurált, jaj, csak ne beszéljenek tovább... Senki se beszéljen semmit...

A híres színésznő férje előtte ül lecsukott szemmel. Az arca már nem zöld, hanem fehér, mint a hó. A függöny felmegy.

A nézőtéren sehogy sem akar elülni a zsivaj. Zörgés, csuszorálás, krákogás. Mögötte srégen balra, elkezd dolgozni a staniclis ember... Megvárja, míg csend lesz, akkor elővesz a zsebéből egy egészen kicsi staniclit, amibe alig fér bele a két kövér ujja. Jobbra-balra érdeklődik: „Akarsz egy cukrot?" Mindenki akar cukrot, a stanicli permanensen zörög... Rájukpisszegne, de nem lehet. Színész-feleség nem pisszeghet a színházban, csak ülhet a sor közepén odaszegezve, mint Krisztus a keresztfán...

A feleség férje, a híres színész belép a színpadra. Kék bársonyzeke van rajta és sárga mellény. Taps nincs. Az kiment a divatból, de a feleség mégis reménykedik, hátha ül a nézőtéren valami öreg őrült, aki összeveri a tenyerét. Nem... Undok csönd.

A színész ágál, érces hangon beszél, gúnyosan, fölényesen. De a szeme olyan, mintha pléhből volna. A keze remeg, amikor szivarra gyújt.

„Drukkol szegénykém..." – gondolja a feleség, és könny szökik a szemébe. „Csak össze ne rogyjon, mert akkor lehúzzák a függönyt és ..."

– Ugye, hogy megöregedett? – mondja az unott férfihang.

Most jön a féloldalas monológ. A színész tompa, gyászos hangon beszél, a feleségéről van szó, aki meghalt... A könnyek végigcsorognak az arcán, szipákol... – Töröld meg az orrod... – gondolja a feleség, és a színész mintha csak hallaná, elővesz a zsebkendőjét... jó tempóérzékkel kifújja az orrát, utána rövid szünetet tart... Micsoda színész, istenem, még az orrfúvása is... Az a mondat következik most... A legszebb mondat, amely az életről és a halálról szól... A nézőtéren szipognak... Valaki köhögni kezd... Aztán még valaki, már legalább tízen köhögnek... A mondatból nem hallani semmit.

– Akarasz még egy cukrot? – kérdi a staniclis ember, és vastag ujjaival zörgeti a staniclit... Egy fiatalember odahajol a mellette ülő nő füléhez, és súg valamit. A nő vállat von. A színész ronggyá szenvedve, kibőgött szemekkel kitántorog a színpadról... A feleség megmarkolja a széke karfáját, és megfeszül, mint az íj. Halálos, néma csönd. Nincs taps. A színész egy pillanatra megáll a színfalak mögött, hogy letörölje könnyeit, de tulajdonképpen a tapsot várja. Nincs taps. A nézőtéren ötszáz szadista ül felmagasztosulva, és dacosan megvonja kegyeit a produkciótól. Premier publikum. Nem fizetett, és nem is tapsol. Elszánt tekintetükben komor szakértelem lobog. A feleség hirtelen meggyűlöli a színházat, az életet és az emberiséget. Ül ötszáz Néró között, és látja, amint a nyitott gázcsap alatt összeölelkezve fekszik férjével... Mindez két másodpercig tart, mert az utolsó sorokban egy jótét lélek összeüti a tenyerét, és a tetszés zaja csakhamar végighullámzik az egész nézőtéren. Csak a staniclis ember nem tapsol, mert nem tud a staniclitól... A feleség egész testében elernyed, és jóleső melegség fut át rajta... „Hiába, no... – gondolja hálásan –, premier publikum, ért hozzá..." Azután még ezt gondolja. „Talán majd egyszer eljön az idő, amikor az előadás végén a közönség ütemesen tapsolva kiáltozza: Há-zas-tár-sak! Há-zas-tár-sak...! És akkor megjelenünk mi, feleségek és férjek, és mélyen meghajolunk a nagyérdemű publikum előtt."

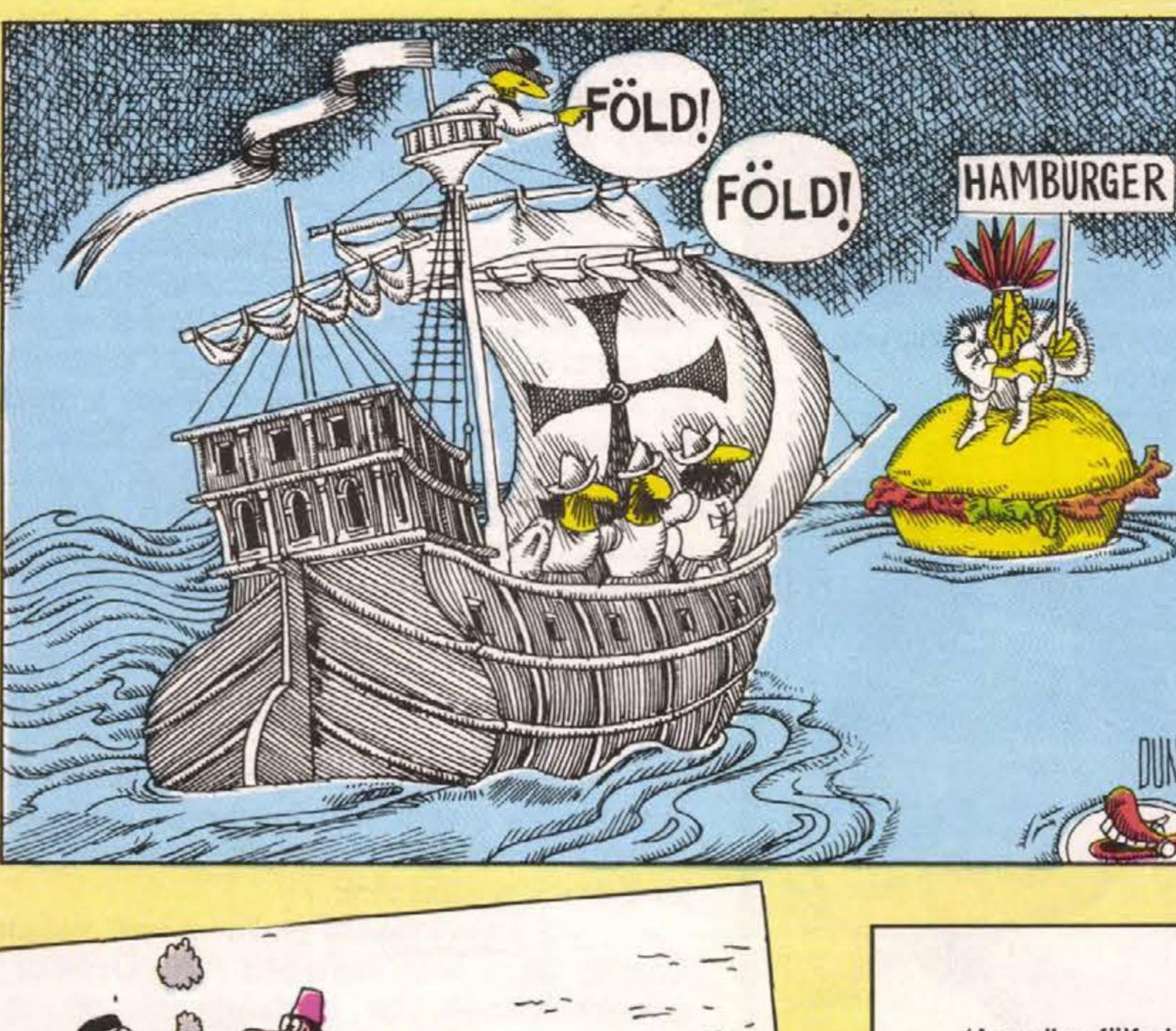
FÖLD!
FÖLD!
HAMBURGER
DUNAI

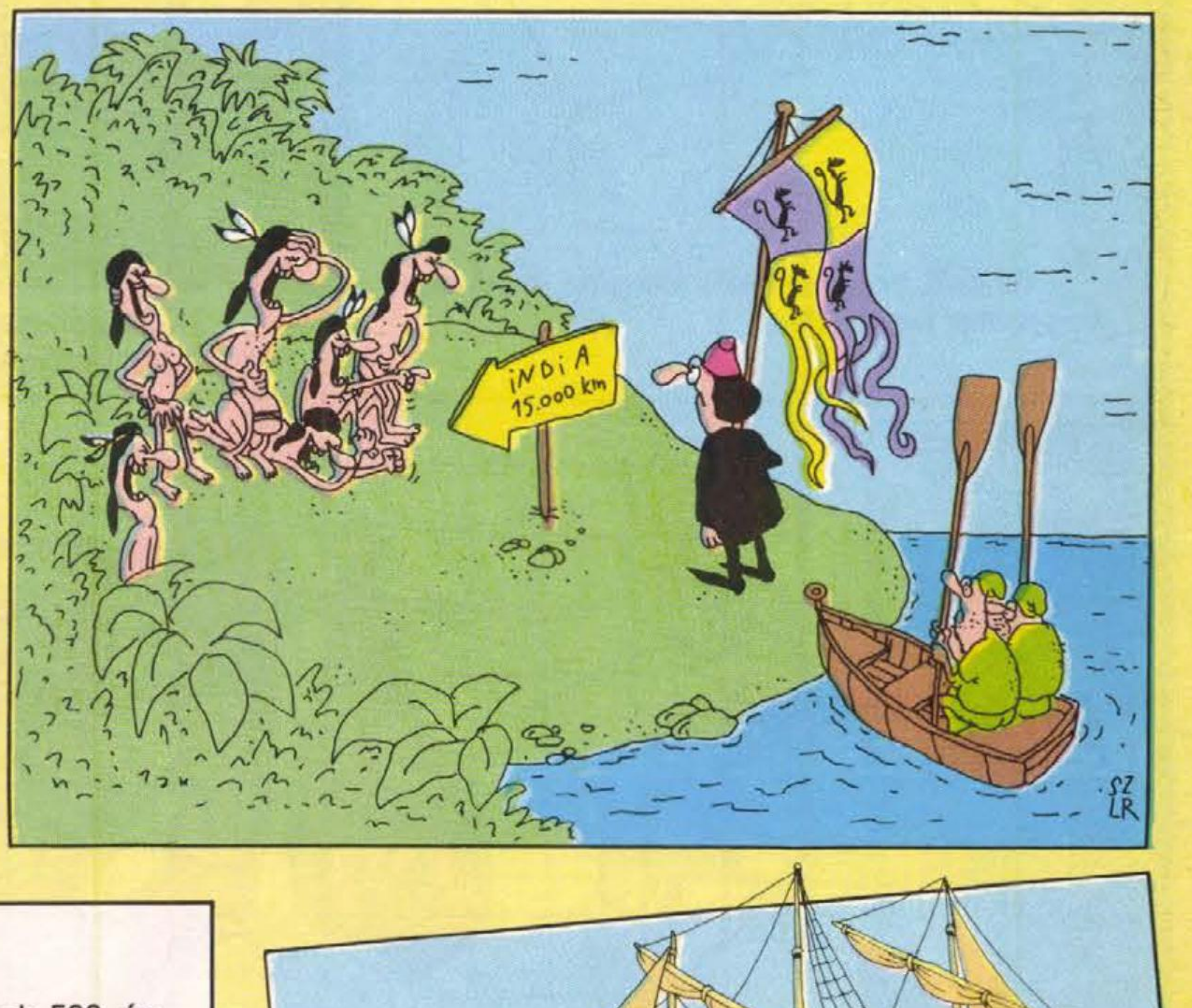

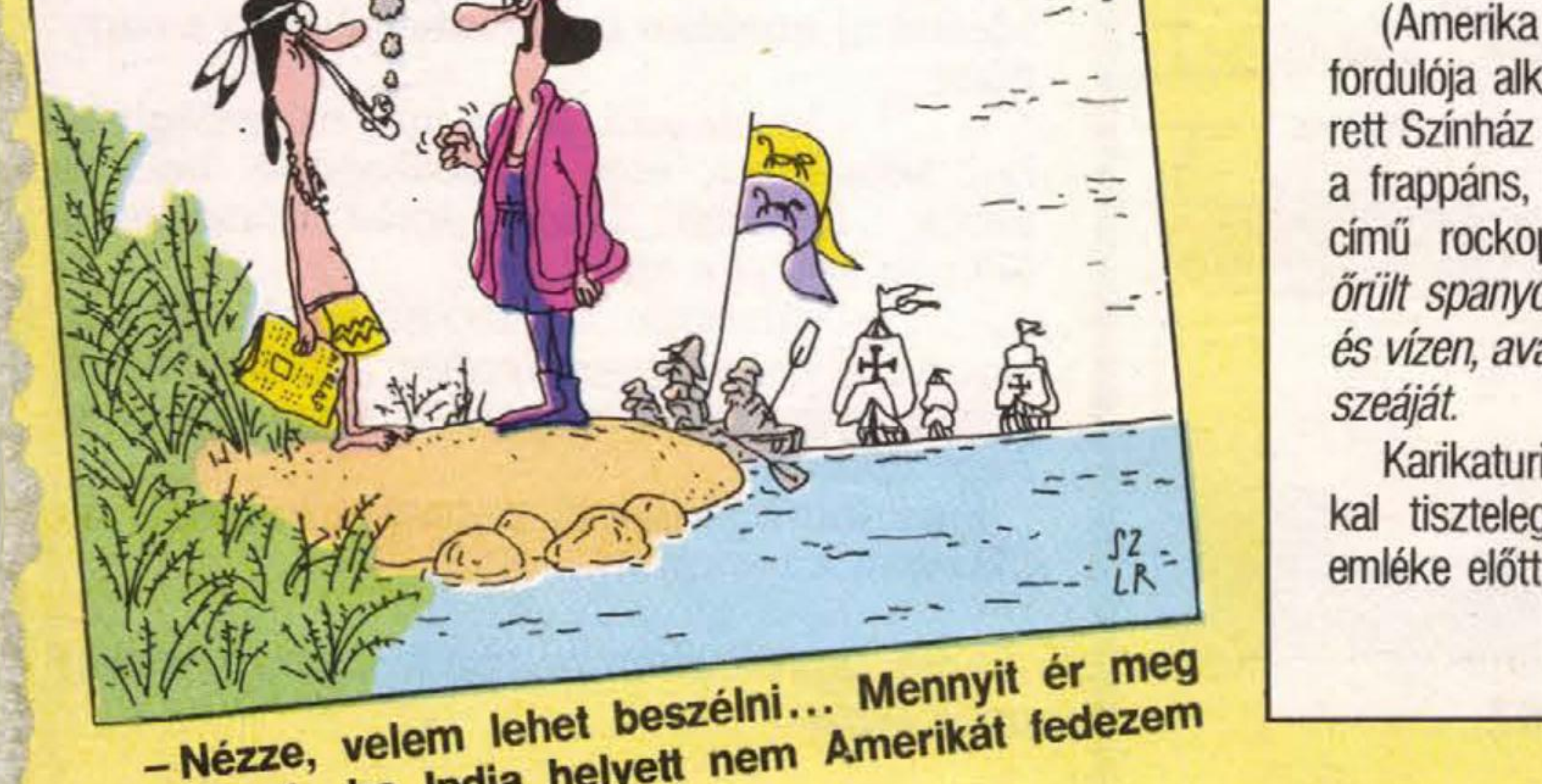

– Nézze, velem lehet beszélni... Mennyit ér meg maguknak, ha India helyett nem Amerikát fedezem fel, hanem Auszráliát?

(Amerika fölfedezésének 500. évfordulója alkalmából a Fővárosi Operett Színház nagy sikerrel mutatta be a frappáns, könnyen megjegyezhető című rockoperát, a *Kolumbusz, az őrült spanyol hányattatásai szárazon és vízen, avagy egy vállalkozó odüsszeáját.*

Karikaturistáink itt látható rajzaikkal tisztelegnek a nagy vállalkozó emléke előtt...)

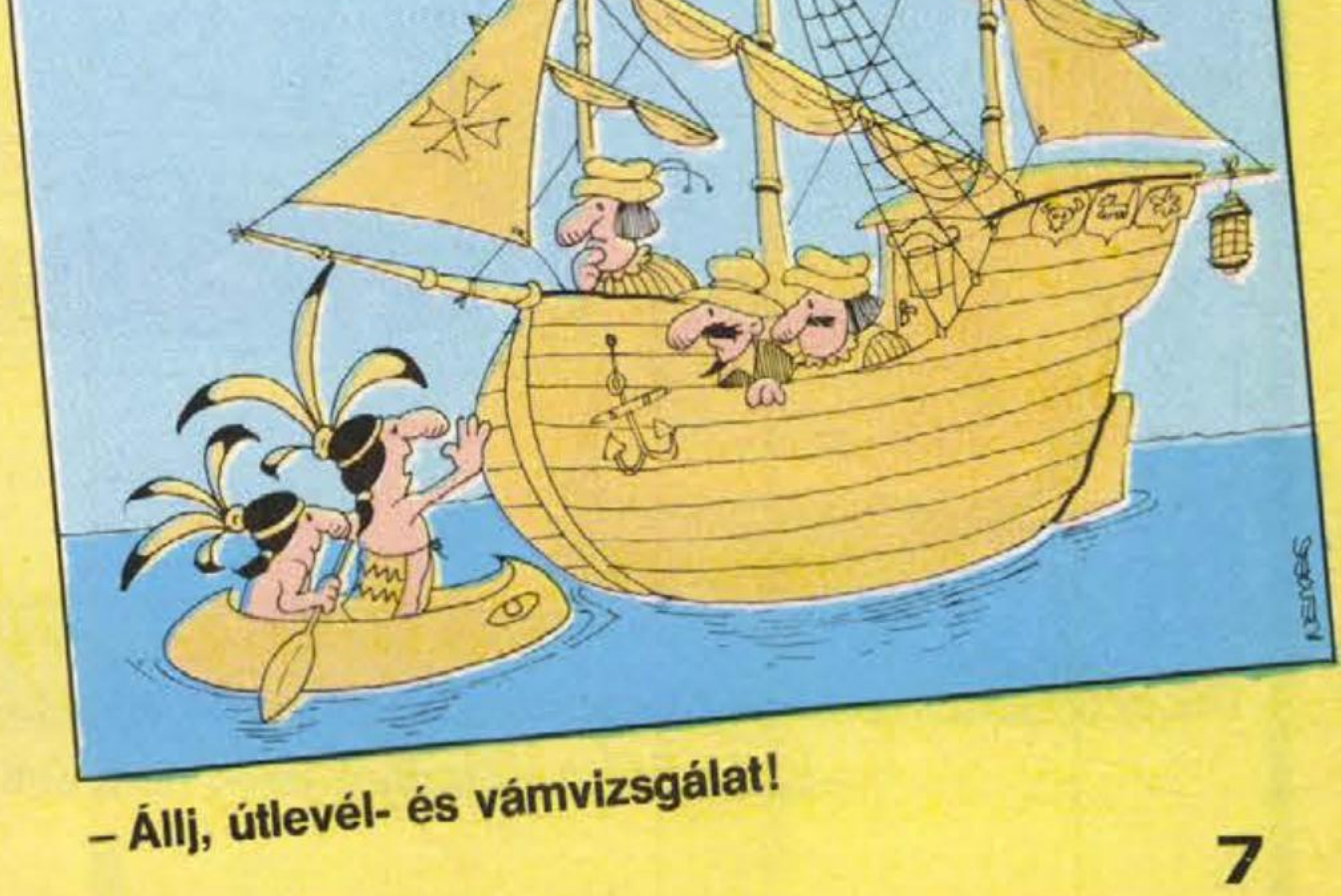

– Állj, útlevél- és vámvizsgálat!

HEHERÉSZET

Bálnavadász mestervizsgája=
szigonylat
Tyúkszemes hivatalnok=
bütyökrata
Önsanyargató alkoholista=
vízválasztó
Szegény kannibál előétele=
nyakleves
Ősliliput-kutató=
törpénész
Az első kísértetjárás=
árnypróbálgatás
Fölemelt nyugdíj=
korraváló
Megtollasodott kártyás=
ultimilliomos

(Vidrányi Raimund)

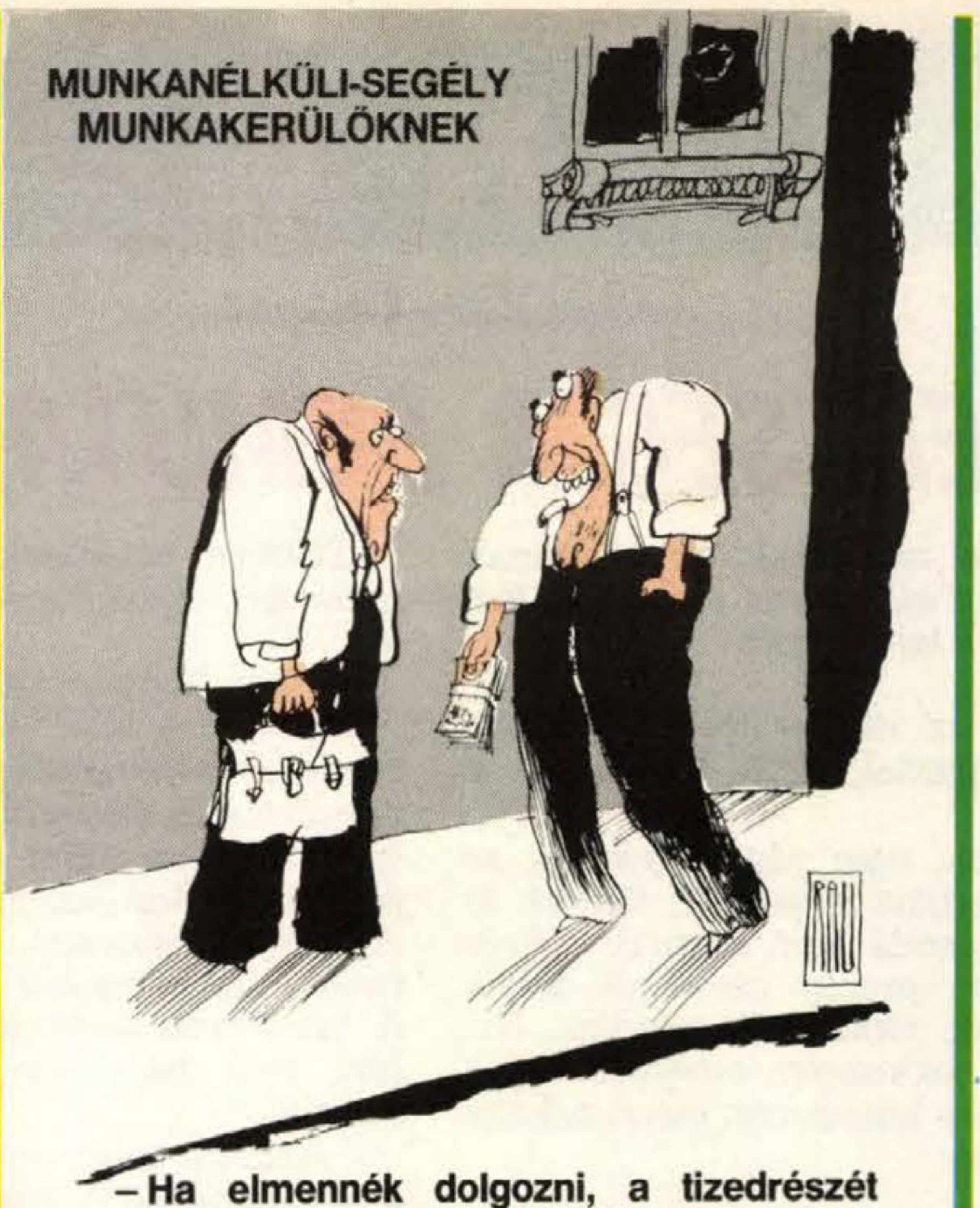

MUNKANÉLKÜLI-SEGÉLY MUNKAKERÜLŐKNEK

– Ha elmennék dolgozni, a tizedrészét sem keresném a munkanélküli-segélynek

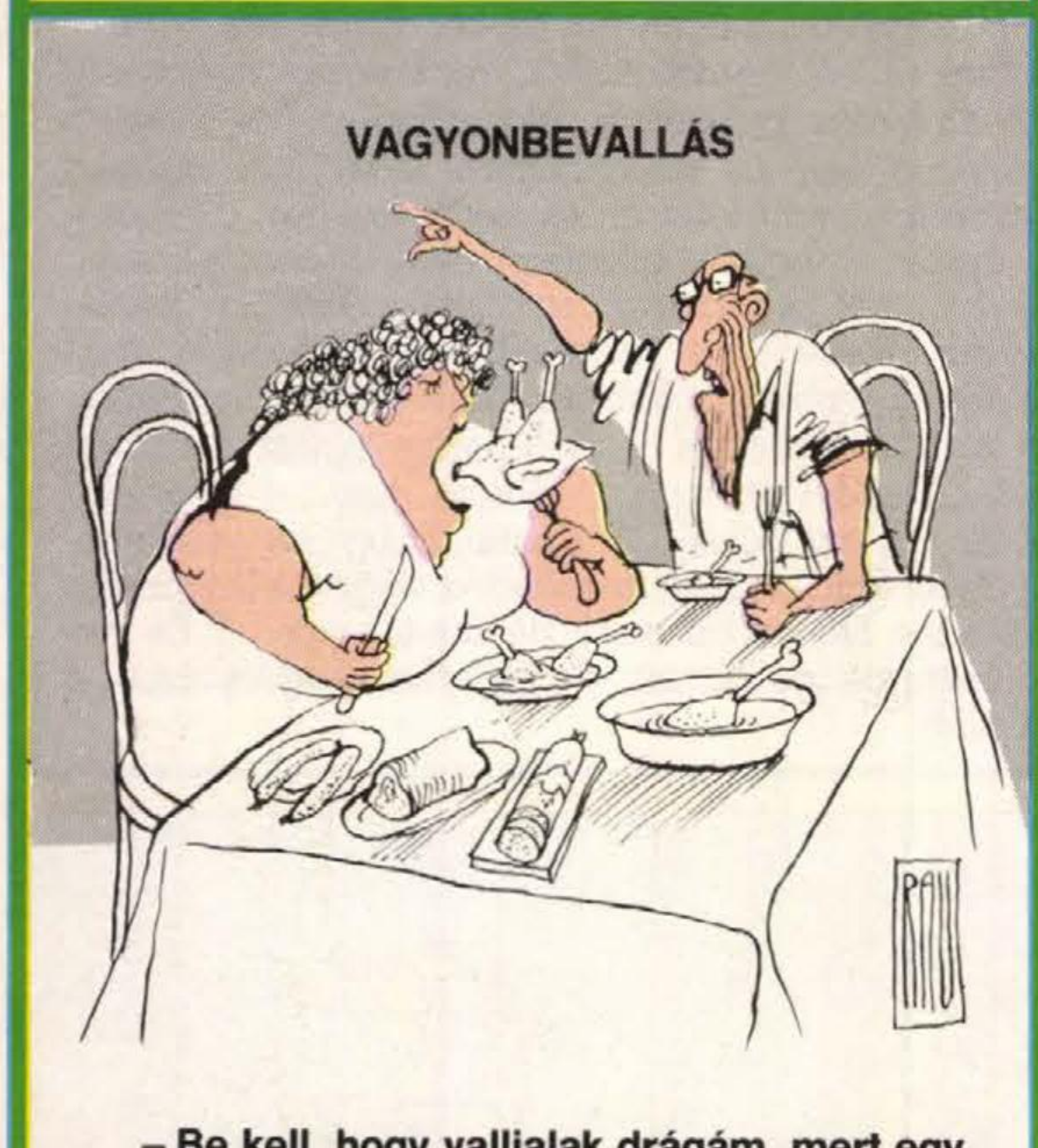

VAGYONBEVALLÁS

– Be kell, hogy valljalak drágám, mert egy vagyonba vagy nekem

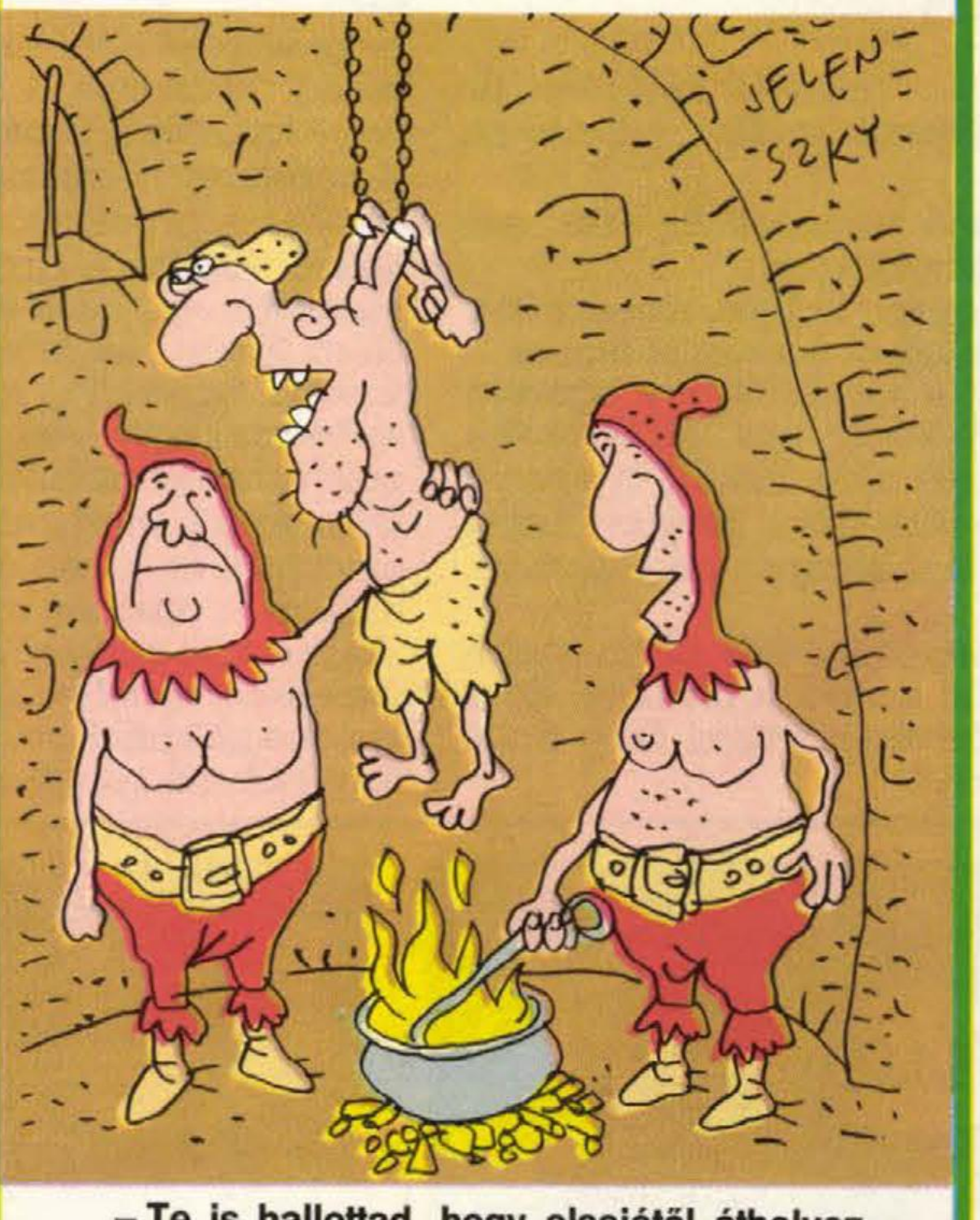

– Te is hallottad, hogy elsejétől áthelyeznek a vagyonbevallatókhoz?

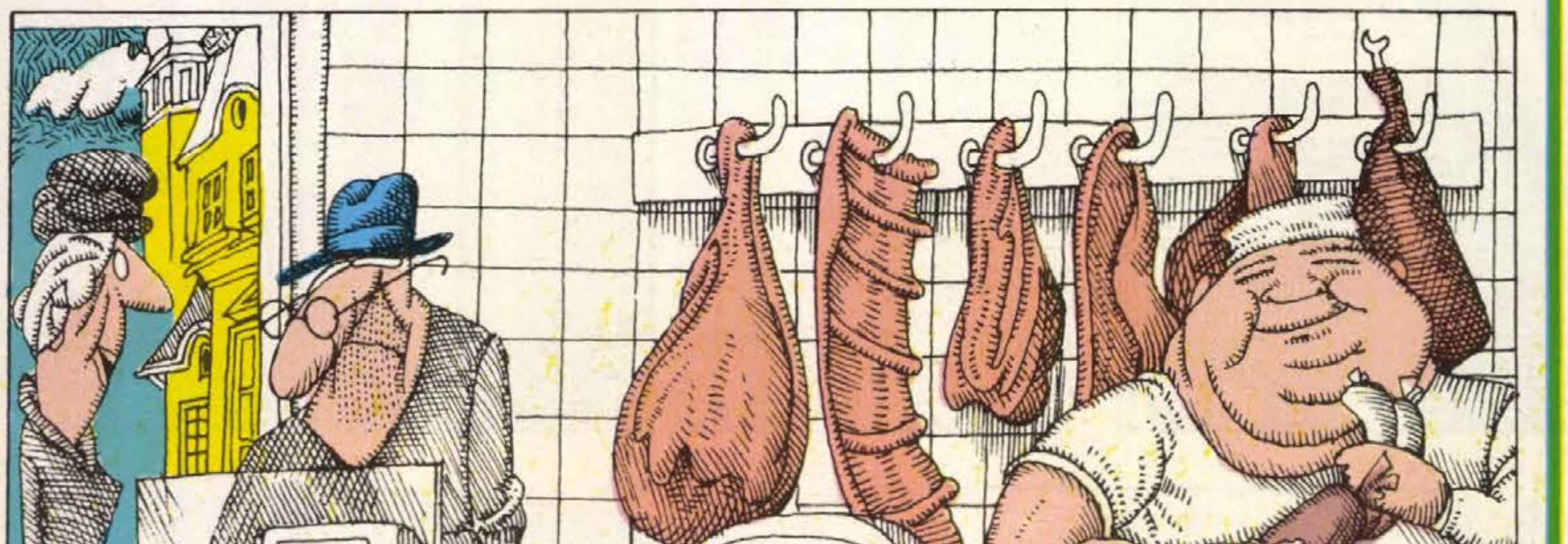

– Sanyi bá! A bélszínre ugye nem kell vagyonnyilatkozatot kitölteni?

NYILATKOZU TEHÁT VAG

BODNÁR GYULA

MEKCSÍP-tek, DAGOBERT!

Végre egy hír, ami valós, ami kézzelfogható, ami a sajtó mai szokásaival ellentétben nem álhír. Nem is Walt Disneytől eredő kacsamese, hanem egy felelős magyar államférfi kinyilatkoztatása. …Nem, nem arról van szó, hogy a hitelezők elengedték volna az államadósságot. Még csak át sem ütemezték. Különben is; ha ilyesmi történt volna, az nem hír lenne, hanem csoda és nem e hasábokon jelenne meg, hanem pápai körlevélként.

Hogy ne fárasszam tovább a hírre éhes olvasót, elmondom:

– Hosszas nyomozás után sikerült megtalálnom azt az egyént, akinek a Számvevőszék elnöke szerint az egy évi jövedelme eléri a háromszáz millió forintot. Megvan tehát a magyar „Dagobert Mekcsíp"! Hágelmayer úr – bizonyítván, hogy jó számvevő, – most sem tévedett. (Valamelyik őse nyilván számadó volt.)

Itt ülök az illetővel egy többszörösen lefüggönyözött, ablaktalan szenespince négy sarkában. Nagyon félti az inkognitóját, olyannyira, hogy a villanyt is háromszor kapcsolta le, hogy még sötétebb legyen. Minden rálátás kizárt, háttal ülünk egymásnak, méterekben és milliókban jól kifejezhető távolságban.

Személyiségi jogainak maradéktalan érvényesülése érdekében természetesen hozzá kellett járulnom, hogy beszélgetésünk hivatalos nyelve a bislama legyen. Ő ugyanis nem ír, nem beszél bislamaul és ezen a nyelven és sem értek egy kukkot sem. Ezzel aztán kizárt minden félreértés, elszólás, csúsztatás!

– …? – teszem fel célratörő, ám rövid kérdésemet; hat-e valami földöntúli erő a meglehetősen magas jövedelme keletkezésében.

– …! – feleli lakonikusan és a levegő erős hullámzásából érzem, hogy bosszúsan ráncolja a homlokát.

– …, …, …!? – mentegetőzöm és miközben sajnálkozva tárom szét karjaimat otrombának sikerült kérdésem okán, a sötétség leple alatt jól láthatóan elpirulok.

– …! …! – vigasztal és meg kell vallanom, jólesik, hogy nem neheztel rám. Örökké szégyenkezhetnék, ha a drága olvasó az én hibámból eredően nem tudhatná meg a nagy titkot.

– …? – kérdezem, hogy más megvilágításból közelítsem meg a sötétségbe burkolt témát. …Sikerült! Érzem, amint örömében a fülemig szalad a szája.

– …! – válaszolja. S a legteljesebb titokban távozunk. Ő az ismeretlenség homályába, én pedig olvasóim színe elé a vagyonszerzés nagy titkával.

Figyelem! Plajbászt, pennát a kézbe… és diktálom a receptet:

– …, …, …; – …! …? …!!!

– Na ugye? Nem is olyan boszorkányság ez az egész!

UNK, Y(ON)UNK…

ALFÖLDI IMRE

Szerkezet-átalakítás

Megkérdeztük Dekulek Edét, hogyan sikerült a Sróf utca 7/B alatti állampolgári részlegben, a saját családjában, a múlhatatlanul időszerű struktúra- és munkaerő-átalakítás végrehajtása.

Dekulek úr örömmel adott interjút, kezdte, hogy ö-ö-ö-ö, mire figyelmeztettük, hogy nincs se rádió-, se tévéfelvétel, nyugodtan beszélhet folyékonyan, szépen magyarul.

– Sok vitával kezdődött a *tru*ktúra… – kezdte ő.

– *Stru*ktúra! – javítottuk mi. Majd folytatta:

– Azaz, mondom a *tru*ktúraátalakítása, *s*-sel. Először is a munkaerő nem engedte magát átalakítani; a feleségem, aki nő volt, annak maradt, aki férfi, mint gondolják, hogy én, az se lett hitvány, gyönge báb, kit ez a *tru*ktúraváltás dob idébb-odább. Ja, igen, *s*-sel a tru előtt!

– Feleségem sürgette az én háztartási bedolgozói státusom és az ő ruhatárának sürgős átalakítását. Előbbi tőlem több és jobb munkát, utóbbi, ugyancsak tőlem, több pénzt követelt volna meg. Egyik a mellékjövedelmemet, másik a fő munkabéremet nettósította volna le. Erre én a javaslatot és a sulykot elvetettem. A demokratizmus kiszélesítése jegyében – hasbőségem 110 centi! –, teljesen egyedül, határozatba foglaltam, hogy aki egyetért velem, az csinálja úgy, ahogyan én, a fogyasztási szerkezet és a munkaerő-átcsoportosítás végrehajtását! Aki nem ért velem egyet, az pedig csinálja úgy, ahogyan akarja, csak kérdezze meg tőlem mindig, hogyan akarja. Másképp nem megy ez a dolog. Még így se!

– Nejemmel együtt konvertálható szakmára képeztük át magunkat. Én megtanultam főzni, ő meg enni és aludni. Szerszámokat is lízingeltünk a szomszédtól, beruháztunk egy létrát, megruháztunk egy gyereket, aki saját kivitelezésű, és aki tapétázás közben, amint felmásztam a létrára, rögvest feldöntötte. Így került a tapéta a fal helyett a szalagparkettára, ablaktól előszobáig. Én a kórházba. Feleségem a kétségbeesésbe. A saját kivitelezés sokba. Az egész család sokkba.

– A kórházi személyzet láthatatlan jövedelme ezáltal tovább növekedett, míg életszínvonalunk a kormányprogram tervezte mértékben csökkent, eltérően az előző évitől, amikor szintén csökkent. A létra egyébként nem vette figyelembe a stabilizációs programot, egyáltalán nem volt stabil, mászatlan állapotban is ingadozott.

– Az évi költségvetést, amelyet széles körű meg nem vitatás után én állítottam össze, két ellenszavazattal és egy tartózkodással elfogadtam. A szavazáskor én tartózkodtam. A szobában. Egyedül. A többiek kimentek, mikor megtudták, hogy nem a Csurkáról lesz szó.

– Mindebből látható, hogy a Sróf utca 7/B-ben még vannak kisebb hibák, de mert voltak is, ezután miért ne legyenek?

VAN OLYAN ÁLLAMPOLGÁR, AKI ÉVENTE HÁROMSZÁZMILLIÓ FORINTOT KERES

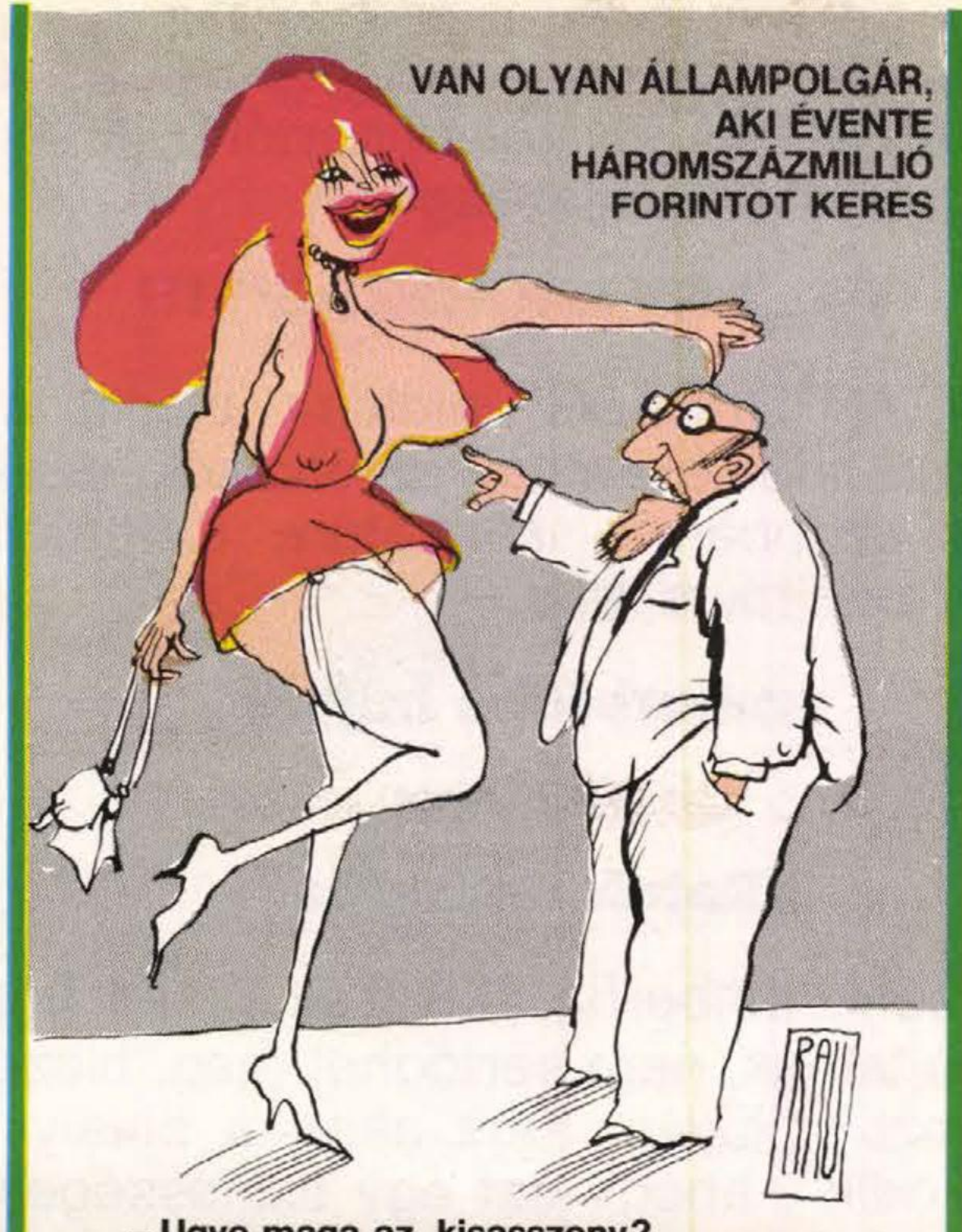

– Ugye maga az, kisasszony?
– Csak nem képzeli, nyuszi, hogy ennyiért itt vesztegetném az időmet…

SZELLEMI VAGYON

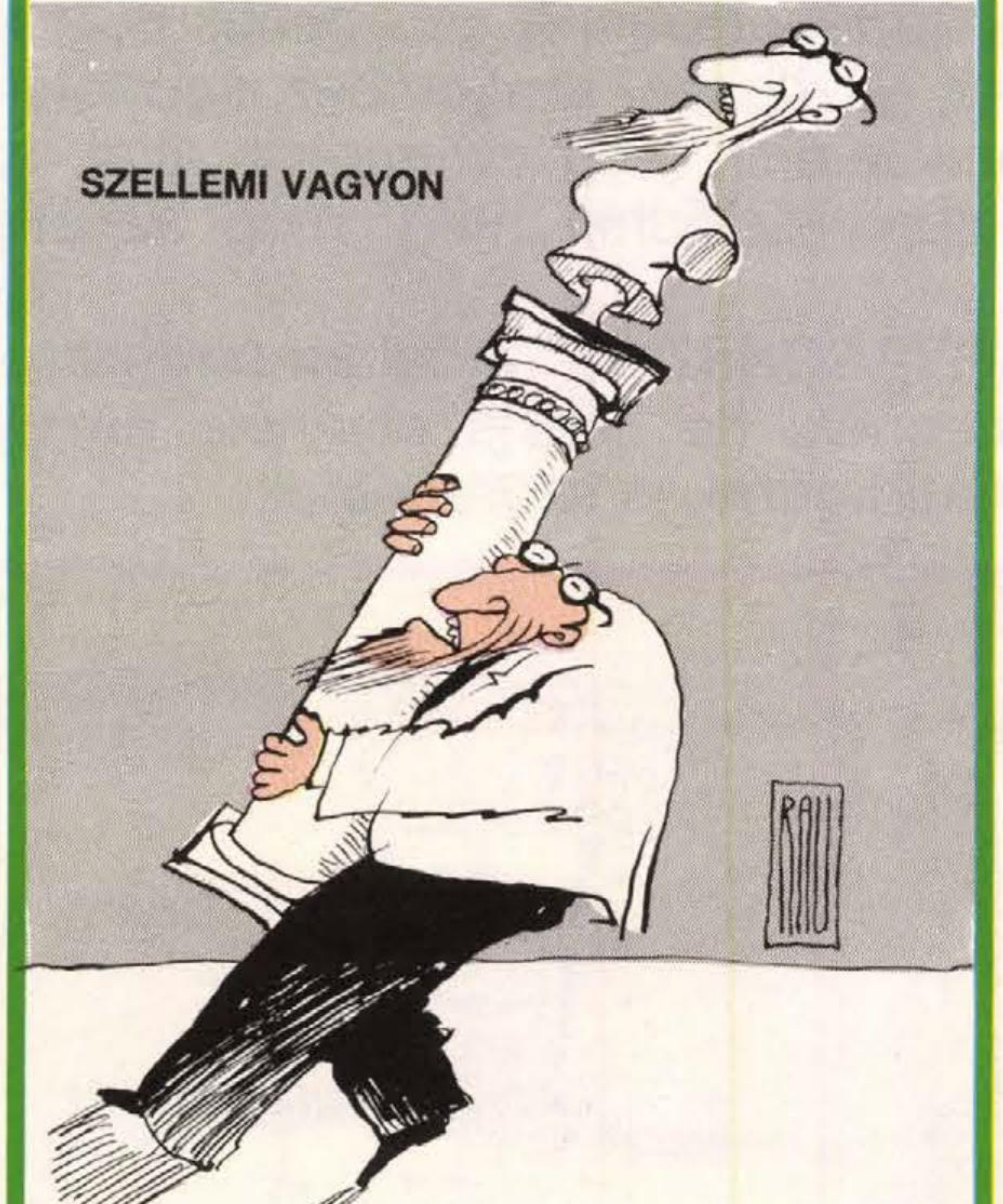

VAGYONBEVALLÁS

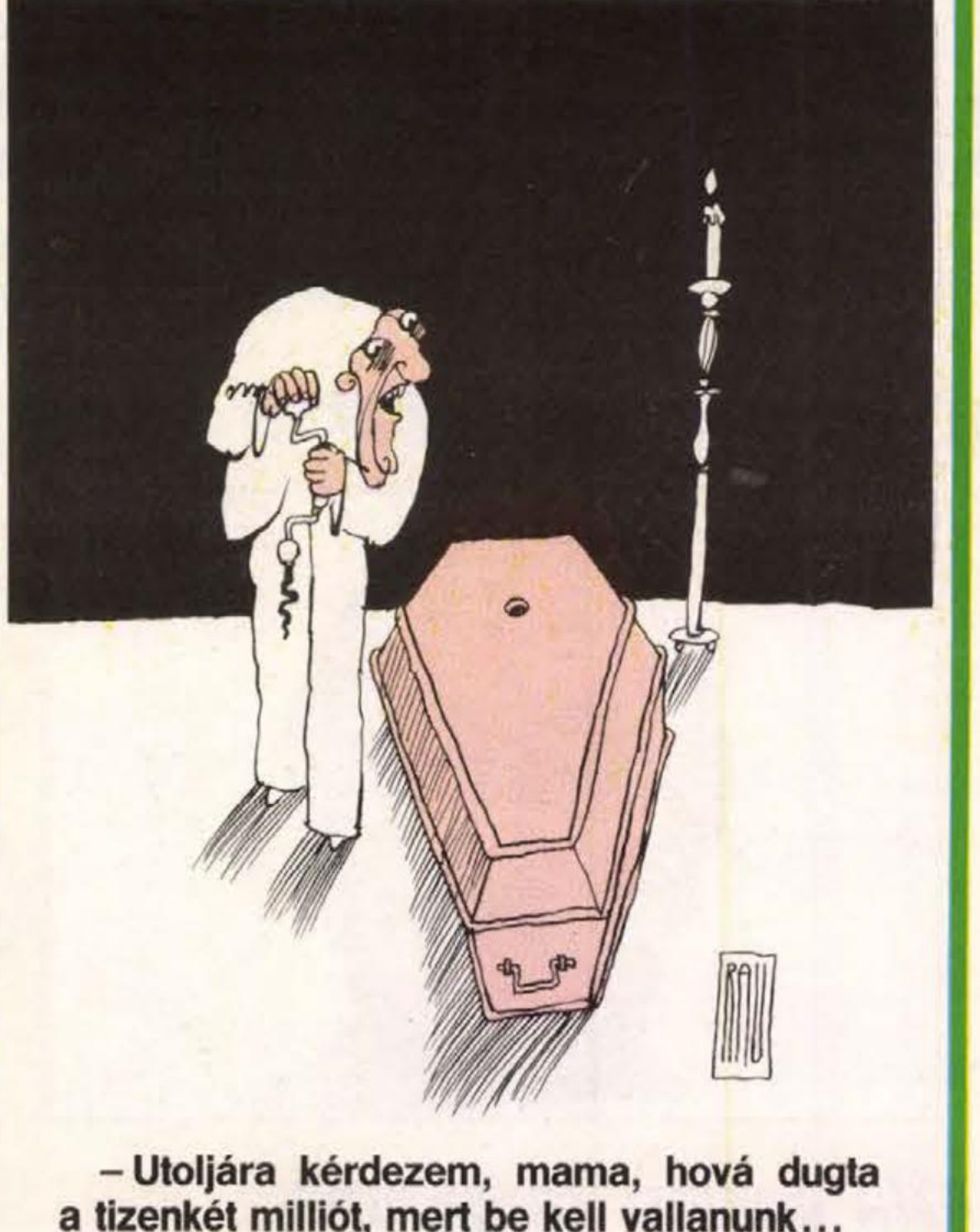

– Utoljára kérdezem, mama, hová dugta a tizenkét milliót, mert be kell vallanunk…

VAGYONBEVALLÁS OTTHON

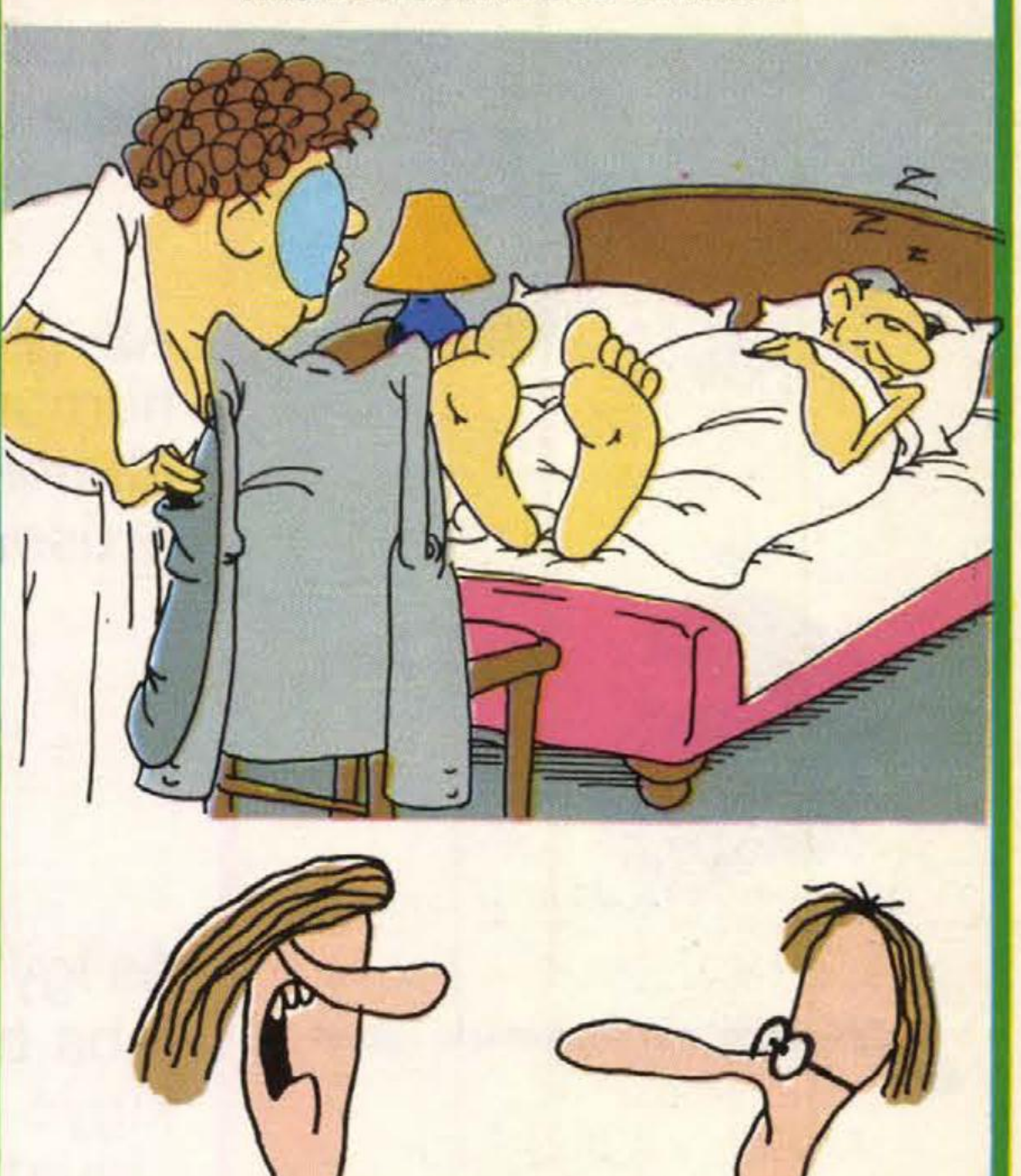

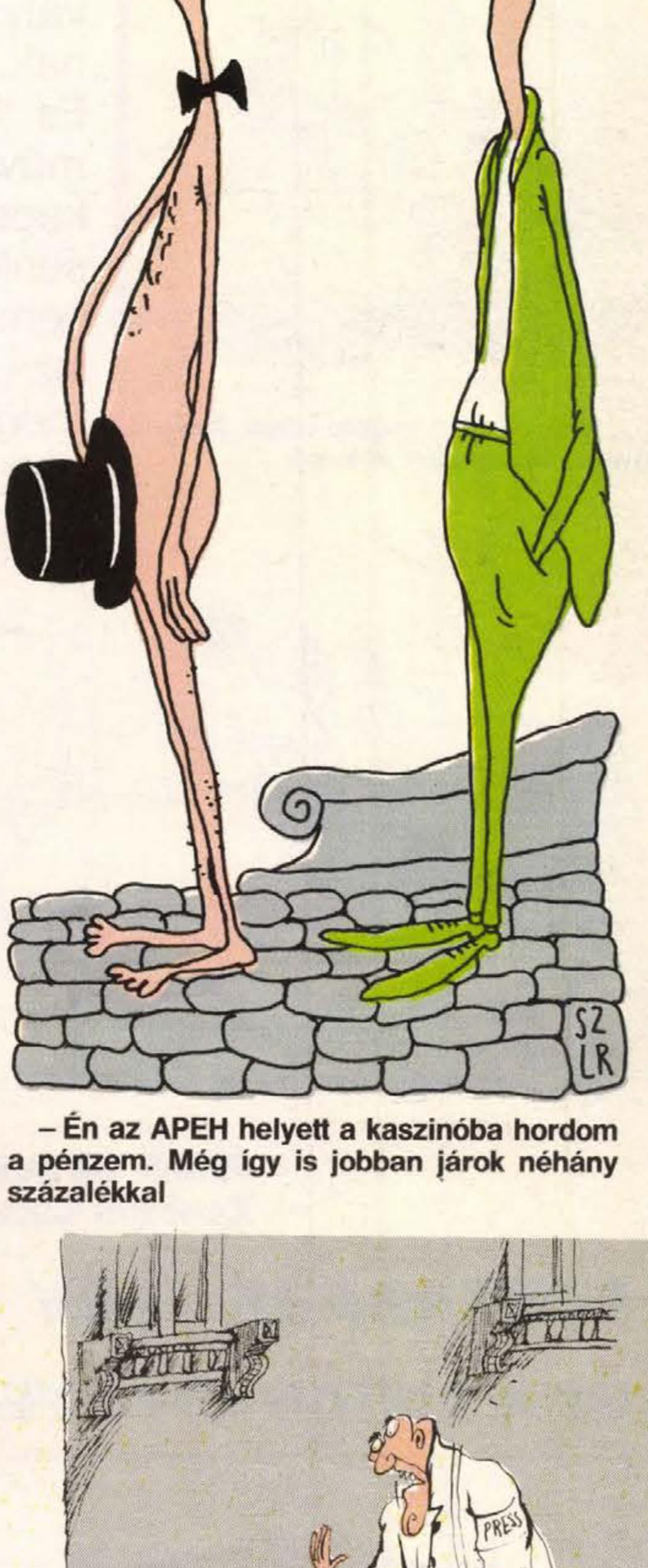

– Én az APEH helyett a kaszinóba hordom a pénzem. Még így is jobban járok néhány százalékkal

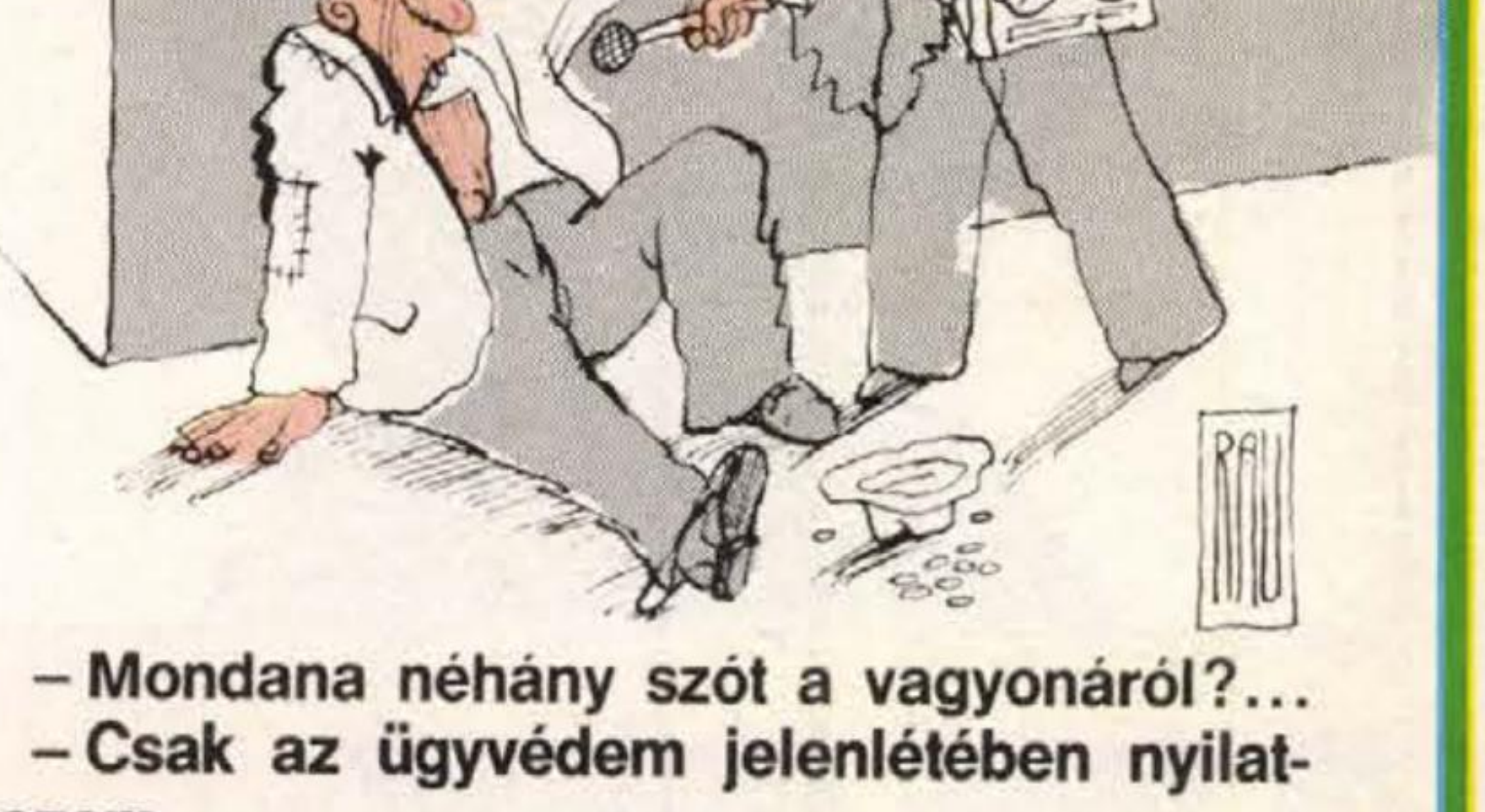

– Mondana néhány szót a vagyonáról?…
– Csak az ügyvédem jelenlétében nyilatkozom…

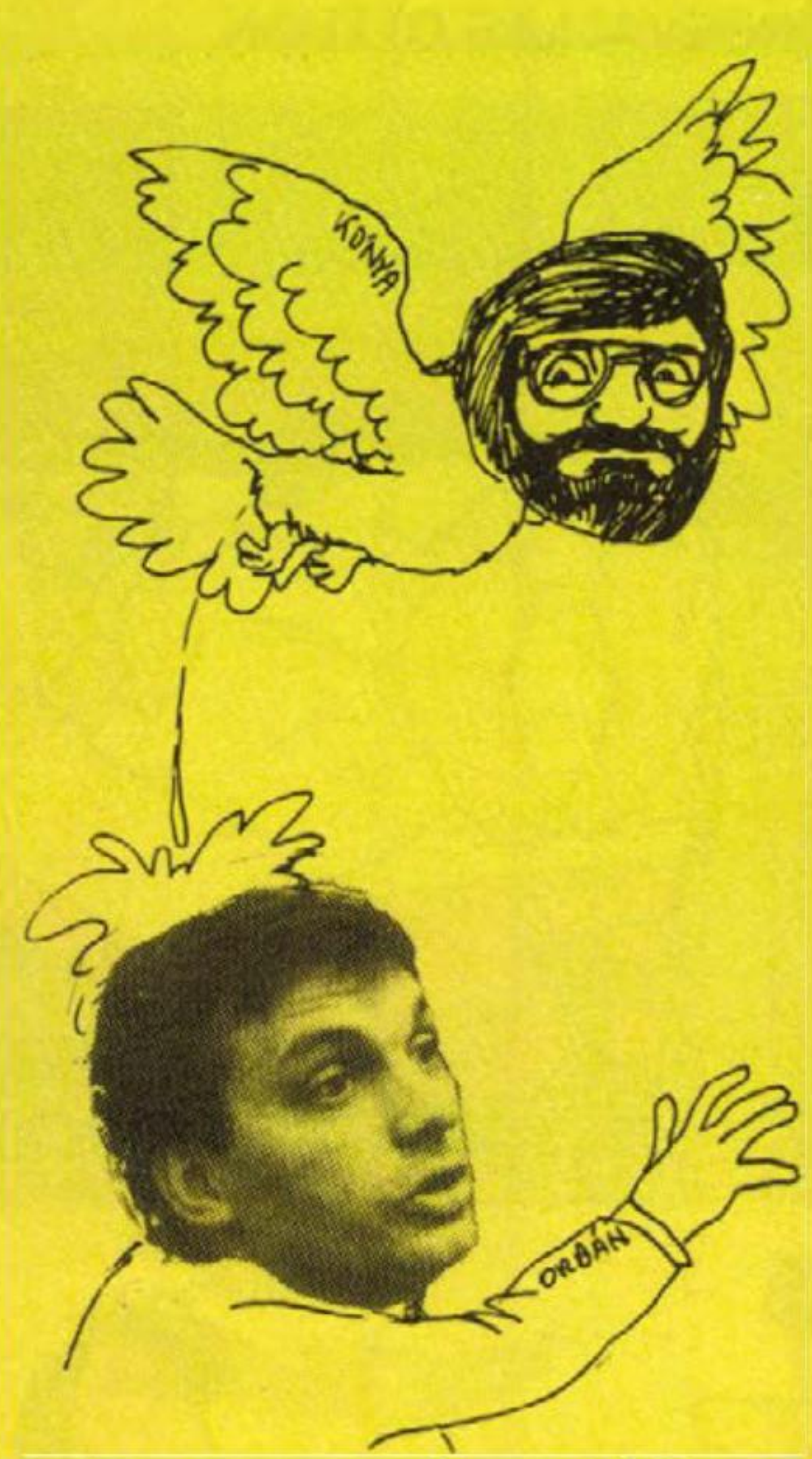

– Ez nem parlamentáris gesztus!

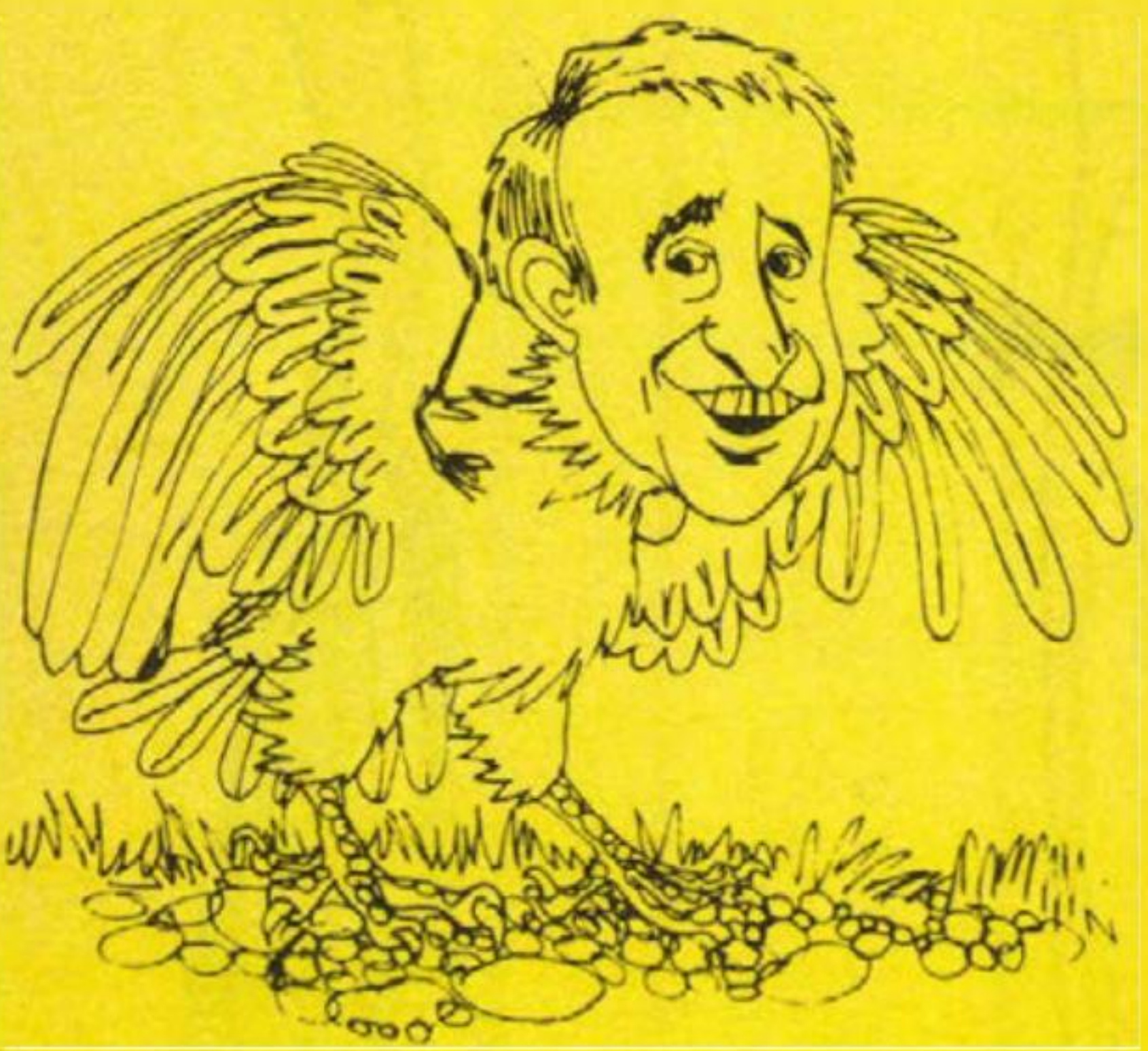

– Sas Jóska: engem nem kell kivágni, én repülni is tudok.

A LUDAS MAGAZIN novembertől új, különös, „állati" oldalakkal gazdagodik.

!!! „AGYARORSZÁG" !!!

Az „AGYARORSZÁG" oldalain csakis állati humorral találkozhatnak az olvasók, ezek az állatok azonban – karikatúra formájában, erősen szatirikus éllel –

emberbőrbe bújnak,

de mégis

állatok maradnak,

és így senki emberfia, akiket az állatok figurájába bújtatnak, nem sértődhet meg, hiszen a kígyó azt sziszegi, amit akar, a bivaly úgy „bivalkodik", ahogy ezt egy tisztességes bivaly teszi és a róka is megmarad ravaszdinak…
És ha történetesen X. Y. politikus, tudós, művész, gazdasági szakember, sportoló stb. képében jelenik meg valamelyik állat, azért senki sem sértődhet meg, még az állatok sem.
Az „AGYARORSZÁG" oldalain hirdetések is megjelennek, de csakis olyanok, amelyekben állati figurák is szerepelnek.

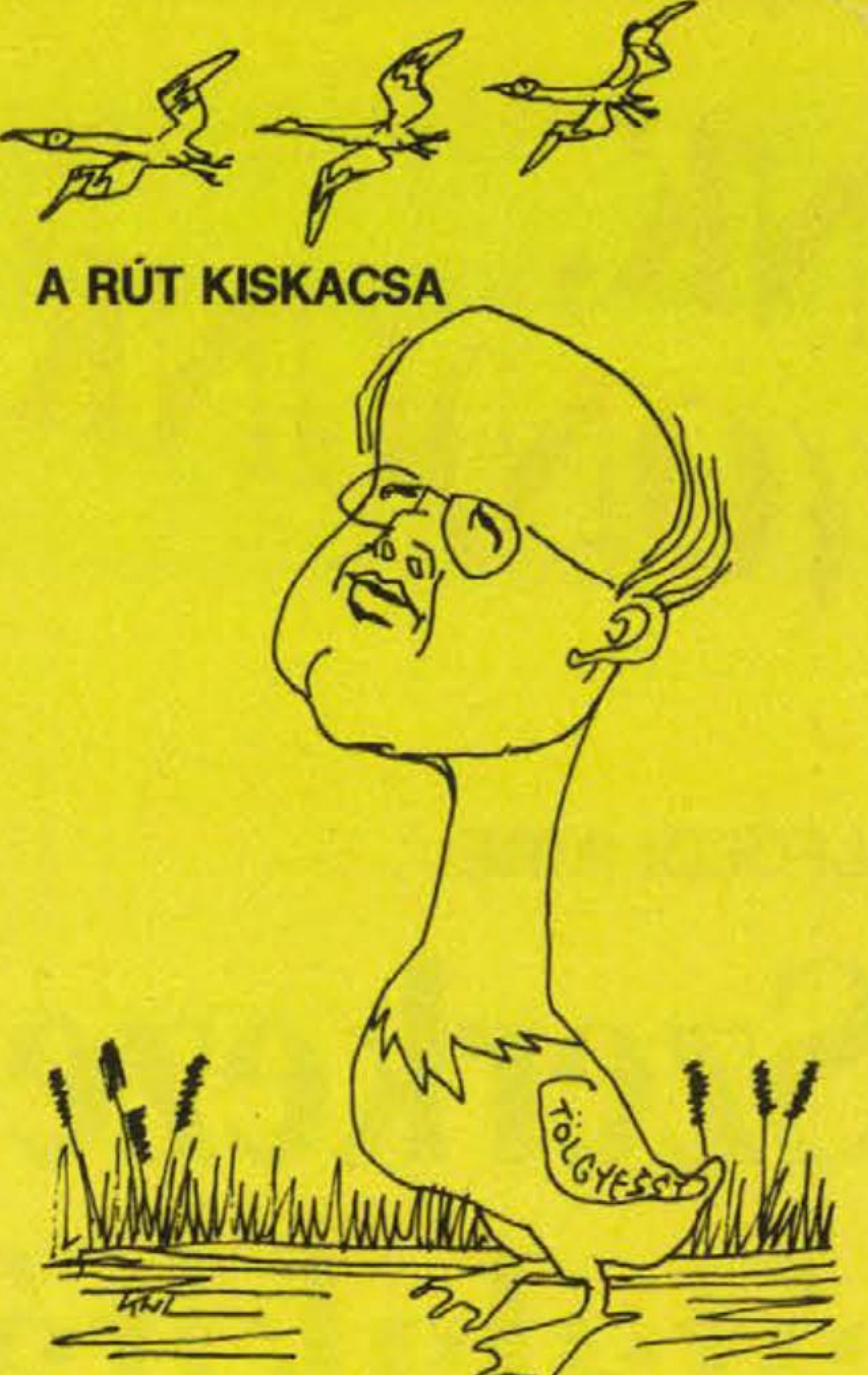

A RÚT KISKACSA

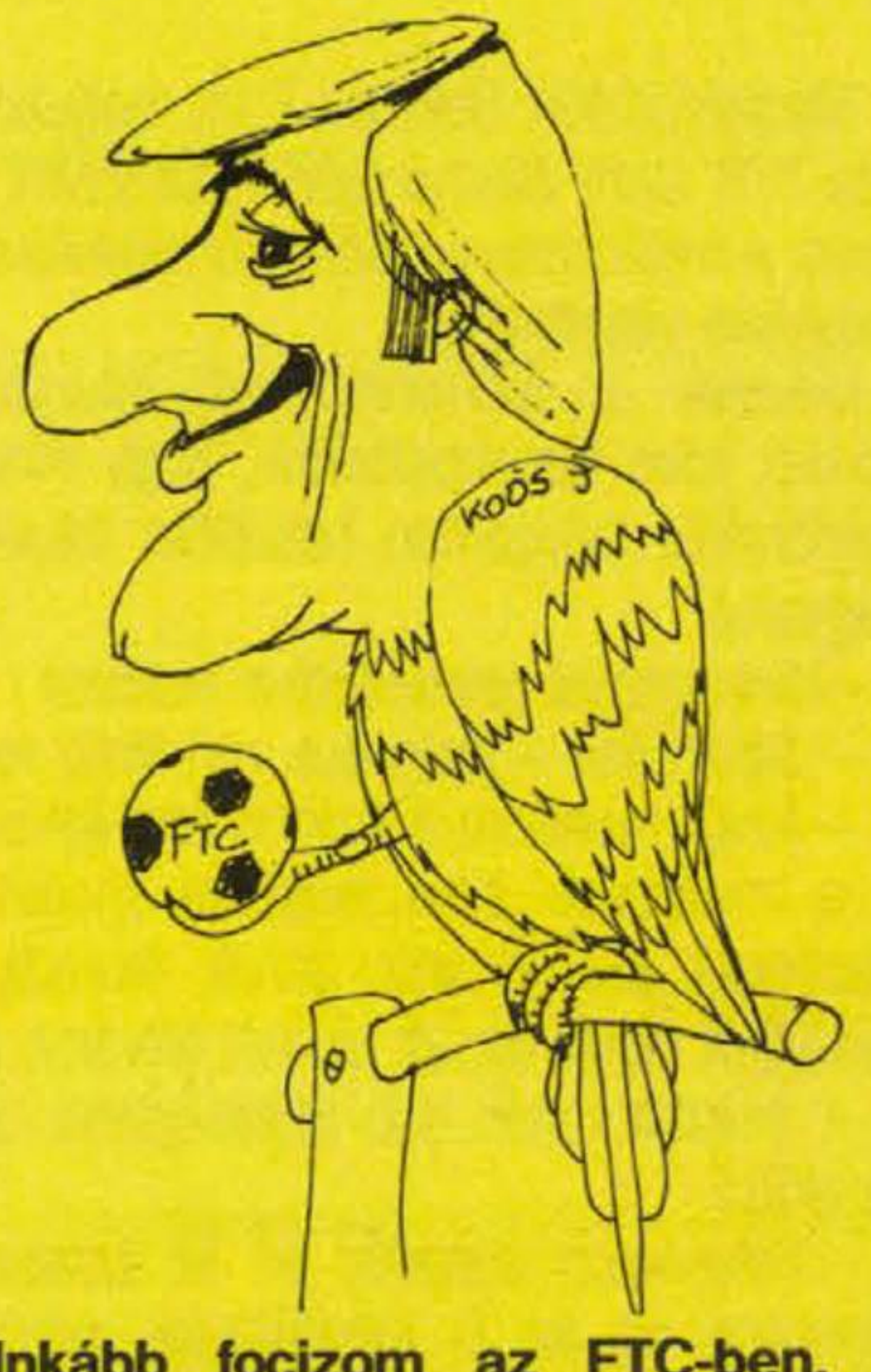

– Inkább focizom az FTC-ben, mint énekelek az Erkelben.

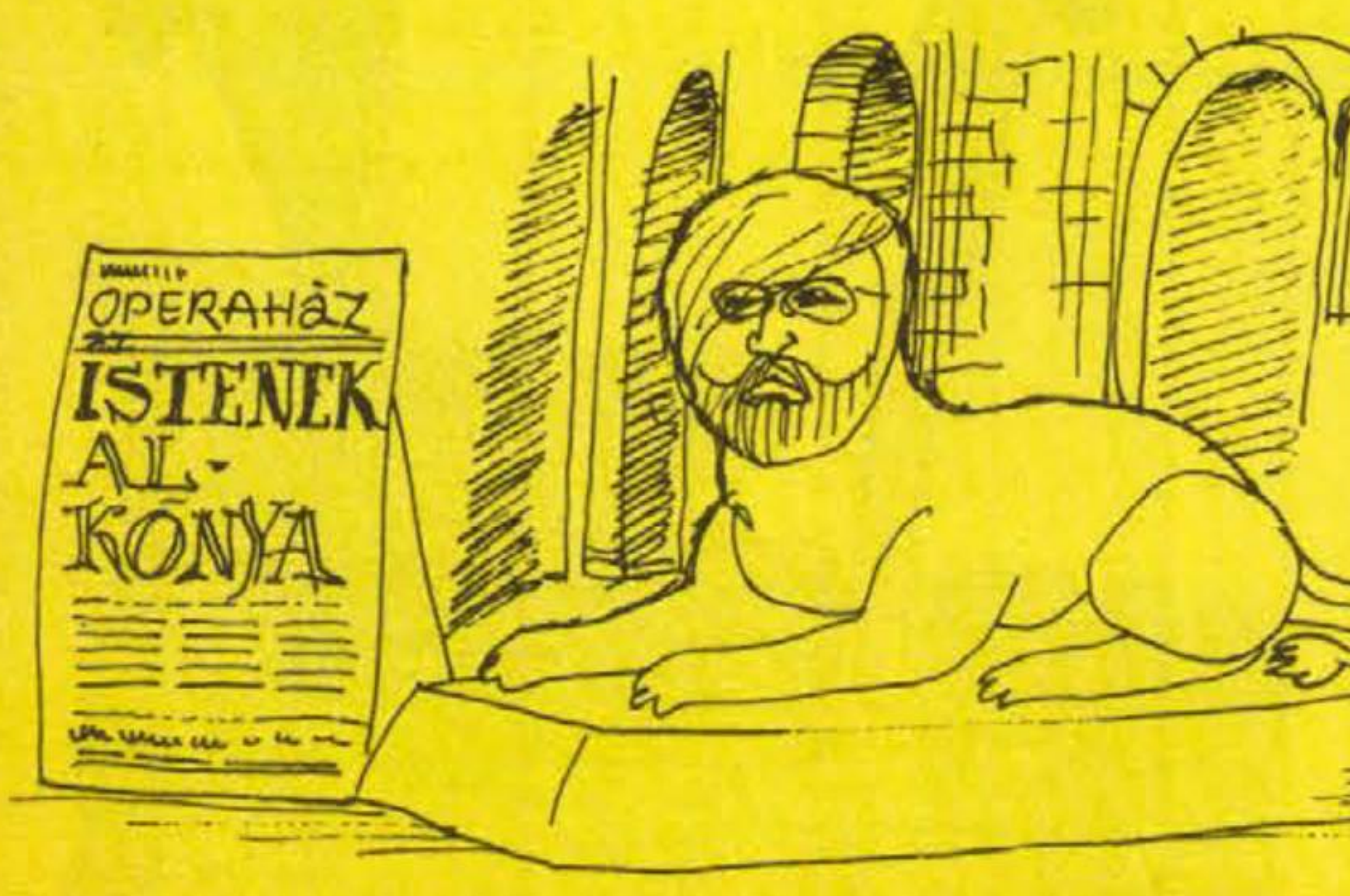

– Ez többet nem mehet az Operában!

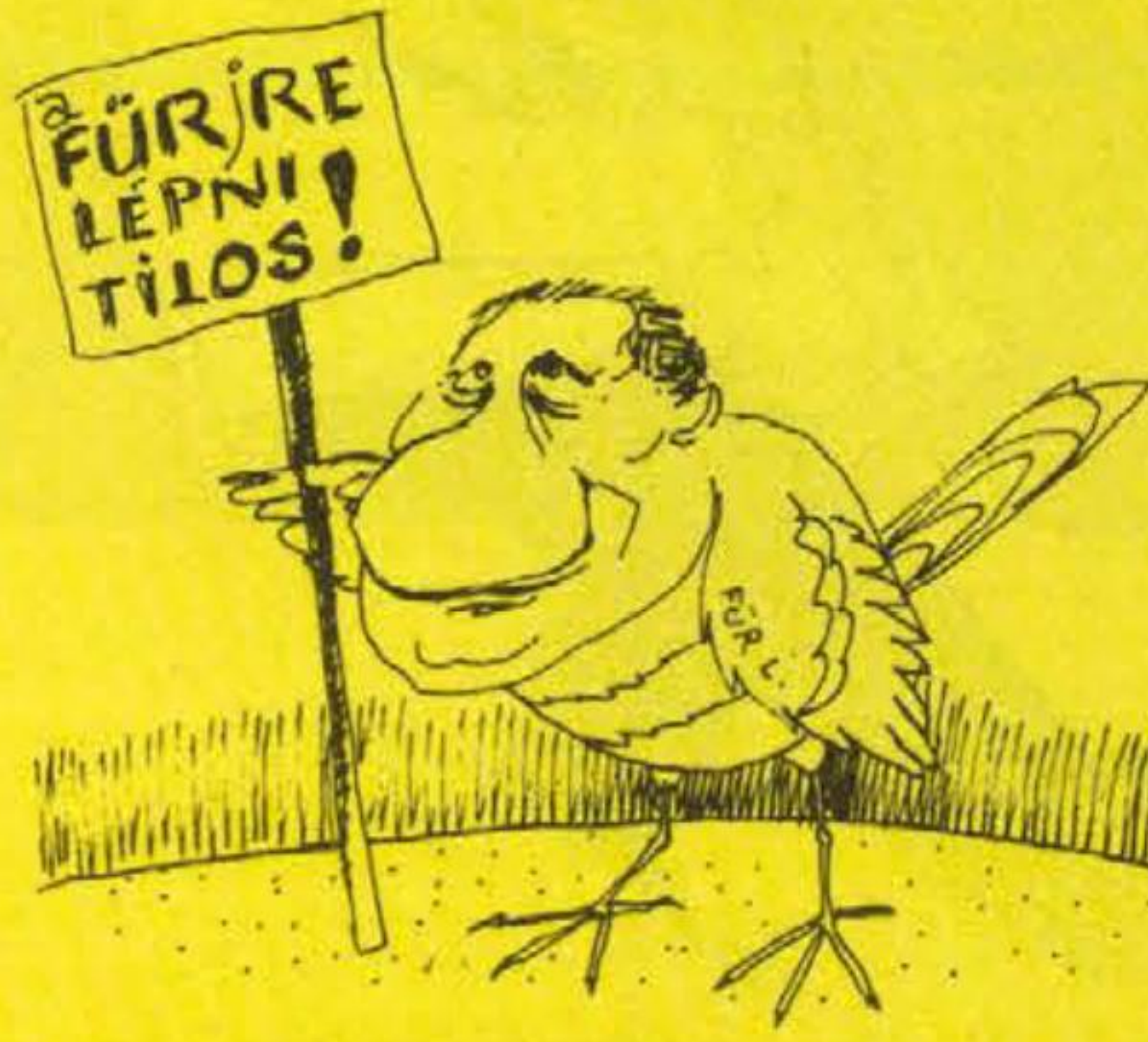
a FŰRE LÉPNI TILOS!
FÜR L.

MADÁRVÉDELEM

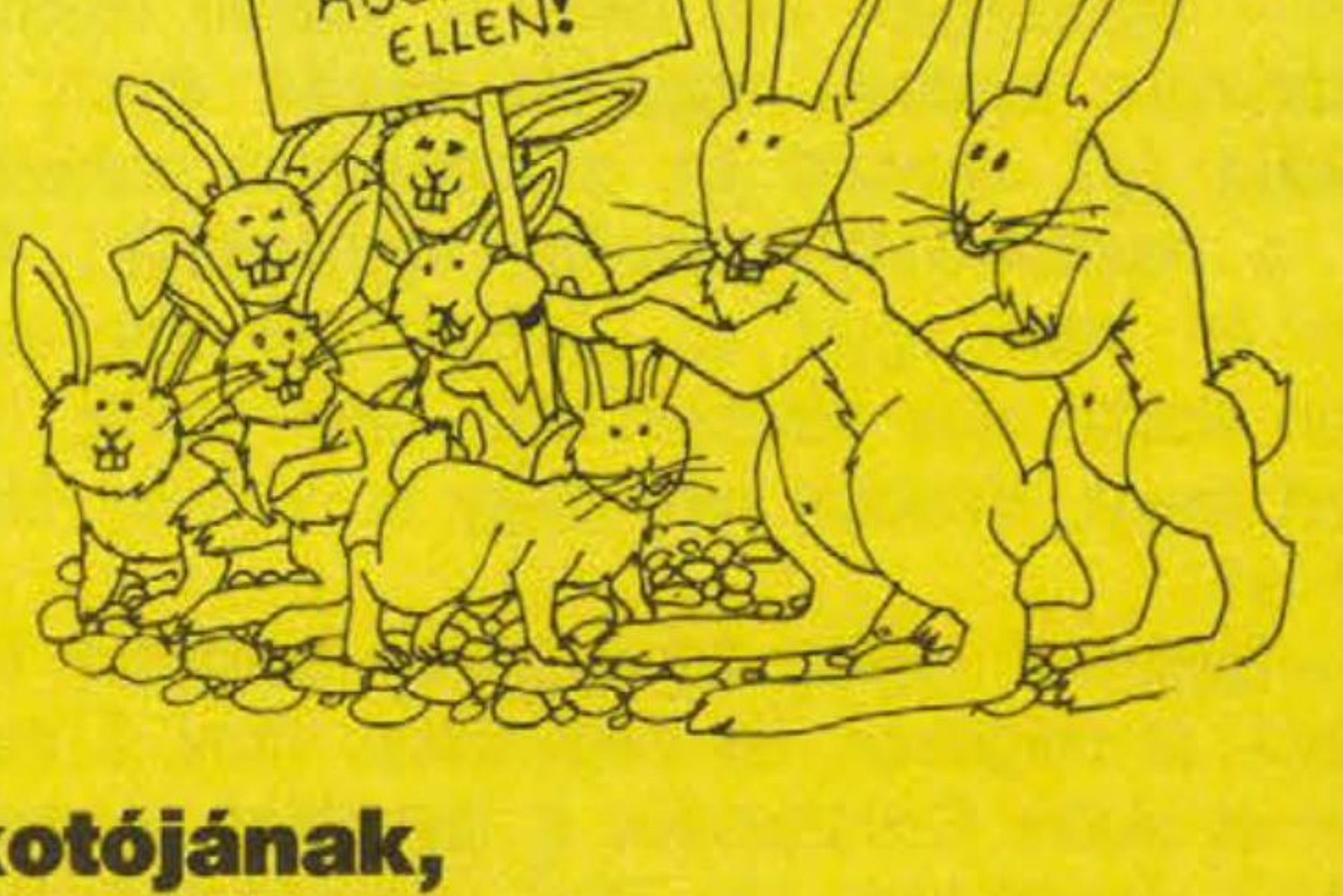
TILTAKOZOM AZ ABORTUSZ ELLEN!

Állati hirdetés az „AGYARORSZÁG" lapcím megalkotójának, Zsoldos László reklámszerkesztőnek, állati fantáziájában!!!

POSTABANK-JEGY POSTABANK-JEGY POSTABANK-JEGY

ÚT A BIZTOS JÖVŐ FELÉ!!! ÚT A BIZTOS JÖVŐ FELÉ???

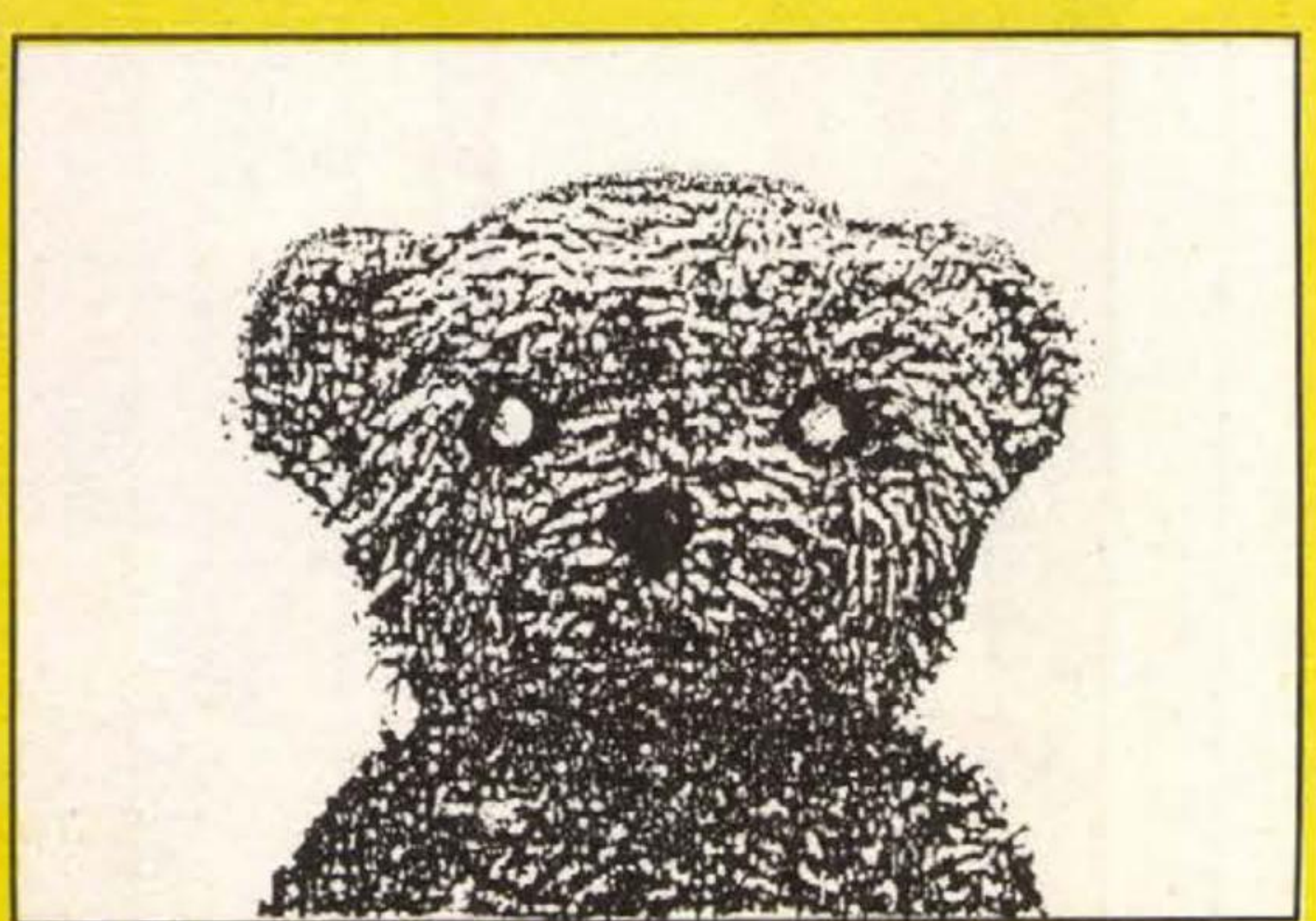

Ha engem kérdeznek…

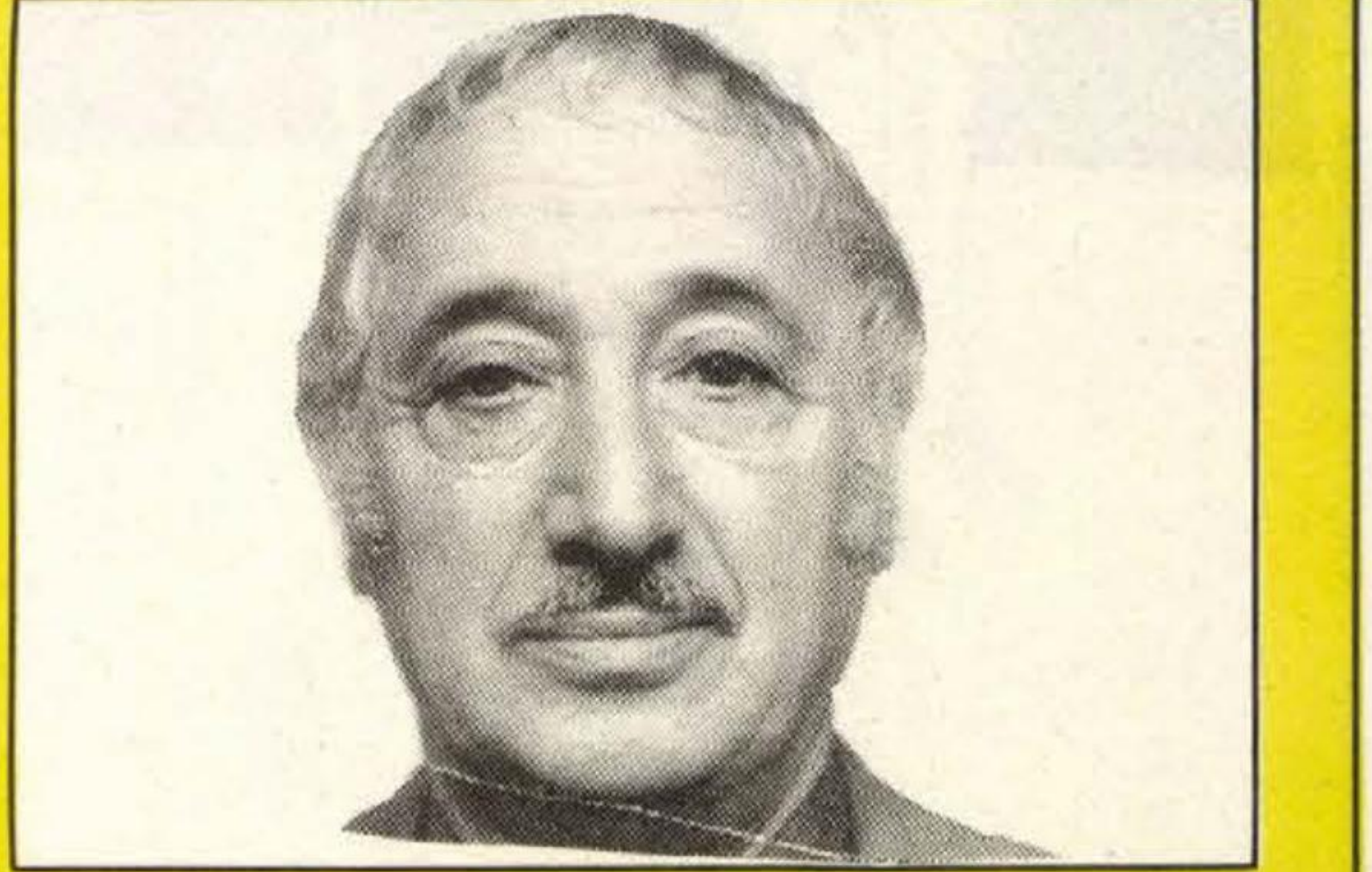

Ha engem kérdeznek…

Az „AGYARORSZÁG" reklámoldalain megjelenő, vagy kívánságra elkészítendő állatfigurák mellett keresztrejtvény és képrejtvény is díszítheti a megadott reklámanyagot. A megfejtők részére* 33 darab 300 forintos *vásárlási utalványt sorsolunk ki.

KEZDŐ

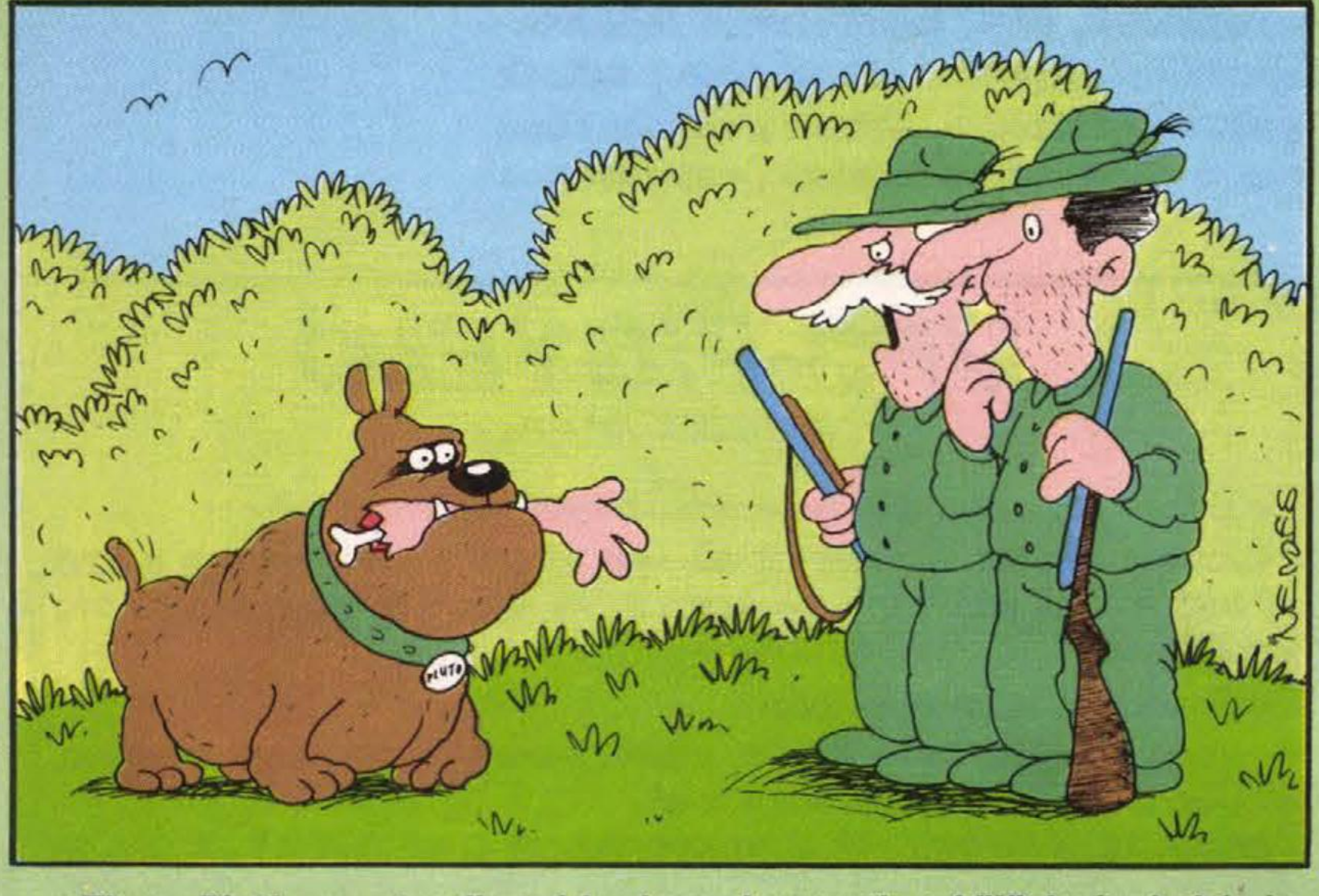

– Ejnye Plutó, megtanulhatnád végre, hogy mi a különbség hajtó és szarvas között.

MAI REKLÁM

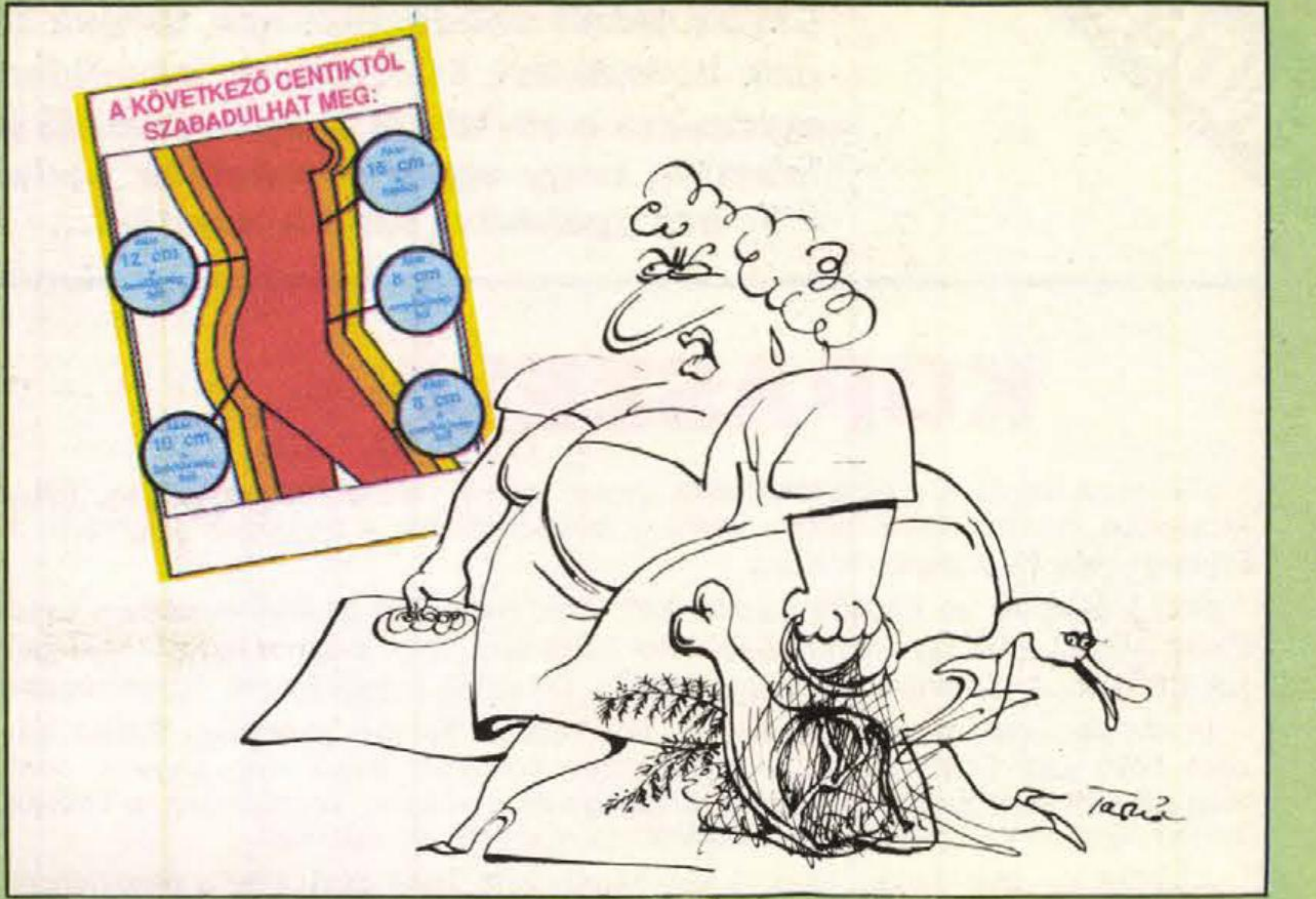
A KÖVETKEZŐ CENTIKTŐL SZABADULHAT MEG:
15 cm
12 cm
8 cm
8 cm
10 cm

– Már mindenütt ezt az éhségsztrájkot propagálják!

ÁLLATI OLDALUNK

ÁLLATVÉDŐ TÜNTETÉS

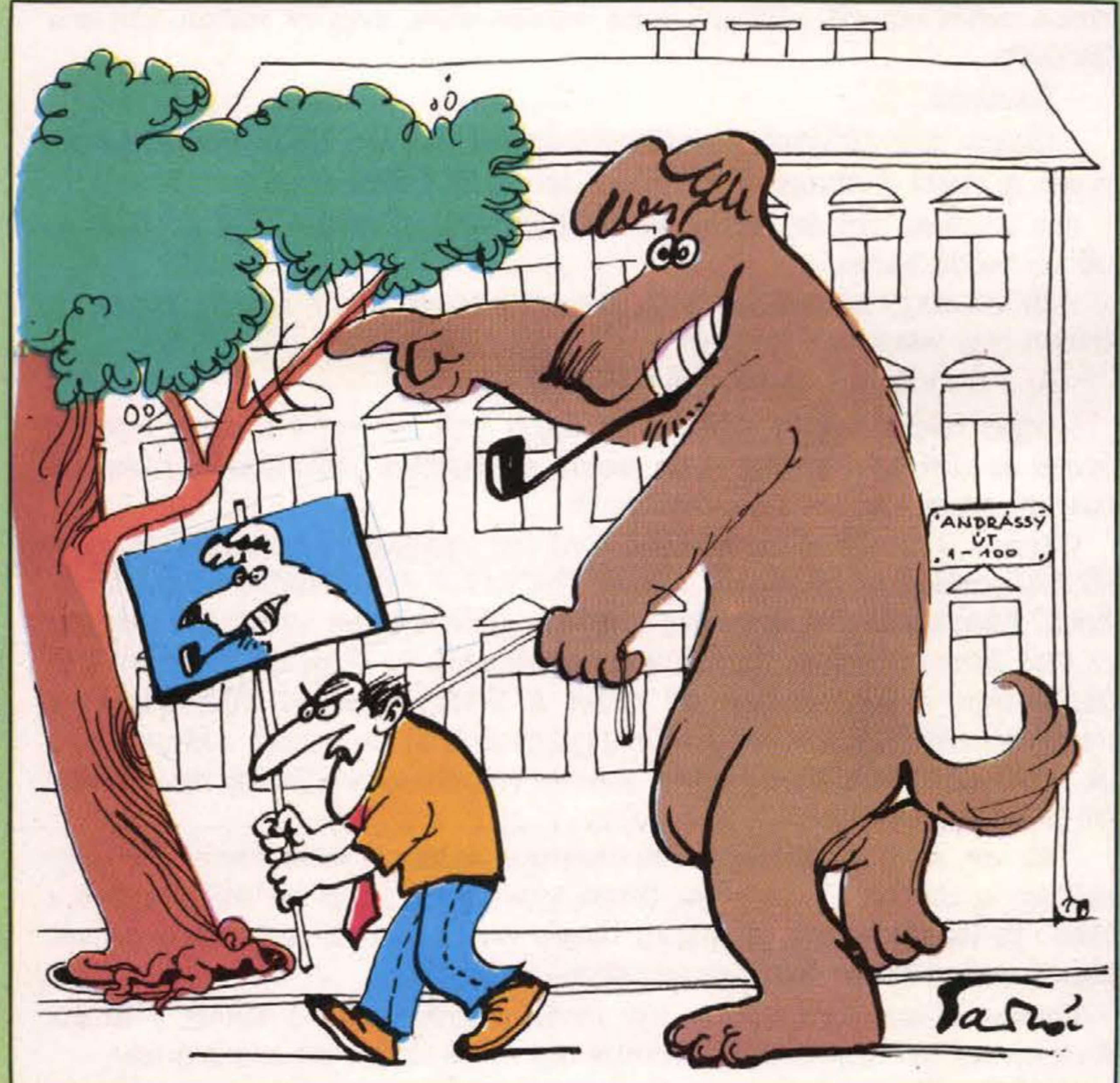

ROBOT

A „robot" szó jelentése változott valamelyest az évszázadok során. Eleinte volt a „feudális robot", aztán a „malenkij robot", s végül az elektronikus robot, azaz az olyan automatikus vezérlésű gép, amely, ha kellőképpen beprogramozzák, elvégzi az ember munkáját.

Nos, egy idült állatbarátnak, bizonyos Pedro Rothrigeznek, az a bizarr ötlete támadt, hogy humanitárius megfontolásokból valódi bika helyett műbikát, más szóval bikarobotot léptessen fel a bikaviadalon.

Minden megtakarított pénzét feláldozta erre a nemes célra és egy Juan Grünrigez nevű mérnök ismerősével megterveztette a radarszarvú, vörösre háklis műbikát.

A nagy érdeklődéssel várt első műbikaviadalra leszerződtették Kelet-Közép-Európa leghíresebb torreádorát, a kisinyevi Jose Veplacseket.

A bikaviadal napján zsúfolásig megtelt az aréna. Az emberek kíváncsiak voltak, hogy a bikarobotnak sikerül-e felnyársalnia Veplacsek mestert? Azonban telt-múlt az idő, de Jose nem jelentkezett. A tüzes zenekar már kénytelen volt harmadszor is eljátszani teljes tangórepertoárját és a kövér impresszárió, Ernesto Maria-Chinchilla Moskowitz a kezeit tördelte.

Ekkor távirat érkezett az impresszárió nevére: „Vírusos hasmenésem van, stop, viadalt kéretik elhalasztani, stop." Aláírás: „Jose".

Püff neki, még csak ez hiányzott!!

Most adjam vissza a közönségnek ezt a temérdek pénzt? – sopánkodott Ernesto.

– Egyetlen pezetát se, szenyor! – szólt közbe a jelenlévő Grünrigez. – Remek torreádor-robotjaim vannak!...

S csakugyan így is történt. A bikaviadalt annak rendje és módja szerint megtartották, műbikával és műtorreádorral. Sokak szerint jobbak voltak, mint az eredetiek...

DALMÁTH FERENC

KOCA KÖZGAZDÁSZ

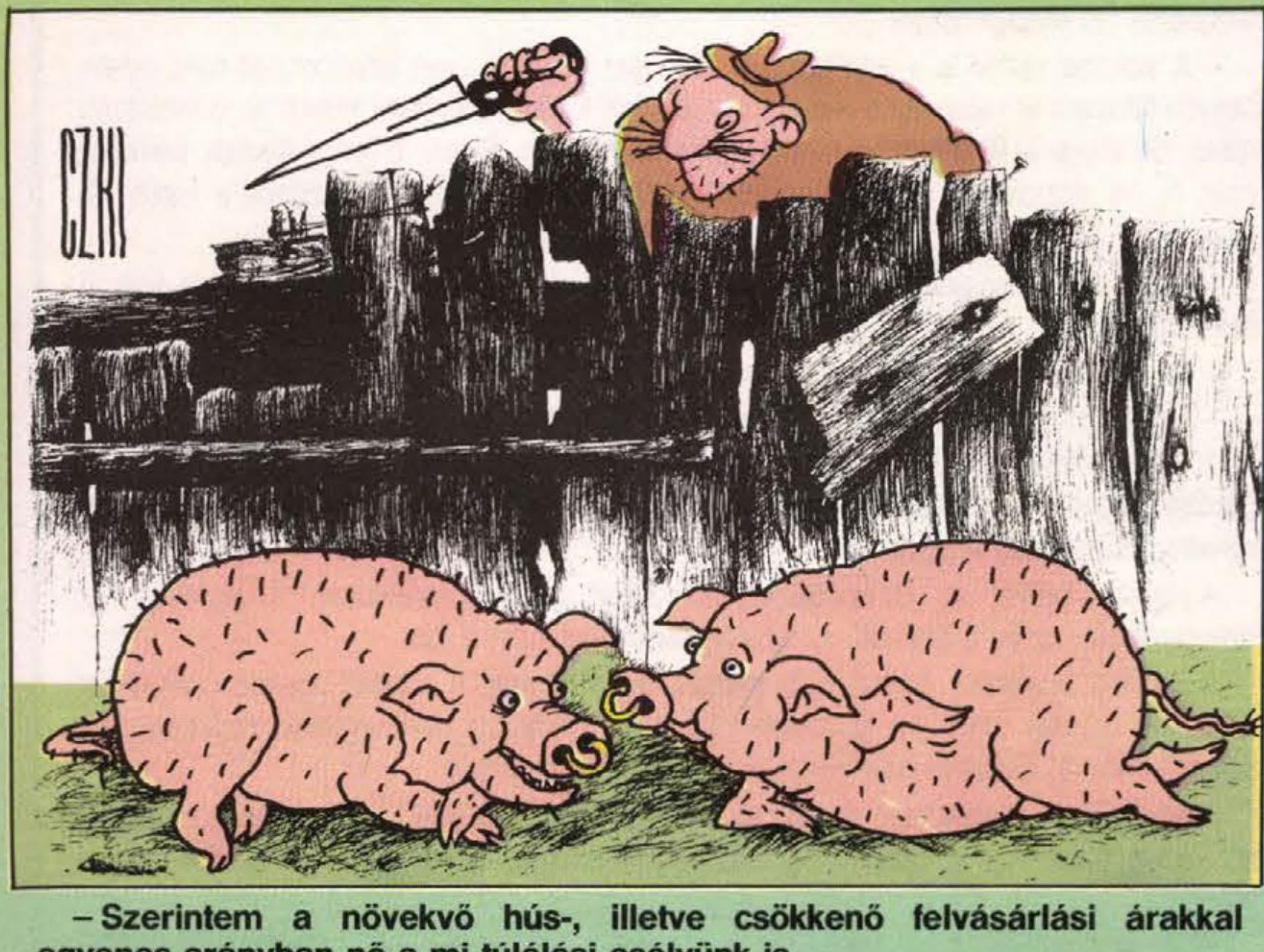

– Szerintem a növekvő hús-, illetve csökkenő felvásárlási árakkal egyenes arányban nő a mi túlélési esélyünk is.

ÚJ MÓDI

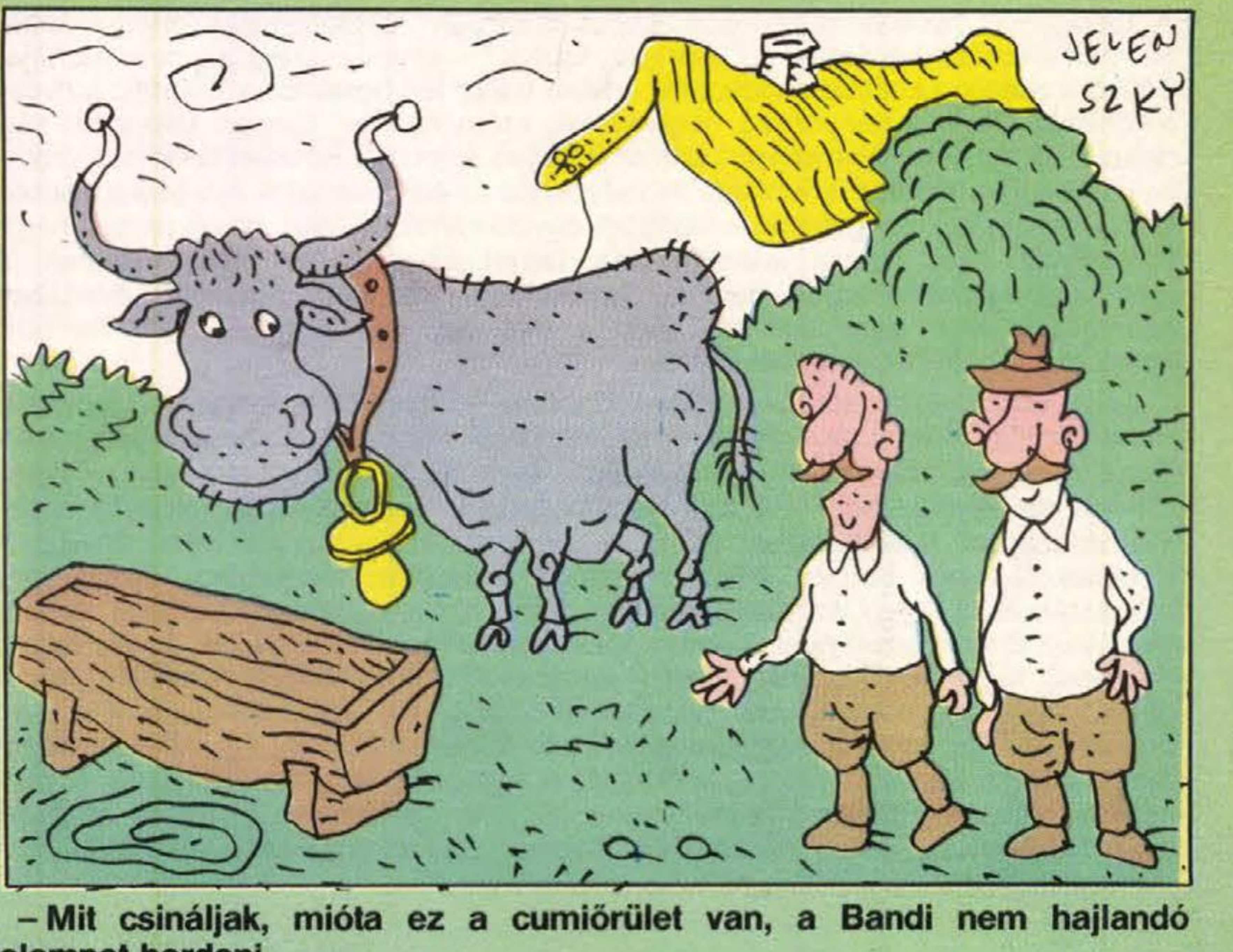

– Mit csináljak, mióta ez a cumiőrület van, a Bandi nem hajlandó kolompot hordani.

Ezt az oldalt vendégeinknek tartjuk fenn. Azoknak, akik időről időre felkeresnek bennünket ötleteikkel, írásaikkal, rajzaikkal. Amikor lehetőséget adunk számukra első, itt-ott még botladozó lépéseik megtételére, abban a reményben tesszük, hogy egyikük-másikuk kedvet kap a rendszeres íráshoz, rajzoláshoz – és hát gyakorlat teszi a mestert…

KOPASZELŐNY

Ha most leírnám, megörökíteném, neve, nevük halhatatlanná, válna, lelkük Mohamed próféta öblös ölében várná a bébocsáttatást a boldogok szigetére, az Elysium kies, öröktavasz honába.

Ami Mohamed és Elysium kapcsolatát illeti, meglehet az összevetésem sántít. Ezért, miként a hazug embert előbb utol lehet érni, mint a sánta kutyát – aki akar kapjon fülön, aztán hajrá! jöhet a csihi-puhi. De előbb meggyőzödni, füllentettem-e.

In medias res! mondta volna… ki is? Persze, Tarzán, merthogy fölötte igen okos fickó volt. Emlékezetes, a dzsungelben könyvből tanult meg angolul, pedig még olvasni sem tudott. Sok érdekes dolog van a világon, soroljuk ezt is közéjük. Jelszó: Semmin se csodálkozni. Hottentotta nyelven: Nil admirali.

Az ötlet az utcán hever, csak le kell hajolni érte. Régi tanács ez a ceruzaforgatóknak. „Van benne valami…" Engem ilyen derékficamító művelet elkerült.

Koromat meghazudtoló, délceg magabiztossággal léptem be az egyik Andrássy úti fodrászszalonba. Na ne, méghogy szalon! Borbélyüzlet annak a hagyományos, becsületes neve. Ám meglehet, a szalon főnév feljogosítja a helyiségben ügyködő fodrászokat a kiemelt, magasabb összeg inkasszálására. Lám, hogyan alakul át az egykori Irodalmi Szalon egy fennköltebb, magasztosabb célt szolgáló vállalat cégérévé. A divat halad, igyekezünk lépést tartani vele, különben úgy lemaradunk, mint a pinty. Milyen kedves énekes madár, beceneve: pintyőka. Kannibálul: Fringilla.

Tehát beléptem a hajvágással foglalkozók szalonjába. Tömve vagyok hagyományos – mit tudom én melyik ősömtől örökölt – ma már elhanyagolható szokással – már ami a köszönést illeti. Illedelmes üdvözlésemre – meglehet arra vártak, hogy Ave Cezart! rivaljak, ezért még feleletre sem méltattak. „És jutott eszembe számtalan szebbnél szebb gondolat…"

Gyors gondolat – átfésüléssel rádöbbentem: ez itt nem szokás. Szüleimtől tudom, hogy a világrapottyanásom pillanatában már semmin sem csodálkoztam. Azóta sok mindenen, de az más téma.

Ha a nyelvújítás korában élnék, mint ahogyan valamelyik elődöm – a következő összetett szót javasolnám a T. Akadémia figyelmébe: Szomorúvigalom. Jutalmam bizonyára, amit hiszem megérdemelnék. –: A Kazinczy-díj. Addig is vissza csodálatos jelenbe. Tehát: szomorú vígan tudomásul vettem, olyan fülekre talált, amelyekre még Vazul idejében forró ólmot öntöttek. Ha igen, maradjon is ott. A rossebb bánja.

Amíg várakoztam feltűnt, vendég alig-alig. Aki véletlenül betévedt, gondjaival önmagába süllyedve, bávatagon bámulta a semmit. Olvasni se volt kedve, igaz, nem is volt mit. Közben számvetést készítettem. Mikor is lesz fizu? Bizony az még jócskán a jövő idő labirintusában tekereg, keresi a felém vezető nem éppen csillagok porával behintett utat. Át-meg átgondolva sivár pénzügyi helyzetemet büszkeségemet sutba vágva – pironkodva érdeklődtem az egyik – csak ketten voltak – kisasszonytól, mennyit kóstál a hajváság? Mosoly one, csak rideg kérdés? Mosás lesz? – Nem, nem, csak igazítás. – Nyolcvan. – No, ez még belefér a szűkre szabott napi költségvetésembe. Milyen jó, hogy megkérdeztem. Ülnék a székbe, mord utasítás: A másikba! – Megszeppenve suhanok át a másikba. S már tekeredik is a nyakam köré a lepedő; olló nyisszan, fürtjeim pilinkélve hullnak alá. Riporteri vénám ördöge incselkedik velem. Csak úgy megjegyzem: A hajam ezért, meg azért nem hullott ki. Abban reménykedtem, hátha jó riportalanyra találtam. Auber portici némája beszédesebb, mint a tükörből közömbösen – rám nem, az biztos – valamerre elkalandozó fodrászleányzó tekintete. Tovább kísérleteznék, de már készen is vagyunk. Ha stopperrel mérném az időt, három percen belül vagyunk. Világrekord, olimpiai aranyérem, hallani vélem a felcsendülő Himnusz dallamát. A valóságban más a helyzet. Üggyel-bajjal kikecmergem a székből, picurka ideig várom, hogy ruhámról a kézi seprűvel eltávolítsák a hajmaradványokat, mint ahogyan ez a szolgáltatáshoz tartozik, megszokott. Hasztalan remény, itt ez sem szokásos. Ehelyett megfellebezhetetlen közlés: Száztíz forint. Meglepődöm? – nem, megdöbbenek. Félbátorsággal szólok: A kolléganője nyolcvanat mondott: Lehet, fantáziám túlfűtöttségével magyarázható, mert dacosan kérdezem: – Miért kér többet? – Téved –, még azt sem mondja: Tévedni tetszik a kedves vendégnek. – Nem adom fel, bosszant a harminc forintos különbség. Nem kicsinyesség, legkevésbé számonkérés, csupán felborzolt idegeim tiltakoznak – véleményem szerint jogtalan ártöbblet felszámításáért. Kérdezni nincs időm, csattan a kioktató felvilágosítás: – Nyolcvanat a nyugdíjas kopasz bácsik fizetnek. – Szegények. – tűnődöm együttérző részvéttel. Hajuk nincs, mégis megnyírják őket. Furcsa ellentmondás. Dehát az üzlet az üzlet, melynek fő motívuma: a nyereséges bevétel. Leszúrkolom a fenti összeget, miközben szomorúan azon gondolkozom, hogy a mai egy kiló szőlőre szánt harminc forintomat kiguberálták a zsebemből.

Közel félszázad év alatt sem tudták kiporolni – nevelni belőlem azt a kispolgári csökevényt, miszerint távozásomkor ne köszönjek, valamint azt, hogy a gyógyszertárba térésemkor ne vegyem le a kalapom. Igen, az ominózus üzlet neve: Pallasz Athéné, akinek kezéből – Ráday Mihálytól tudom – időnként ellopják a lándzsát. Természetesen más az üzlet neve, de nem merem a valódit leírni, hiszen a történtekről nincs tanúm. A magnómat nem hoztam magammal. Pedig már megszokhattam, hogy az élet számtalan nem várt meglepetést tartogat. A nem ok nélküli félsz is szorongat. Hoho! – kiállt diadalmasan az illetékes. És én tudom mi lapul mögötte. Rágalmazásért, hitelrontásért felelősségrevonhatnak, sajtóper… aztán nemcsak az egy napi, de az egész évi szőlő igényemről le kell mondanom. Épp ezért e meglepetések frizőr szalonjának ajtajára – hozzám nem méltó alantas bosszúvágyból – gondolatban egy piros lámpát akasztanék, hiszen nem „…Táncol a tányér a borbélyműhelyek előtt…" Szövegről sem feledkeznék meg: Nemcsak ezt a borbélyüzemet, a jövőben még a környékét is elkerülöm.

Megnyugtatás: Ez a kopaszokra nem vonatkozik.

VÁRADI-BALOGH LÁSZLÓ

UFO-FIGYELŐ

(OKNYOMOZÓ RIPORT)

– Jó napot, Andris bácsi, látom beeresztette a birkákat, nyakunkon az eső…

– Adj isten, édes fiam. A fenéket lesz eső – már bocsánat a szóért. Amikor így a bánya felől bukik le a szél, akkor sosem esik. Azon a nyüves napon is így volt, pedig akkor még ment a bánya is.

– Elmondaná mi történt azon a napon?

– Lássuk csak, hazajöttem a bányából, lerúgtam a lábamról a gumicsizmát az udvaron, oszt ráterítettem a kapcámat, hogy járja át a szél.

Az igaz, hogy a fán elhallgattak az énekesmadarak, de ez már máskor is előfordult, ha feléjük vitte a fuvallat a csizma szagát… Szóval ültem a sámlin, oszt biztosan elbóbiskoltam. Hirtelen erős ütést kaptam a fejemre, teljesen elsötétült előttem a világ.

Mikor eszmélni kezdtem, akkor láttam meg az idegent.

– Le tudná írni hogyan nézett ki?

– Leírni nem tudom, mert csak két elemim van, az is estin, de elmondani el tudom. Hosszú, szőrös arca volt, a két gülü szeme meredten nézett, ahogy állt felettem, fején az a faszkander…

– Szkafander…

– Mindegy, olyan fülhallgatós sapkaféle kunkorgott kétoldalt rajta. Megpróbáltam beszélgetni vele, de megint elsötétedett előttem minden, annyira fájt a fejem.

Arra ocsúdtam, hogy az asszony visítozik, tapos kifelé az istállóból – itt az ufó, itt az ufó! ezt kiabálta közben.

– Így volt, ahogy az apjukom mondja, már este a tv előtt ülve, a „nulladik típusúnál" is éreztem, hogy valami lóg a levegőben…

– Az a szomszéd volt, aki felkötötte magát…

– Ugyan hallgass már, te szerencsétlen. Reggel aztán megtörtént a csoda. Fejtem a tehenet az istállóban. Fejemet a jószág hasának támasztottam pihentetésként. Hirtelen zajt hallottam, oldalra lestem és akkor megláttam őt…

Gáspár, a gúnár képébe jött, megállt a jászol előtt, rámnézett és azt mondta: jó reggelt kívánok, pontosan fél hét, híreket mondunk. Érti ezt? A libám! Csoda-e ha sikoltoznom kellett? Kifutottam az udvarra, kint meg ott feküdt a hátán Andrisom, éppen a kos nyalogatta az arcát. Akkor már tudtam, hogy itt vannak az idegenyek. Az óbégatásra összefutott a fél falu. A sógor, a Béla bolondnak tart minket. A tudatlan. Egyébként azóta tudományos megfigyelés alatt állunk, a körzeti orvos még gyógyszert is ad rendszeresen… Mi van még… Ja, amióta apjukomnak ütés érte a fejét, azóta két szólamba tud fütyülni egyszerre, ráadásul érti az állatok beszédét is.

– Így van, ahogy az asszony mondja. Valamelyik éjszaka ki kellett mennem, és akkor hallottam az istállóból: „Te nagy bika, tisztára agyon nyomsz, most már odébb vihetnéd a lábad". És képzelje, a tehén az asszony hangján mondta mindezt! Szaladtam is gyorsan, hogy elmeséljem neki az újságot, de nem találtam az ágyában.

Szegény az eset óta éjszaka is kijár mindég megnézi azokat a köröket a búzába. A vérnyomása sem lehet rendben, mert nézze csak milyen vörössé vált az arca hirtelen.

No egészségére, jó ez a Super-nova bor, görnyesztően jó…

– Ugyan, hallgass már, te! Ezek a körök kisebbek, mint amit a tévébe mutogattak, de a mai napig megnézheti bárki.

Csak a Béla sógor nem hisz nekünk, bolondnak tart minket, pedig az emberen az ufók látógatása óta minden megáll…

– A számból vetted ki a szót Mari. Az már igaz, a vasaló csak akkor marad meg rajtam, hogyha fekszem és hideg, de a vasvilla úgy áll, mint katiban a gyerek! Eleinte az is lecsúszott rólam, de ahogy a Béla beljebb nyomta, minden stimmelt. Éppen itt jön a hitetlen, kérdezze csak őt. Mi visszavárjuk a földönkívülieket, csak jönnének már, mert bizsereg a fejem. No Isten vele…

– Maga is a szenzáció miatt jött? Semmi sem volt, semmi sem történt, nem volt itt semmiféle ufó!

– No de ütés a fejre, szőrösarcú ufonauta, Gáspár, a gúnár hangja, a körök a búzában?

– Én akkor jöttem fel ide és láttam mindent. Andrisunk elszunnyadt a sámlin ülve. Bóbiskolását látva azt „hitte" a kos, hogy megint – ahogy szokott – ingerkedik vele a gazdája. Éppen ezért megcélozta az alvó homlokát és egyszerűen „lefejelte" őt. A kost látta szegény kábulatában ufonautának.

A gúnár. Szóval az ébresztőórával kombinált rádiót ottfelejtettem a jászolban és elmulasztottam szólni a Marinak. Az szólalt meg reggel, nem a liba!

A körök a búzában? Azokat a megkergült birka taposta. A tsz-ben ugyanis csak akkor vágnak le egy-egy birkát, ha az „megkeringősödik". Néha erre mi rásegítünk. Bedugunk egy bogarat a jószág fülébe és már kergül is a birka, főhet a gulyás.

Higgye el a tv zavarta meg a sógornőmék agyát. Hol a tévések, hol a rádiósok zargatnak bennünket, most meg az újságírók. Emiatt nem tudok találkozni az asszonnyal, még éjszaka sem.

Ez az igazi nulladik típusú találkozás…

SAFRANKÓ GÁBOR

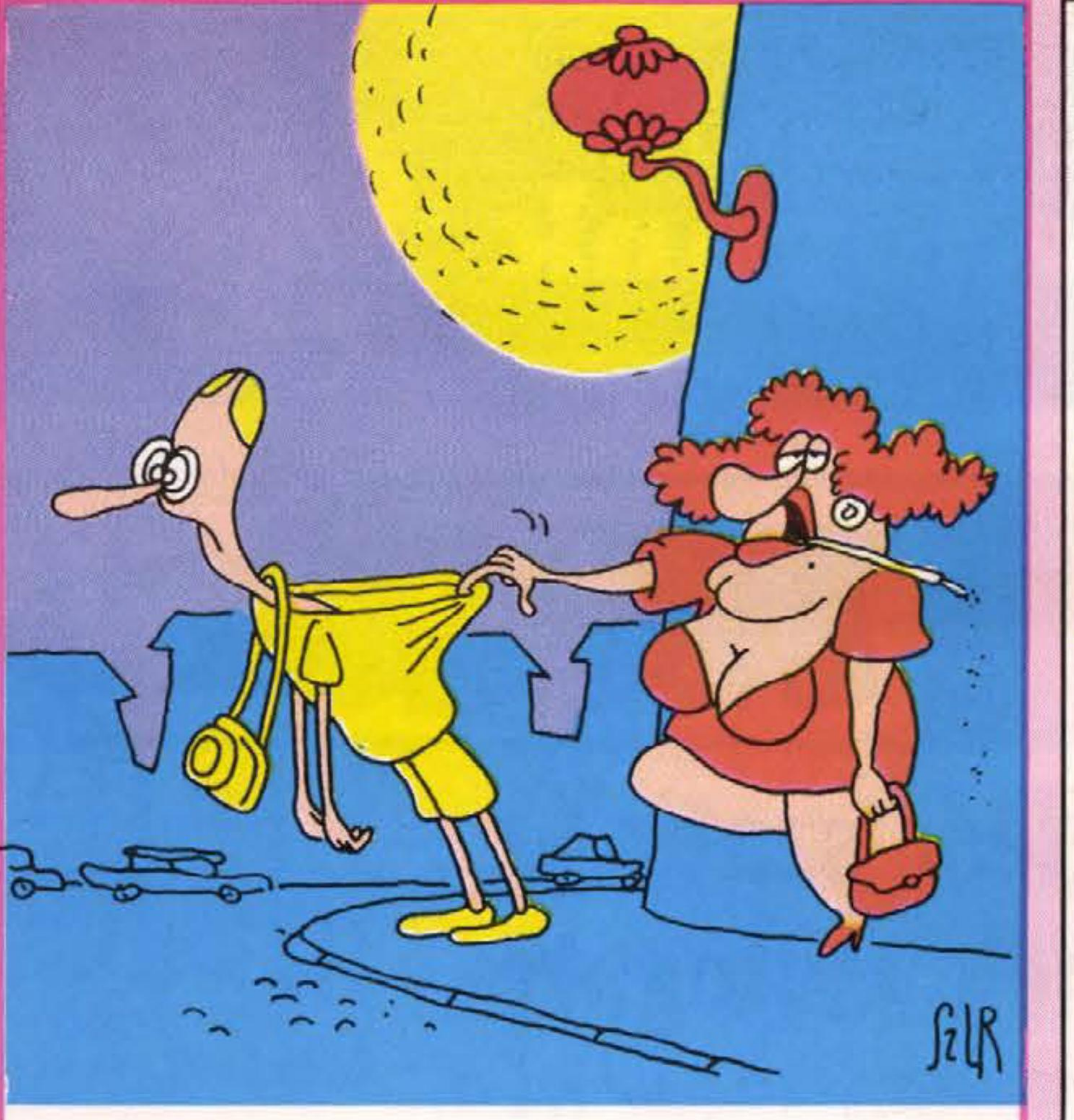

– Mondd csak, te szép, szőke svéd herceg, nem szexturista vagy te véletlenül?

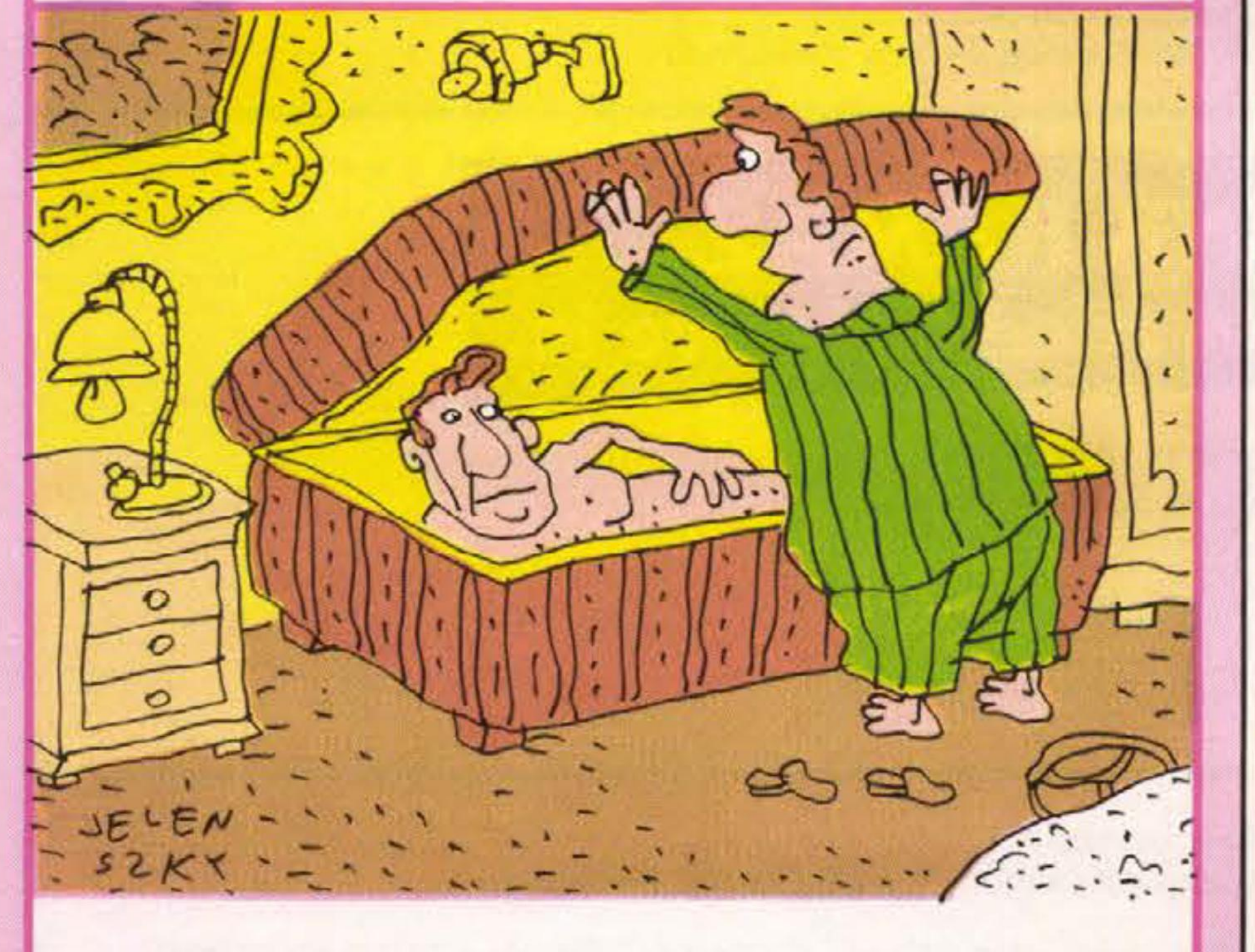

– Mondtam szívem, hogy ebben a te ágyneműd van

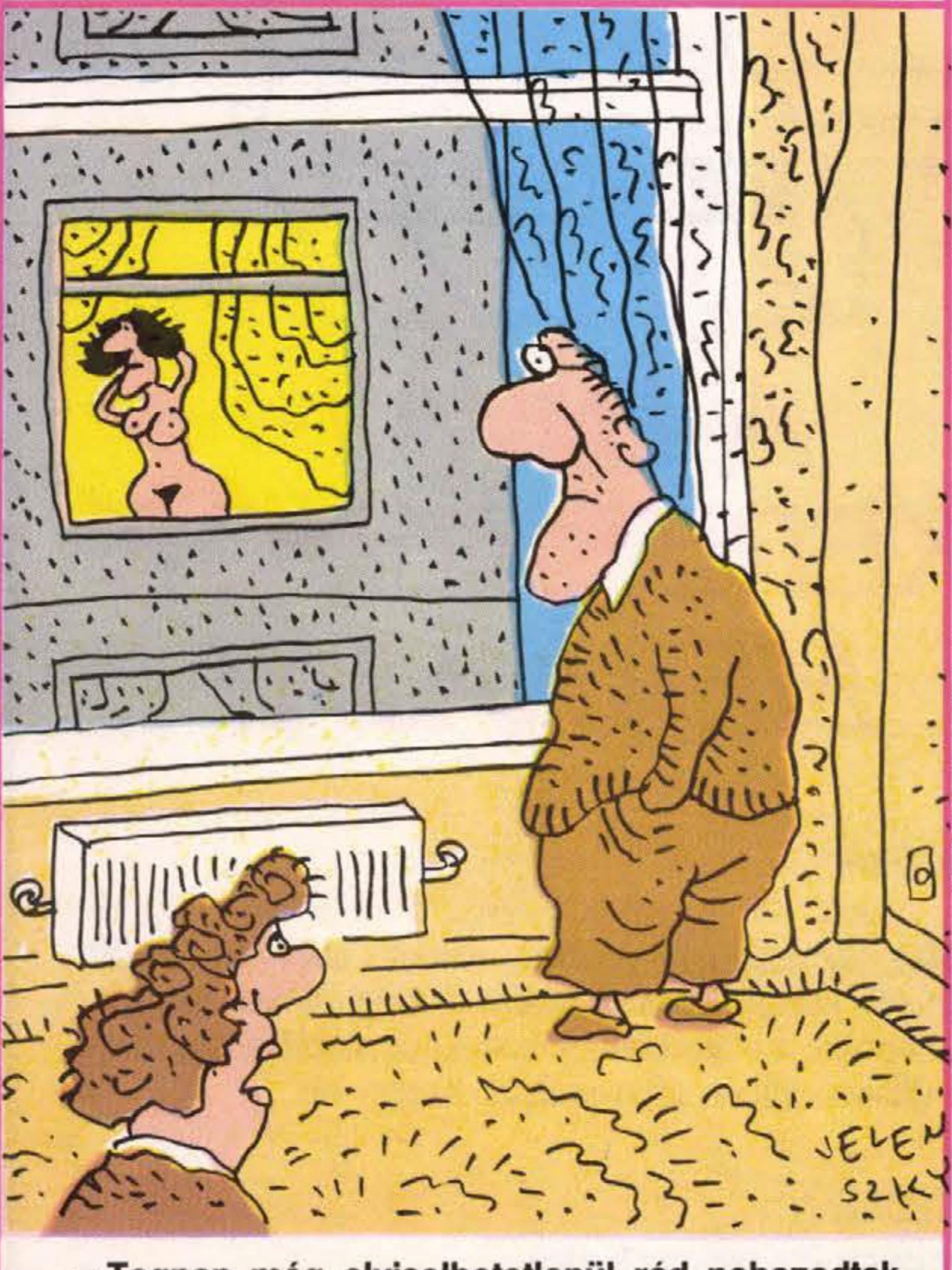

– Tegnap még elviselhetetlenül rád nehezedtek ezek az egyhangú, szürke betontömbök

PIKÁNS OLDAL

A LUDAS MATYI SZERELMI HOROSZKÓPJA

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

(Október 28-tól nov. 3-ig)

(azoknak, akik még gyakorolják)

Kos: Kellemes lesz a hete, csak egy kicsit ingerlékeny. Főleg a társával. A családdal már minden rendben. Ha egy kis szerelemre vágyik, oldódjon föl, pénteken megtalálja. (A pénzügyei mehetnének jobban is.)

Bika: Munkahelyén az új ötleteivel szép sikereket arat, bár a többiek "könnyedsége" felingerli. Írásai, tanulmányai, rajzai kelendőek. Főleg otthoni szerelemre számíthat! A magányosok fáradtak az éjszakázástól...

Ikrek: Sokat dolgozik, eredményesen, de a döntéseiben még sok a gátlás. Pedig ez a hét sok döntést kíván. Ne idegeskedjen! Hét végén menjen társaságba, mert ráfér önre egy kis kikapcsolódás. A szerelem ott várja.

Rák: Munkahelyi szerencséje nem hagyja el. Mindent, amit kigondol végre is tudja hajtani, és ez anyagi sikert is eredményez. Talán végre már otthon is megnyugszik. Néha figyelhetne a társa óhajaira is, aki mindent megtesz önért.

Oroszlán: Rosszkedvű a hét végéig. Valamitől retteg. (Betegségtől?) Ez izgatottá teszi. Egy „oroszlán” csak a nyugalmat kedveli. Szombaton már felenged, rájön, hogy fölöslegesen izgatta magát. Beosztással kell élnie, nagy kiadásai lesznek...

Szűz: A szerelemben csalódást kell megérnie. Rájött, hogy nem jól választott és ez nagyon letöri. De egy szombati társaságban fölfedezhet valakit, aki biztatást és örömet adhat. A családban kellemes meglepetések várhatóak.

Mérleg: Kellemes időszak arra, hogy komoly üzleti tevékenységbe kezdjen, de írásra és előadásokra is nagyon alkalmas. Pénzügyeit egész jól elrendezte. A szerelem vasárnapról hétfőre sok vidám percet tartogat.

Skorpió: Az életkedve újra visszatért és igen erős a tettvágya, csak bírják ki a kollégái... Most az anyagiakkal sincs semmi baj, úgy néz ki, rendeződtek. Társával vitatkozgat, de ez nem árt a hét végi szerelemnek.

Nyilas: Minden el nem végzett munka nyugtalanítja, és ebből bizony akad egy-kettő. Egyébként jókedvű. Telve van az emberek iránti szeretettel. A magányosoknak nagy kedvük van a hét végén egy kis flörthöz, de az bonyodalmakkal járhat...

Bak: Ismét borongós. Semmivel sem elégedett, sem a politikával, sem a magánéletével. Ha házas, az nem jó, ha nem házas, az hiányzik. Hétfőn felejtést ad ezekre a szerelem.

Vízöntő: Még sokat ábrándozik, új terveket kovácsol. Azért maradjon itt a földön az ötleteivel... A héten a barátai kedvesek és őszinték. A szerelmet keddre várja. Ha az anyagiak is ilyen „szépek” lennének, egész jó lenne a kedélye.

Halak: A hangulata nagyon változó lesz a héten. Vasárnap szomorú, mert a halottaira emlékezik. Egyébként a munkájában és a pénzügyeiben igen aktív. A szerelmi hangulata lecsitult, de a szerda éjjel emlékezetes marad!

–HELLÁSZ–

Szerelem? Pénz? Egészség?

NYERHETSZ 5000 FORINTOT!

A ÓRIÁS ASZTROFON

Hallgasd meg, mit mondanak a csillagok ezen a héten, és az **5000 forintos** díj szerencsés nyertese lehetsz!

Tárcsázz (00 611) 41 21

és utána a csillagjeled melletti számot.

50	Kos	**53**	Rák	**56**	Mérleg	**59**	Bak
51	Bika	**54**	Oroszlán	**57**	Skorpió	**60**	Vizöntő
52	Ikrek	**55**	Szűz	**58**	Nyilas	**71**	Halak

HIVJÁL MOST, HOGY MEGHALLJAD, NYERTÉL~E!

A telefonhívás ára percenként: 180 Ft

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

Keresnek: LEGÓT, kisautót, kisvonatot, elektromos mákdarálót, a Color együttes Új színek című hanglemezét vagy kazettáját, a Pesti Izé, a Szabad száj, a Borsszem Jankó bekötött, illetve egyes példányait, női cipőt (38–39-es méretben), nagyméretű női fehérneműt.

Kínálnak: játék babakocsit, felfújható fürdő-lubickolót, golyós számológépet, (70 × 125 cm), emeletes víkendágyat, 12 szárnyú ablakot, (190 × 210 cm), az Aranymosó első két számát, ásványokat, női ruhaneműt, közepes termetre, téli és nyári gyermekholmit, szépirodalmi és egyéb könyveket, nagyméretű Madonna képet, aranykerettel, örökzöld szobanövényeket, virágzó leándereket.

Cserélnek: YASHICA szuper nyolcas filmvetítőt fényképezőgépre vagy más műszaki cikkre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon (szerda kivételével), 9–12 óra között, a 118-8411-es telefonszámon, a 94-es melléken, vagy levélben, a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló badarságokat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat közszemlére tesszük, és a szerintünk legjobbat honoráljuk.

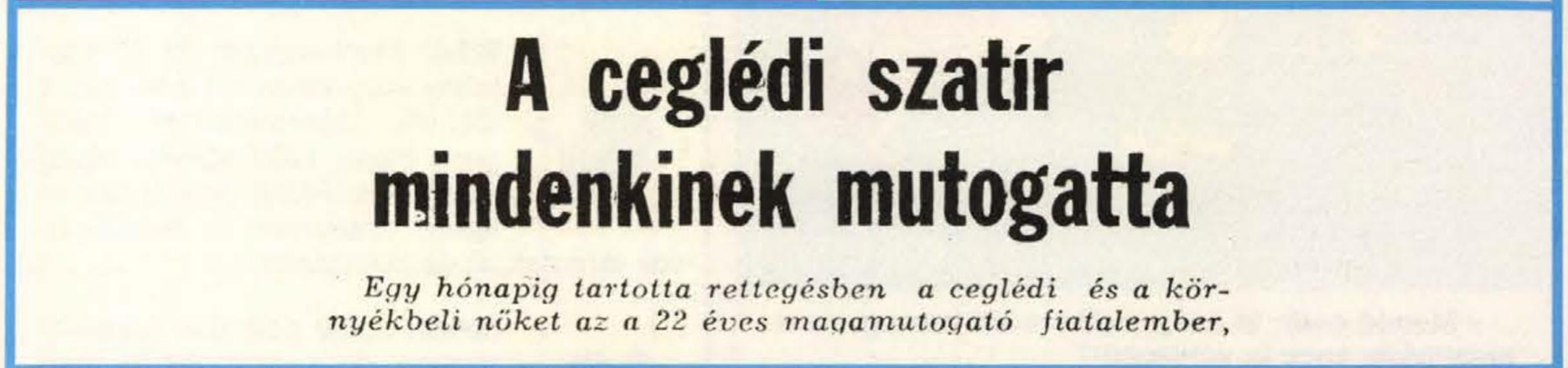

A ceglédi szatír mindenkinek mutogatta

Egy hónapig tartotta rettegésben a ceglédi és a környékbeli nőket az a 22 éves magamutogató fiatalember,

Az önzetlenség nem ismer határokat…
(A Pesti Riportban találta: Kovács Zoltán, Budapest)

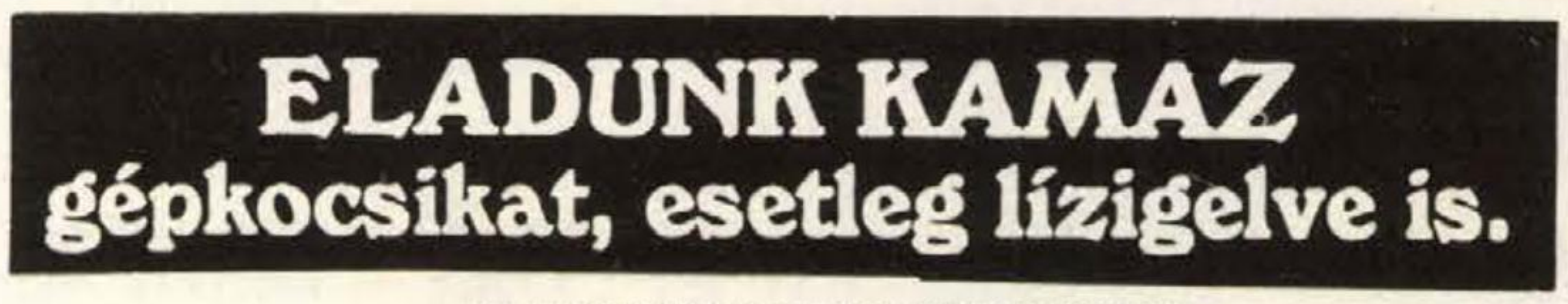

ELADUNK KAMAZ
gépkocsikat, esetleg lízigelve is.

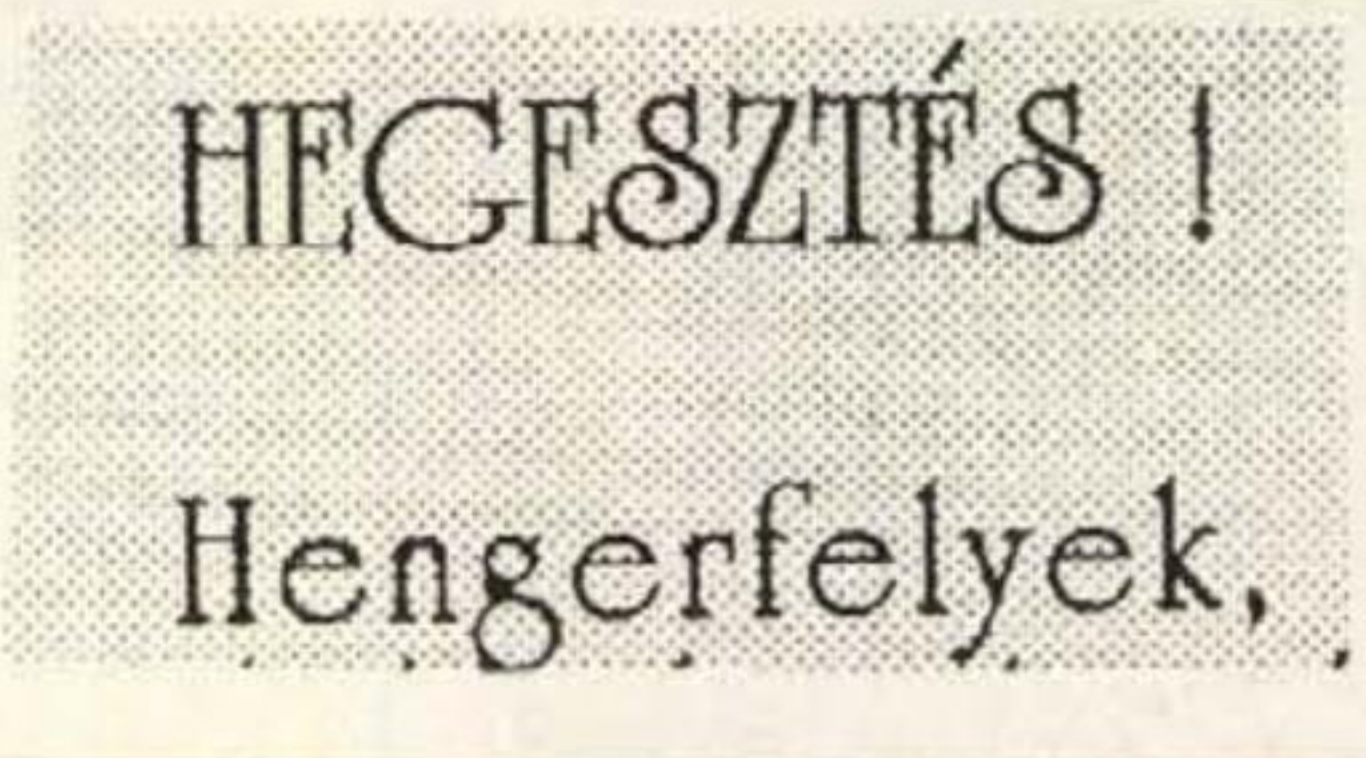

HEGESZTÉS !

Hengerfelyek,

Reklámban sem elhanyagolható a helyesírás…!
(A Skála Sztráda című reklámújságban találta: Fekete László, Budapest)

Hogyan javíthatsz a kapcsolatodon

Ha meg akarod tudni, miképpen javíthatsz a szerelmi viszonyodon

☎ Tárcsázz (00 611) 41 26
és utána a kívánt téma melletti kétjegyű számot

01 *A nemi élet javítása a házasságban: férfiaknak*
02 *A nemi élet javítása a házasságban: nőknek*
03 *A férfi szexuális reakciója*
04 *A nő szexuális reakciója*
05 *Milyen gyakran ajánlatos közösülni*
06 *Idő előtti ejakuláció*
07 *Impotencia*
08 *Hol van a „G-pont"?*
09 *Onánia*
10 *Az orális nemi aktus*
11 *Terméketlenség*
15 *Az orgazmus elérése*

Ez a szolgálat névtelen, és 24 órán keresztül müködik

A telefonhívás ára félpercenként: 180 Ft. Legion, PO Box 1841, London NW1 OAP. GB.

A FENOMÉN

A DIVAT-KERESKEDŐK MEKKÁJA!

Kínálunk

minden korosztálynak pólókat, dzsekit, alsóneműt, bélelt nadrágot, pulóvert, sportruházatot és kiegészítőket, hölgyeknek blúzokat, harisnyanadrágot, szoknyát és kabátot, férfiaknak öltönyt, zoknit, gyermekeknek farmert stb.

FENOMÉN
Divatáru Nagykereskedés

Budapest XIV., Ajtósi Dürer sor 13., tel.: 142-7794
Budapest XIV., Veres Péter út 31., tel.: 271-0225

Ide el kell zarándokolni!

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
(DLUHO)

Szerkesztő:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR (RAU)

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:

HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.

Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8860) 215-96162

Előfizetési díj negyedévre 246 Ft, fél évre 492 Ft, egy évre 984 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,

92.2308/44-66-22

rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

KÖZBIZTONSÁG

Két kültelki zsebes beszélget:

– Rémes, hogy romlik a közbiztonság!

– Igazán?

– Bizony! … (befejezés a számozott sorokban).

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb 1992. november 2-ig a következő címre: Ludas Matyi. Bp. 1977.

A helyes megfejtést beküldők között 3 × 300 Ft-ot sorsolunk ki.

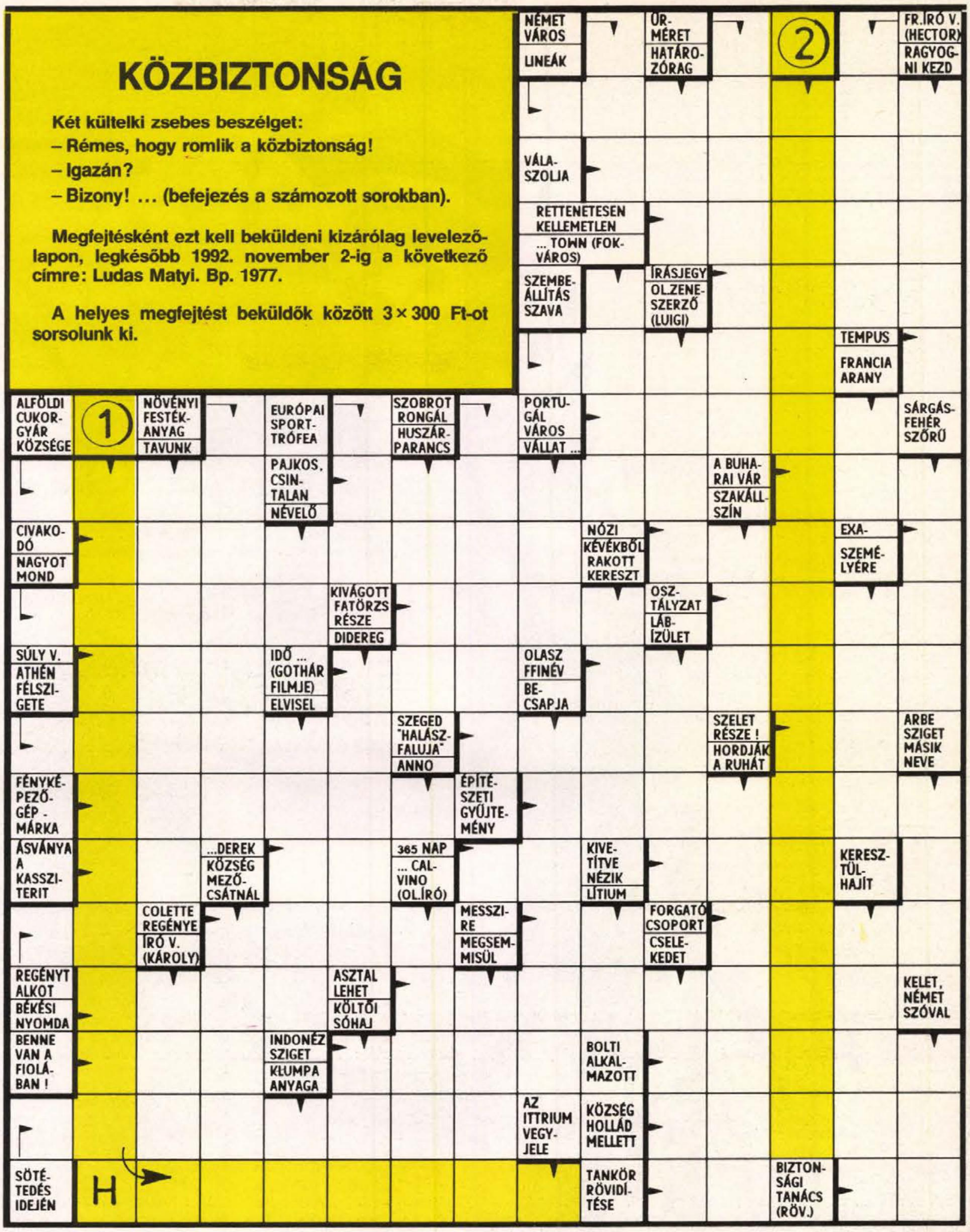
NÉMET VÁROS
LINEÁK
ŰRMÉRET
HATÁROZÓRAG
②
FR.ÍRÓ V. (HECTOR)
RAGYOGNI KEZD
VÁLASZOLJA
RETTENETESEN KELLEMETLEN
... TOWN (FOKVÁROS)
SZEMBEÁLLÍTÁS SZAVA
ÍRÁSJEGY
OL.ZENESZERZŐ (LUIGI)
TEMPUS
FRANCIA ARANY
ALFÖLDI CUKORGYÁR KÖZSÉGE
①
NÖVÉNYI FESTÉKANYAG
TAVUNK
EURÓPAI SPORTTRÓFEA
SZOBROT RONGÁL
HUSZÁRPARANCS
PORTUGÁL VÁROS
VÁLLAT ...
SÁRGÁSFEHÉR SZŐRŰ
PAJKOS, CSINTALAN
NÉVELŐ
A BUHARAI VÁR
SZAKÁLLSZÍN
CIVAKODÓ
NAGYOT MOND
NÓZI
KÉVÉKBŐL RAKOTT KERESZT
EXA-
SZEMÉLYÉRE
KIVÁGOTT FATÖRZS RÉSZE
DIDEREG
OSZTÁLYZAT
LÁBÍZÜLET
SÚLY V.
ATHÉN FÉLSZIGETE
IDŐ ... (GOTHÁR FILMJE)
ELVISEL
OLASZ FFINÉV
BECSAPJA
SZEGED "HALÁSZFALUJA"
ANNO
SZELET RÉSZE !
HORDJÁK A RUHÁT
ARBE SZIGET MÁSIK NEVE
FÉNYKÉPEZŐGÉP - MÁRKA
ÉPÍTÉSZETI GYŰJTEMÉNY
ÁSVÁNYA A KASSZITERIT
...DEREK KÖZSÉG MEZŐCSÁTNÁL
365 NAP
... CALVINO (OL.ÍRÓ)
KIVETÍTVE NÉZIK
LÍTIUM
KERESZTÜLHAJÍT
COLETTE REGÉNYE
ÍRÓ V. (KÁROLY)
MESSZIRE
MEGSEMMISÜL
FORGATÓ CSOPORT
CSELEKEDET
REGÉNYT ALKOT
BÉKÉSI NYOMDA
ASZTAL LEHET
KÖLTŐI SÓHAJ
KELET, NÉMET SZÓVAL
BENNE VAN A FIOLÁBAN !
INDONÉZ SZIGET
KŁUMPA ANYAGA
BOLTI ALKALMAZOTT
AZ ITTRIUM VEGYJELE
KÖZSÉG HOLLÁD MELLETT
SÖTÉTEDÉS IDEJÉN
H
TANKÖR RÖVIDÍTÉSE
BIZTONSÁGI TANÁCS (RÖV.)

Ne kockáztasson!
Tegyen fel mindent egy lapra!
Hirdessen az EXPRESSZ-ben!

Hirdetésfeladás

személyesen Pesten, az Expressz Udvarban, VIII., József krt. 9.,
Budán, az Expressz Irodában, XI., Bartók Béla út 32.
(bejárat a Bertalan Lajos utcából),
telefonon az 1-175-433-as számon éjjel-nappal,
telefaxon az 1-187-444-es számon éjjel-nappal,
hirdetési levelezőlapon, mely kapható az egész országban, postahivatalokban és a hírlapárusoknál.

EXPRESSZ KERES · KÍNÁL

Hírét visszük naponta 80.000 példányban!

A 41. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„Szakított velem, amikor szemüveget kezdett hordani."

300-300 Ft-ot nyertek:

Puskás Jenőné, 8000 Székesfehérvár, Béla u. 29.
Lontay Miklós, 1061 Budapest, Andrássy út 3. III./22/A.
Csatári Márton, 5800 Mezőkovácsháza, Kodály Z. u. 18.

A nyereményket postán küldjük el!

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratot nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

A fogászati hónap előtt

– Úgy látom, főorvos úr, hogy a Kovács bácsinak jön a foga.

– Megőrült, kollegina?! Már hogyan jöhetne a foga egy nyolcvanéves aggastyánnak?

– Úgy, hogy a mosdóban felejtette, és most hozza utána a főnővér…

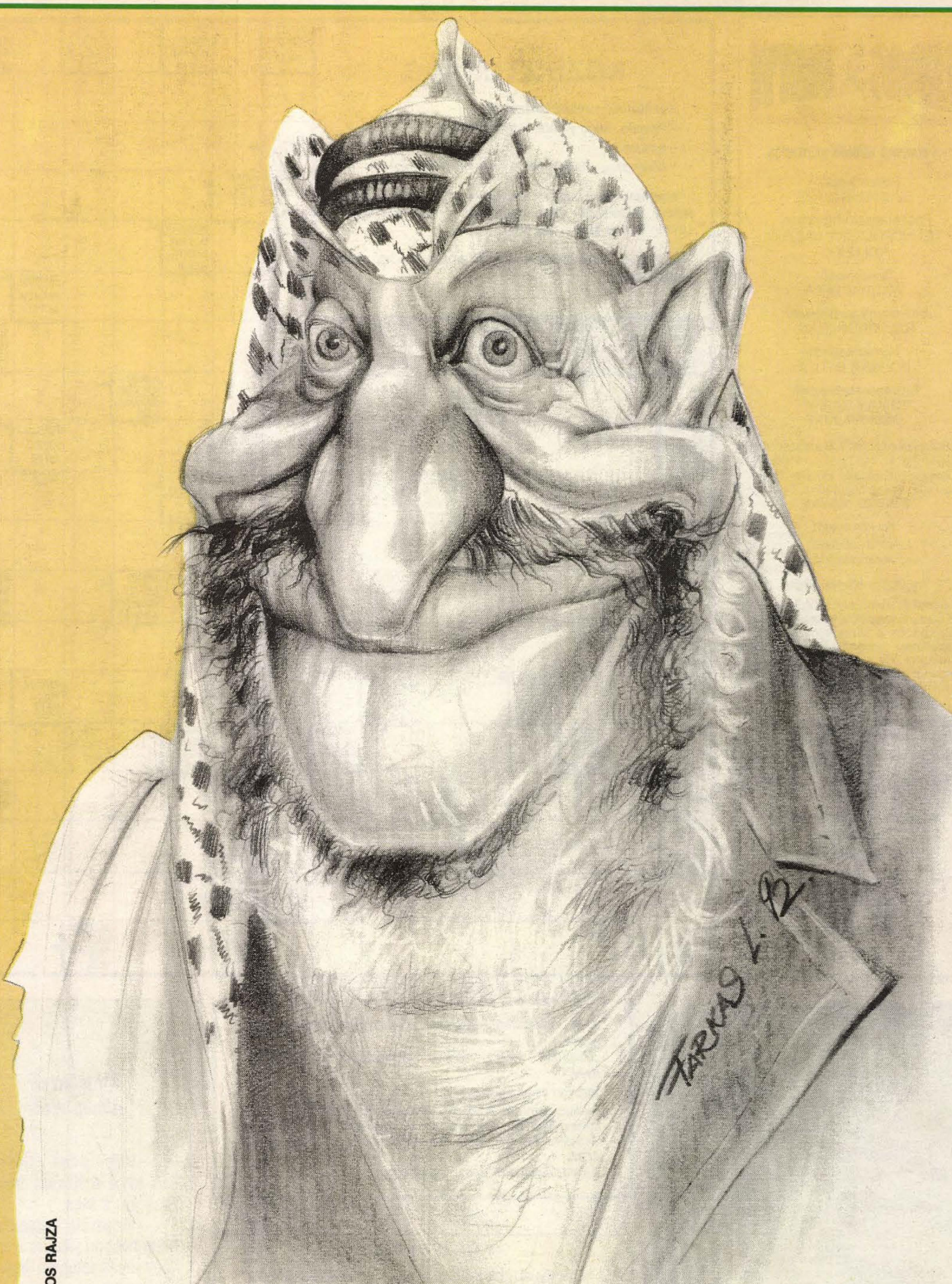

FARKAS LAJOS RAJZA

– Győzelem!!! Sikerült kirúgatnom a Chrudinákot...